

Phonol

วันแห่งธรรมสงฆ
ธมปีตบ ๗ ธรรม

แม่ไม้แพ่กิ่งก้านสาขายิ่งใหญ่
ควไว้ซึ่งวงจจราบเท่าชวัน
ทุกอย่งสรรค์สร้างให้งามนั้น
เพื่อสักรวันเติบโตตราบนานเท่านาน

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเนื่องในวาระครบรอบ ๑๕
ปีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุเมือง และนฤมิตรศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคามเมื่อ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา
และนอกจากนั้นยังเป็นวาระสำคัญยิ่งของคุณคณะฯ
ในการครบรอบการดำรงตำแหน่งคุณบดีของอาจารย์พวงเพ็ญ วับลุย์สวัสดิ์
เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา ในการนี้ทางคณาจารย์คณะฯ
ฝ่ายพัฒนานิสิตและชมรมศิษย์เก่าสถาปัตยกรรมศาสตร์
จึงได้จัดงานเพื่อแสดงมุทิตาจิตอันเป็นการแสดงถึงการขอบพระคุณในการทำงาน
เพื่อคณะสถาปัตย์ฯ และมหาวิทยาลัยมหาสารคามแต่ต่าง
โดยได้กำหนดจัดงานขึ้นในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔
ณ อาคารเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุเมือง และนฤมิตรศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมีหนังสือ “วันแห่งความสุข” สถาปัตยกรรมศาสตร์
เป็นของที่ระลึกในงานดังกล่าว
เพื่อแสดงถึงความรักที่มีต่ออาจารย์พวงเพ็ญ วับลุย์สวัสดิ์
จากเหล่าคณาจารย์ และลูกศิษย์ ทั้งนี้เนื้อหาส่วนหนึ่งของหนังสือได้เรียบเรียง
ประวัติความเป็นมาของคุณคณะฯโดยสังเขปตลอดช่วง ๑๕ ปี
นับจากก่อตั้งหลักสูตรฯจนถึงปัจจุบัน
เพื่อเก็บบันทึกเป็นลายลักษณ์ไว้ให้เกิดการต่อยอดและเรียนรู้ด้วยต่อไป

ความมุ่งมั่นในการทำงานอย่างเสียสละ
และอดทนของอาจารย์พวงเพ็ญ วับลุย์สวัสดิ์ตลอดมานั้น
คงประจักษ์ชัดแล้วว่าผลงานของท่านนั้นมีประโยชน์นานับประการ
ต่อคณะสถาปัตย์ฯมากมายเพียงไร และบทความ “วันแห่งความสุข”
ที่ท่านได้กรุณาเขียนให้ทั้ง 2 วาระ จากวันที่ 8 มีนาคม ๒๕๔๕
และ 20 สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่ได้ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้แล้ว
คงแสดงให้เห็นถึงความรู้สึก “รักและห่วงใย” ที่มีต่อคณาจารย์ บุคลากร
และลูกศิษย์ทุกคน อย่างมีเสื่อมคลายและตลอดไป
เวลานับจากนี้จึงเป็นเรื่องของการพิสูจน์
และสานต่อคำสอนสั่งที่ได้วางรากหยั่งลึกไว้อย่างมั่นคง

“การเป็นครูคนนั้น
ควรมีใจเพียงการสอนให้คนมีความรู้
แต่ต้องสร้างความมุ่งมั่น
และแรงบันดาลใจให้ลูกศิษย์ด้วย”

คณะผู้จัดทำ “วันแห่งความสุข”
๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔

ทางคณะผู้จัดทำหนังสือใคร่ขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในด้านต่างๆทุกคนที่ให้การเอื้อเพื่อข้อมูลเรียบเรียงเนื้อหาจัดทำภาพประกอบ งบประมาณสนับสนุน
และการประสานงานด้านต่างๆ มา ณ ที่นี้

อ.กั๊บบอกว่า

“จงเขียนบทชีวิตให้กับตนเอง”

ประวัติย่อ อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

สก.บ.(สถาปัตยกรรม) เกียรตินิยมอันดับ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
M.ARCH. Advanced Studies, Massachusetts Institute of Technology, U.S.A.
เกิดวันที่ 15 ตุลาคม 2489

เคยเป็นอาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(2518 - 2522)
และเป็นสถาปนิกในทีมออกแบบของบริษัทริชาร์ดส์แอนด์แอสโซซิเอตส์ จำกัด ร่วมสร้างผลงานออกแบบมากมาย
ทั้งอาคารพักอาศัย สนามกีฬา อาคารสถาบันการศึกษา และอื่นๆอีกมากมาย

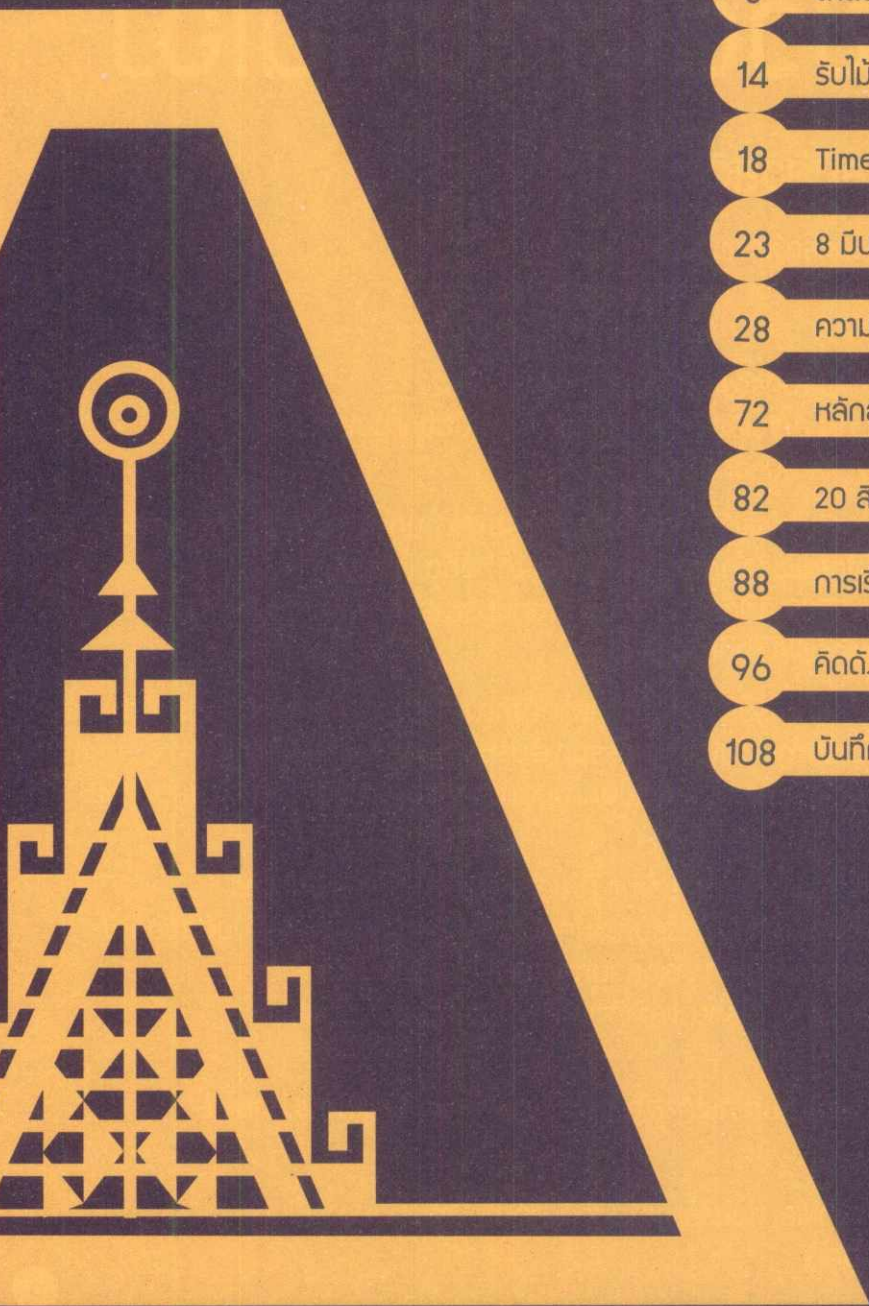
2522 เป็นต้นมาจึงได้เริ่มทำหน้าที่เป็นผู้จัดการและกรรมการผู้จัดการและบริหารโครงการด้านการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ
จำนวนมาก ทั้งบริษัทในเครือปิโตรลูการ์ปิ บริษัทบ้านฉัตรเพชร จำกัด บริษัทสารยุติก จำกัด (มหาชน)
บริษัทสีลมพรีซิชั่นสทาวเวอร์ จำกัด จนระหว่าง 2538-2539 จึงได้ดำรงตำแหน่งประธานบริหารในเครือชาเลนจ์กรุ๊ป
และ 2540 ได้เป็นที่ปรึกษาพิเศษบริษัทเรือเฟอร์รี่เพอร์เฟกต์ จำกัด(มหาชน)

และในช่วงปี 2540 -2542 นี้ได้รับการทาบทามให้เป็นอาจารย์ประจำโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จนปี 2543 -2545 จึงได้เข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารหลักสูตรโครงการจัดตั้ง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังมือง และนฤมิตรศิลป์ และได้รับการเสนอชื่อเป็นคณบดีคนแรกของคณะเมื่อ 1 กรกฎาคม 2545
จนถึง 30 เมษายน 2546

2546-2549 ดำรงตำแหน่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ(ผู้เชี่ยวชาญ) ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ฯ
และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ เช่น ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมตะวันตกตั้งแต่ยุคประวัติศาสตร์จนถึงยุคสมัยใหม่
เทคนิคการวาดภาพสีน้ำ ทฤษฎีสถาปัตยกรรม และอีกหลายรายวิชา ตลอดจนการเป็นที่ปรึกษาให้คณะฯ
และมหาวิทยาลัยในโครงการด้านต่างๆมากมาย รวมถึงการเป็นที่ปรึกษาและสถาปนิกในการออกแบบอาคารเรียน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังมือง และนฤมิตรศิลป์

6 สิงหาคม 2550 - 5 สิงหาคม 2554 ดำรงตำแหน่งคณบดีวาระที่ 2 จนครบวาระและได้รับเชิญให้ดำรงตำแหน่ง
ที่ปรึกษากรรมการบริหารคณะ

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัย การแปลและเรียบเรียงตำรา และงานบริการสังคมอีกมากมาย ตลอดจนการเป็นผู้ประเมิน
การศึกษาภายนอกของสำนักงานประเมินการศึกษา(สมศ.)

- 7 วิทยาลัยฯ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 8 สาส์นแสดงความยินดี
- 14 รับไม้ต่อ
- 18 Timelines 15 ปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 23 8 มีนาคม 2545 “วันแห่งความสุข”
- 28 ความเป็นมาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 72 หลักสามประการสู่ความสำเร็จ
- 82 20 สิงหาคม 2554 “วันแห่งความสุข”
- 88 การเรียนแนวศิลปศาสตร์ โดย ดร.ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์
- 96 คิดด้ง คิดดี คิดถึง
- 108 บันทึก

ทำเนียบคนบดี

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุโลกและนฤมิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.พศ.ทรงคุณ อัทธการ

รักษาการประธานโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ : 2539 -2542

2.อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

ประธานบริหารหลักสูตรโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ : 2543-2545

และดำรงตำแหน่งคนบดีวาระที่ 1 : 23 พฤษภาคม 2545 - 30 เมษายน 2546

3.พศ.มณีนี พนิชการ

ดำรงตำแหน่งคนบดี : 1 พฤษภาคม 2546 - 30 เมษายน 2550

4.อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

ดำรงตำแหน่งคนบดี วาระที่ 2 : 6 สิงหาคม 2550 - 5 สิงหาคม 2554

5.ดร.ธราวุฒิ บุญเหลือ

ดำรงตำแหน่งคนบดี : 6 สิงหาคม 2554 - ปัจจุบัน

ปรัชญาคณะ : ผู้มีปัญญาพึงสร้างสรรค์เพื่อมหาชน

วิสัยทัศน์ : เป็นศูนย์รวมการสร้างสรรค์และถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ เพื่อความยั่งยืนของท้องถิ่นและภูมิภาคตะวันออกเอเซียเหนือ

พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต
การวิจัยและสร้างสรรค์
การบริการวิชาการ
การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

 ARCH

T.I.C.E.

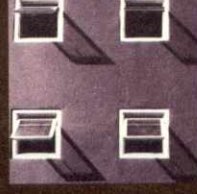
TEAM SPIRIT : มีจิตวิญญาณในการทำงานร่วมกัน

INTEGRATION : มีการบูรณาการทางความคิดและการทำงาน

CREATIVITY : มีความคิดสร้างสรรค์

ETHICS : มีจริยธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

สาส์นจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เนื่องในวาระครบรอบ ๑๕ ปี ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุเมือง และนฤมิตรศิลป์และในวาระครบรอบการดำรงตำแหน่ง
คณบดีของท่านอาจารย์พวงเพ็ญ วิชาญสวัสดิ์ ในครั้งนี้ นับเป็นอีกก้าวสำคัญที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ จะสร้างสรรค์ผลงาน
และต่อยอดพัฒนาการและการเจริญเติบโตที่มีมาอย่างต่อเนื่อง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ นั้น แม้จะไม่ใช้คณะที่มีนิสิตเป็น จำนวนมากแต่คณาจารย์ บุคลากร และลูกศิษย์ของคณะในสาขา
หลักสูตรต่างๆ ได้ทำงานกันอย่างเข้มแข็ง และสร้างสรรค์ผลงาน ให้มหาวิทยาลัยอย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการวิชาการแก่สังคม
ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และยังสามารถนำไปสู่การขยายหลักสูตรของสาขาวิชาต่างๆ นอกจากนี้ยังมีผลงานของนิสิตที่ได้รับ
รางวัลจากการประกวดแบบ ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่องทั้งนี้เป็นผลมาจากการวางรากฐานที่ดีตั้งแต่ยุคก่อตั้งคณะฯ โดย
ท่านอาจารย์ทรงคุณ อดิการพุ่มบุกเบิกและสร้างหลักสูตรซึ่งในครั้งนั้นได้มีท่านอาจารย์พวงเพ็ญวิชาญสวัสดิ์และพศ.สุปาวณีลักษณะสียเป็น
ผู้ร่วมก่อตั้งด้วย จากจุดเริ่มต้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยคณาจารย์กลุ่มเล็กๆ ในวันนั้น ทั้งวันนี้นับเป็นเวลา ๑๕ ปี แล้วที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ
โดยความร่วมมือของคณาจารย์ตลอดจนศิษย์เก่าและ ศิษย์ปัจจุบัน ที่ได้แสวงหาเห็นเป็นประจักษ์แล้วว่าคณะฯได้เจริญเติบโตก้าวหน้าไปอย่างมาก

สำหรับอาจารย์พวงเพ็ญ วิชาญสวัสดิ์ นั้นท่านได้พิสูจน์อย่างชัดเจนแล้ว ทั้งความมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ
มาโดยตลอดทั้ง ๒ วาระที่ดำรงตำแหน่ง โดยปรากฏเป็นผลงานเชิงประจักษ์มากมาย ซึ่งเหนือสิ่งอื่นใด คือการได้เห็นลูกศิษย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ
ที่จบออกไปนั้นเป็น บัณฑิตที่มีคุณภาพและได้รับการตอบรับจากสังคมภายนอกอย่างน่าชื่นชม นับเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง สำหรับมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

ในโอกาสนี้ในนามมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อท่านอาจารย์พวงเพ็ญ วิชาญสวัสดิ์ ที่ท่านได้ทุ่มเท
และเสียสละแรงกายแรงใจมาโดยตลอด และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าอาจารย์พวงเพ็ญ วิชาญสวัสดิ์ ของน้องๆ อาจารย์ และของลูกศิษย์ใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯทุกคนจะยังคงช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ท่านในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ และมหาวิทยาลัยมหาสารคามสืบต่อไป

พศ.ดร.ศุภชัย สมป์ปีโต
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔

สาส์นแสดงความยินดีครบรอบ ๑๕ ปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ งานมุทิตาจิต อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

ผมขอแสดงความยินดีกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เนื่องในโอกาสครบรอบ ๑๕ ปี จากอดีตตั้งแต่เริ่มก่อตั้งคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังเมืองและนฤมิตศิลป์ ได้มีการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ทั้งด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน อาจารย์บุคลากร ตลอดจนการพัฒนาด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

จากงานปัจจุบันสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม ศักยภาพและประสบการณ์ที่สั่งสมมาว่า ๑๕ ปี คณะสถาปัตย์ฯ ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นศูนย์รวมของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และนิสัยที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจในการศึกษาหาความรู้ นั้น ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้คณะ สถาปัตย์ฯ เป็นหนึ่งในคณะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างชื่อเสียง การยอมรับจากสังคม มาอย่างต่อเนื่อง

ผมขอแสดงความยินดี และความชื่นชมในความรู้ความสามารถ ความสามัคคีของคณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันทุกท่านที่ร่วมแรงร่วมใจกัน จนทำให้คณะสถาปัตย์ฯ เติบโตมาได้อย่างมั่นคงงอกเช่นปัจจุบัน

อนึ่ง เนื่องในงานมุทิตาจิตครบวาระการดำรงตำแหน่งคณะบดี ท่านอาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ คณะบดีคณะสถาปัตย์ฯ ท่านอาจารย์พวงเพ็ญ ท่านเป็นบุคคลที่มีความเก่ง ร่าเริงและเป็นกันเอง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ที่ผมได้ร่วมทำงานกับท่านในการพัฒนาเมืองมหาสารคาม ท่านเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ท่านได้พัฒนาคณะสถาปัตย์ฯ ให้มีความเจริญในด้านต่างๆ จนสร้างชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยเฉพาะเทศบาลเมืองมหาสารคาม

คณะสถาปัตย์ฯ ได้ให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือในการพัฒนาเมืองมหาสารคามเป็นอย่างดี มาโดยตลอด ผมต้องขอขอบคุณท่านอาจารย์พวงเพ็ญ คณาจารย์ บุคลากร คณะสถาปัตย์ฯ ไร่ ณ ที่นี้ด้วย

สุดท้ายนี้ ผมขออวยพรให้ท่านอาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่าน ประสบแต่ความสุข ความรุ่งเรือง ขยายงานในสาขาวิชาต่างๆ ให้กว้างขวาง มีความวัฒนาถาวร เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศในยุคต่อไป

(นายแพทย์กิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม

สาส์นจาก พศ.สุपालิ ลักษณะศิโย

ผู้ร่วมก่อตั้งโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์

ขอแสดงความยินดีเนื่องในวาระโอกาสที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุโลก และนฤมิตรศิลป์
ได้เปิดการเรียนการสอนมาครบรอบ 15 ปี อาจารย์ขอให้บัณฑิตทุกคน มีแต่ความสุข
ความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงานและชีวิตครอบครัวตลอดไป

ในวาระเดียวกันนี้ยังเป็นโอกาสพิเศษสำคัญที่อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
ได้ครบรอบแห่งการดำรงตำแหน่งคณบดีในวันที่ 5 สิงหาคม 2554 ในฐานะตัวแทนคณาจารย์สาขานฤมิตรศิลป์
ขอแสดงความยินดีและขอบคุณต่ออาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์เป็นอย่างยิ่งที่ได้อุทิศประโยชน์ สละเวลา
นำมาซึ่งชื่อเสียงของคณะฯ ให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป
ซึ่งหวังว่าท่านคงช่วยเหลือทางด้านการศึกษาการสอนเป็นที่ปรึกษาให้คณะต่อไป

(พศ.สุपालิ ลักษณะศิโย)
ผู้ช่วยคณบดีหลักสูตรนฤมิตรศิลป์

สถาบันอาศรมศิลป์
Arsom Silp Institute of the Arts

สาส์นแสดงความยินดีเนื่องในวาระครบรอบ ๑๕ ปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และงานมุขิตาจิต อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

ขอแสดงความยินดีและความชื่นชมอย่างมากต่อความสำเร็จ และความก้าวหน้าซึ่งปรากฏเป็นที่ประจักษ์ มาอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา ๑๕ ปี แห่งการสถาปนาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ แห่งนี้แม้มีอายุ ๑๕ ปี แต่ผลิตผลงานทั้งทางวิชาการ งานวิจัย และบริการวิชาการ ที่ขยายมากขึ้นทุกปีและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และวิชาชีพสถาปัตยกรรมอย่างกว้างขวาง ความสำเร็จและพัฒนาการดังกล่าวเกิดจากความรู้ ความสามารถและความร่วมแรงร่วมใจของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ภายใต้การนำของคณบดีทุกท่านอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานด้านการรับใช้สังคม

ในโอกาสสำคัญนี้ยังเป็นรอยต่อการเปลี่ยนผ่านครั้งสำคัญอีกครั้งหนึ่งของคณะฯ คือท่านคณบดีท่านเดิม อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ ครบวาระการดำรงตำแหน่งและมีการสรรหาคณบดีท่านใหม่ ซึ่งมหาวิทยาลัยประกาศผลไปแล้วคือ ดร.ธรรวุดมิ บุญเหลือ ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งบริหารมาก่อนเข้ารับตำแหน่งใหม่อันทรงเกียรตินี้ ขอแสดงความยินดีกับท่านที่เข้ามารับตำแหน่งใหม่มา ณ ที่นี้ด้วย ผมมีความมั่นใจว่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จะสืบสานภารกิจต่อไปได้อย่างราบรื่นและก้าวหน้าภายใต้การนำของท่าน

ขอแสดงความชื่นชมต่อท่านคณบดีพวงเพ็ญ ในภารกิจที่ท่านได้ทุ่มเทมาตลอดระยะเวลาที่ท่านทำหน้าที่อาจารย์และคณบดี ถึง 2 วาระ ด้วยความเป็นผู้นำทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ ท่านคณบดีพวงเพ็ญได้วางรากฐานที่มั่นคงให้แก่คณะฯ ในการทำหน้าที่ด้านวิชาการ และแสดงบทบาทการให้บริการวิชาการ รับใช้ส่วนรวมและสังคม เริ่มจากในมหาวิทยาลัย ในจังหวัดมหาสารคาม และแผ่ไปถึงจังหวัดอื่นๆในประเทศ นับว่าเป็นตัวอย่างของสถาบัน และตัวอย่างของผู้บริหารการศึกษาสถาปัตยกรรมที่ดีและมีคุณภาพแห่งหนึ่งของประเทศ

ท้ายนี้ ผมในฐานะที่เคยมีส่วนร่วมทำงานกับคณะมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ขอส่งความปรารถนาดีอย่างจริงใจมายังคณาจารย์ทุกท่าน ขอให้มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน มีจิตใญ่เปี่ยมด้วยพลังในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ สร้างชุมชนและสร้างสังคมประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าดังปณิธานที่ตั้งไว้จงทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ สักกุล)

อธิการบดีสถาบันอาศรมศิลป์

ขอแสดงความยินดีกับการเจริญเติบโตของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุเมือง และนฤมิตรศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เนื่องในโอกาสครบรอบ 15 ปีครับ กระผมเฝ้าติดตามและให้กำลังใจกับท่านผู้บริหารคณะฯ
น้องๆคณาจารย์และบุคลากร รวมถึงนิสิตของคณะนี้มาตลอดนะครับ ชื่นชมกับความสำเร็จ
และชื่อเสียงที่สะสมมาอย่างยาวนานด้วยความจริงใจ กระผมขอให้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ เจริญเติบโตยิ่งขึ้นไป
สุขภาพร่างกายแข็งแรงทั้งด้านวิชาการและคุณทรัพย์ และมีชื่อเสียงโด่งดัง เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยกย่องของพวกเราชาว มมส.
และประเทศชาติต่อไปนะครับ และ ในวาระอันเป็นพิเศษนี้ กระผมขอขอบพระคุณท่านอาจารย์พวงเพ็ญ อดีตคณบดี
ที่ทุ่มเททั้งร่างกาย แรงใจ สติปัญญา ความสามารถ และความรักให้กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ มาตั้งแต่อดีต
จนถึงปัจจุบัน และจะสืบเนื่องต่อไปยั่วนาคตครับ
กระผมขอให้ท่านอาจารย์มีสุขภาพที่แข็งแรงและมีความสุขกับความสำเร็จในสิ่งที่ท่านอาจารย์ได้กระทำในวันนี้
และกายภาคหน้าครับ รักและคิดถึงอาจารย์เสมอครับ

รองศาสตราจารย์ ดร.ปพฤกษ์ อุตสาหะวานิชกิจ
คณบดีคณะการบัญชีและการจัดการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แสดงมุทิตาจิต

ตลอด ๑๕ ปี นับแต่สถาปนาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุโลกและนฤมิตรศิลป์ บุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญ ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง กลุ่มเทรกายแรงใจในการ “ก่อร่างสร้างคณะ” อย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย จนนำพาให้คณะ มีความมั่นคงและเข้มแข็งทางวิชาการ เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ ท่านผู้นั้นก็คือ “อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์” ซึ่งนับเป็นปูชนียบุคคลของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุโลกและนฤมิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผมมีโอกาสร่วมงานกับอาจารย์พวงเพ็ญ หรือ “พี่กุ่ม” ตลอด ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งในโอกาสร่วมเป็นกรรมการ สภามหาวิทยาลัยประเภทผู้แทนคณาบดีหรือในคณะกรรมการชุดอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย และในฐานะกรรมการบริหารคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุโลกและนฤมิตรศิลป์

ผมประจักษ์ชัดถึง “อุดมการณ์” “ความมุ่งมั่น” และ “ความเด็ดเดี่ยว” ของพี่กุ่มในการพัฒนาคณะและมหาวิทยาลัย ให้เจริญรุ่งเรือง และที่สำคัญที่สุดคือ “ไม่โน้มเอียง” เข้าหาอำนาจหรือความไม่ชอบธรรมใดๆ ที่จะนำพามหาวิทยาลัยไปสู่ความเสื่อมถอย จึงเป็นบุคคลที่ผมให้ความเคารพนับถือ

และเห็นว่าเป็นแบบอย่างการทำงานของอาจารย์รุ่นหลังได้อย่างภาคภูมิใจ

ในวาระที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุโลกและนฤมิตรศิลป์ ครบรอบ ๑๕ ปี แห่งการสถาปนา และอาจารย์พวงเพ็ญ ครบวาระการดำรงตำแหน่งคณาบดี ทางคณะจึงดำริที่จะจัดทำหนังสือในโอกาสพิเศษนี้ ผมจึงขอชื่นชมยินดีในมุทิตาจิตครั้งนี้ และเชื่อว่าอาจารย์พวงเพ็ญก็จะเป็นพลังสำคัญของคณะ สืบต่อไปไม่สิ้นสุดอย่างแน่นอน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอรารวรรณ์)
คณาบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อาจารย์ก๊วก

“ผู้เสียสละ เพื่อ วางรากฐานที่มั่นคงให้พวกเรา”

คนทั่วไปตั้งคำถามอยู่ตลอดเวลาว่า สถาปนิก/ วิศวกรทำอาชีพสำหรับทรัพย์สิน สวรรค์ กันสมัย ผู้มีชื่อเสียงมากทำอะไรที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ ยังไม่มีใครรู้จักมากนักโดยเฉพาะชื่อของ “คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุเมือง และนฤมิตรศิลป์” คำตอบที่พวกเราน่าจะได้อีกคือมีอยู่ข้อเดียวคือ ความเสียสละ ไม่ว่าจะบิณฑบาตการงานที่รับผิดชอบ โครงการมูลค่ามหาศาลต่างๆมารับราชการที่มีคำตอบแทนเพียงน้อยนิด รวมถึงต้องจากบ้านหลังใหญ่อันสวยงามมาพักอาศัยอยู่ในห้องเพ็กเล็กๆที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงไม่กี่ชิ้น นอกจากนี้ก็ต้อง สละเวลาส่วนใหญ่กับครอบครัว และปลีกตัวมาอยู่กับมหาสารคาม ตลอดระยะเวลา 15 ปี เราได้เห็นความทุ่มเททุกๆ ด้าน เพื่อให้เรามีรากฐานที่ดีและมั่นคงในวันนี้ ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านี้มาจากความความเสียสละของอาจารย์ก๊วก มีให้กับคณะฯ แห่งนี้ไม่มีใครปฏิเสธได้

จุดมุ่งหมายที่อาจารย์ก๊วกมุ่งมั่นอยู่ตลอดก็เพื่อการวางรากฐานต่างๆให้คณะฯ ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณ ที่ดินร่นขวนขวยหาจากภาครัฐ เพื่อทำให้เรามีโครงสร้างพื้นฐานที่มั่นคง และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเพื่อการเรียนการสอนไม่น้อยหน้ากับมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศหรือแม้แต่ต่างประเทศ และไม่เพียงแต่การวางรากฐานที่มั่นคงเท่านั้น เพราะยังมีไม่สามารถทำให้คณะฯ ของเรามีชื่อเสียงทางการเรียนการสอนในสังคมนี้ได้ อาจารย์ก๊วก ได้ผลักดันให้โอกาสกับคณาจารย์ทุกคนได้รับประสบการณ์ในการศึกษาต่อ ไม่ว่าจะเป็นทั้งในประเทศ และต่างประเทศ สิ่งนี้ถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญที่พวกเราทุกคนได้รับ เพื่อนำประสบการณ์การเรียน ความรู้ต่างๆมาใช้พัฒนาสถาบันแห่งนี้ ซึ่งเราได้เห็นประจักษ์แล้วในปัจจุบัน ทำให้พวกเราสามารถก้าวเดินในถนนวิชาชีพได้อย่างภาคภูมิใจ เราไม่ได้รู้สึกเลยว่า เราอยู่ต่างจังหวัดในภาคอีสาน อาจารย์เรียนของเรารวมทั้งอุปกรณ์สนับสนุนการสอนนั้นกลับทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ทุกอย่างก็เพราะอาจารย์ก๊วกได้เสียสละ และทุ่มเทตลอดเวลาที่ผ่านมา

รับไม้ต่อ

.....ด้วยความมุ่งมั่น

ผมในฐานะผู้ที่ได้รับโอกาสที่ดีตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนให้ไปศึกษาต่อ และได้รับประสบการณ์ที่มีค่าในต่างประเทศ รวมถึงการร่วมงานกับอาจารย์ผู้ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับรู้ประสบการณ์ในด้านต่างๆ รวมถึงการใช้ชีวิตที่ดี สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมระลึกถึงอยู่ตลอดเวลา และไม่ทราบจะตอบแทนอาจารย์ผู้ได้อย่างไรดี **ผมขอเป็นตัวแทน** คณะอาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน ขอกราบขอบพระคุณ สำหรับการเสียสละ ความทุ่มเท อย่างสุดซึ้ง ในการวางรากฐานที่สำคัญให้แก่คณะในครั้งนี้ ซึ่งไม่ทราบว่าพวกเราจะทดแทนพระคุณนี้ได้อย่างไร ผมในฐานะของผู้ที่ รับผิดชอบ ต่อ ในการดูแลคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แห่งนี้ จะใช้แบบอย่างที่ดีทุกอย่างจากอาจารย์ผู้เกี่ยวข้อง การเสียสละ ทุ่มเท และทำทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของบัณฑิตทุกคนที่จะได้รับ และจะสืบทอดเจตนารมณ์ ด้วยความมุ่งมั่น ที่จะทำให้สถาบันแห่งนี้ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

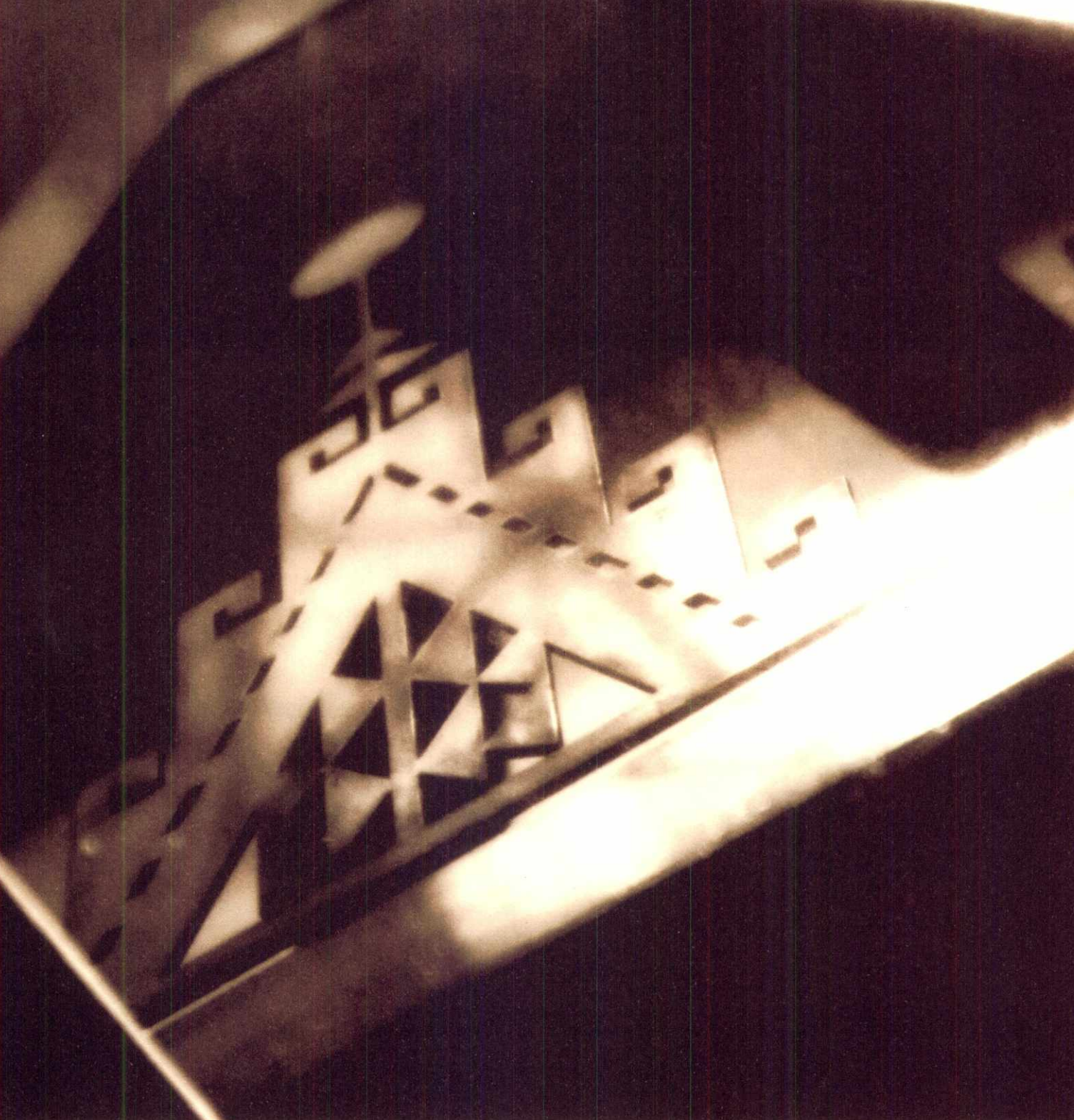
ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้มากครับ

ดร.รราวุฒิ บุญเหลือ

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังเมือง และนฤมิตรศิลป์

20 สิงหาคม 2554

หนังสือ “วันแห่งความสุข”

ที่ปรึกษาทิตตัมศักดิ์ อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

คณะที่ปรึกษา   อาจารย์ ดร.ธราวุฒิ บุญเหลือ
   พศ.สุปาลี ลักษณะสัย
   อาจารย์ ดร.พรทิพย์ เรืองธรรม
   อาจารย์ ดร.ณพนธ์ นพเกต
   อาจารย์ สันทนา ภิรมย์เกียรติ

กองบรรณาธิการ (ผู้จัดทำ)

1. อาจารย์ศุภริดา สว่างแจ้ง
2. อาจารย์ธัญญรัตน์ อัครนนท์
3. นายจิรวุฒนิ เชิดศิริ (นิสิตสาขานฤมิตศิลป์)

ภาพถ่ายประกอบโดย
อาจารย์ กฤษฏา จินทร์เดือน
อาจารย์ กฤษณู พลโปลกรณ

ภาพสีน้ำ โดย
P.W

คณะฯ ได้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2539 ภายใต้ชื่อ
“โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์
และสถาปัตยกรรมศาสตร์”
ขึ้นอยู่กับความดูแลของคณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โดยดำรงรองอธิการบดีขณะนั้น
(รศ.ดร.ภาวิศ ทอโรจანი)
และ พศ.กรรคุณ อัตถการ

ผู้ก่อตั้งคณะฯ คนแรก
อ.กรรคุณ อัตถการ

โดย พศ.กรรคุณ อัตถการ
เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งและร่ำรับหลักสูตร โดยมี
อาจารย์สุปราณี ลักษณะศิโย อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
อาจารย์อำพัน ศิริวงศ์ อาจารย์อำไพ รุ่งวรรณศรี
และคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่านเป็นผู้ร่วมก่อตั้ง

หลักสูตรทั้ง 3 AR UD CA
ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม
เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2539

เพื่อให้มีความคล่องตัวด้านการบริหารจัดการมากขึ้น
จึงได้มีการแยกโครงการจัดตั้งออกเป็น 2 ส่วน
จึงเกิดโครงการจัดตั้งคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ขึ้น

สถานที่ตั้งมีได้อยู่ภายในบริเวณ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
แต่ได้รับความร่วมมือและอนุเคราะห์
อาคารเรียนเดิมของวิทยาลัย
เทคโนโลยีคณาจารย์
เป็นอาคารเรียน 2 ชั้น 1 หลัง
และหอประชุม
เพื่อใช้เป็นห้องเรียนปฏิบัติการออกแบบ

แบ่งหลักสูตร
2539

โครงการจัดตั้ง
คณะศิลปกรรมศาสตร์
และสถาปัตยกรรมศาสตร์
2540

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 1
และ CA รุ่นที่ 2

2541

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 2
และ CA รุ่นที่ 3

โครงการจัดตั้ง
คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์
ผังเมืองและนฤมิตศิลป์
2542

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 3
และ CA รุ่นที่ 4

ย้ายอาคารเรียนจากคณะคณาจารย์มาที่
อาคารเรียนรวมศิลปกรรม-สถาปัตย์ฯ
ณ พื้นที่ตั้งใหม่ของมหาวิทยาลัย
ณ ตำบลขามเรียง อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม

ประธานบริหารหลักสูตร
อ.พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

เป็นช่วงที่คณะฯ
กำลังเตรียมการเพื่อปรับโครงสร้าง
จากโครงการจัดตั้งมาเป็น“คณะ”
ซึ่งอาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
ได้เข้ามารับตำแหน่งประธานบริหารหลักสูตร
ซึ่งมีการกำกับดูแลต่อผู้พี่พี่มากมายนาน
ในช่วงนี้ท่านคณะฯเองได้เปิดรับอาจารย์มาสังกัดหลายสิบอัตรา

บัณฑิต CA
รุ่นแรก รุ่นที่ 1
นิสิตชั้นปีที่ 4

ที่เทียบโอนมาจากสาขาทัศนศิลป์จำนวน 5 คน
เป็นนิสิตรุ่นบุกเบิกซึ่งมีความสำคัญยิ่ง
จึงมีนิสิตรหัส 2539 อยู่ 5 คน
ซึ่งนิสิตรุ่นก่อตั้งทั้ง 5 คนนี้
ได้เข้ามาเรียนที่อาคารเรียนคณะศิลปกรรมก่อน
และในภายหลังนิสิตรหัส 40-42 จึงได้ย้ายตามมา
และได้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2542

นอกจากนี้ประธานบริหารหลักสูตร
โครงการจัดตั้งฯยังได้ริเริ่ม
ให้มีการออกแบบ
ตราสัญลักษณ์ของคณะขึ้น
โดยมีคณาจารย์สาขาอนุพันธุศาสตร์
เป็นริ้วแถวสำคัญ
จนได้ตราสัญลักษณ์ของคณะ
ที่สามารถสะท้อนภูมิปัญญาท้องถิ่น
และความเจริญรุ่งเรืองอย่างเป็นสากล
และยังได้ใช้ตราดังกล่าวมาจนถึงทุกวันนี้

กำเนิดพจนานุกรม
พจนานุกรมที่ 1

บัณฑิต AR / UD
รุ่นแรก รุ่นที่ 1

8 มีนาคม 2545 คณะอนุกรรมการ
ของสภาสถาบันก็ได้มาตรการ
ผลงานวิทยานิพนธ์รุ่นแรก
และความพร้อมของคณะในทุกๆด้าน
และได้มีมติรับรอง
หลักสูตรระดับปริญญาตรี
สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์
และสาขาสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชน
ซึ่งเป็นที่น่าภาคภูมิใจมาก
สำหรับคณาจารย์
นิสิตและบุคลากรของคณะฯ

อาจารย์พวงเพ็ญ วัลย์สวัสดิ์
ดำรงตำแหน่งที่ เมษายน 2546
จนครบวาระและได้ทาบตาม
พศ.มฉก พนิชการ
เป็นคณบดีคนต่อไป

1 กรกฎาคม 2545
"คณบดีคนแรก"
อาจารย์พวงเพ็ญ วัลย์สวัสดิ์

2543

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 4
และ CA รุ่นที่ 5

2544

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 5
และ CA รุ่นที่ 6

คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์
ผังเมืองและอนุพันธุศาสตร์
2545

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 6
และ CA รุ่นที่ 7

2546

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 7
และ CA รุ่นที่ 8

2547

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 8
และ CA รุ่นที่ 9

วางแผนเพื่อขอจบประมวลแผ่นดิน
สำหรับการออกแบบ
และก่อสร้างอาคารเรียน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ผังเมืองและอนุพันธุศาสตร์
เนื่องจากเล็งเห็นแล้วว่า
ในอนาคตนั้นสถานที่จะไม่เพียงพอ

2549 ทางคณะได้รับเกียรติ
จากสภาคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ให้เป็นเจ้าภาพการจัดประชุม
สภาคณบดีโดยมีวาระ: 1ปี

นิสิตสาขาใหม่ลำดับที่ 4 Interior Architecture

25 พฤศจิกายน 2548
หลักสูตรสถาปัตยกรรมภายใน
ได้รับการรับรองจาก
สภามหาวิทยาลัย

6 สิงหาคม 2550
อาจารย์ พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
กลับมาดำรงตำแหน่งในวาระที่ 2

30 พฤศจิกายน 2550
หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต
ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

พิธีเปิดอาคารเรียนหลังใหม่ในชื่อ
"อาคารเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ผังเมือง และนฤมิตรศิลป์"อย่างเป็นทางการ
ณ วันที่ 21 กรกฎาคม 2551
โดยมีท่านอาจารย์ทรงคุณวุฒิคุณ
ท่านอธิการบดี พ.ศ.ดร. ศุภชัย สมบัติ
รองศาสตราจารย์ ดร.บรรณศิริภักดิ์
อาจารย์ศีกดา ทออุทัยศรี
และแขกผู้มีเกียรติอีกหลายท่าน
ให้เกียรติมาร่วมพิธี
โดยได้ถือป็น
วาระครบรอบ 12 ปีคณะโบราณคดีด้วยกัน

รถตู้คันใหม่มาทดแทนคันเก่า
ที่ได้ใช้มาอย่างยาวนาน (ร่วม1ปี)
โดยยังมีพนักงานขับรถคนเดิม
คือ นายบุญสุข วรเชษฐ์

2548

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 9
และ CA รุ่นที่ 10

ช่วงเวลาต้นกล่าวนั้นทั้งคณาจารย์
และนิสิตต่างก็ฝารอให้อาคารหลังใหม่
ที่จะเป็นอาคารเรียนของคณะเรา
นั้นก่อสร้างเสร็จ

2549

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 10
CA รุ่นที่ 11
และ IA รุ่นที่ 1

2550

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 11
CA รุ่นที่ 12
และ IA รุ่นที่ 2

2551

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 12
CA รุ่นที่ 13
และ IA รุ่นที่ 3

ปลายปี 2550
เตรียมตัวย้ายอาคารเรียน

2552

ปีนี้ รับนิสิต
AR / UD รุ่นที่ 13
CA รุ่นที่ 14
และ IA รุ่นที่ 4

คณะฯได้เปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรีเพิ่มเติมอีก 2 หลักสูตร
ได้แก่หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรม (LA)
และหลักสูตรการบริหารการก่อสร้าง (CM)
และได้เปิดหลักสูตรปริญญาโทใหม่ในระดับบัณฑิตศึกษา
ได้แก่หลักสูตรผังเมืองมหาบัณฑิต (Master of Urban Planning)

บัณฑิต IA
รุ่นแรก รุ่นที่ 1

16 มิถุนายน 2554
กรรมการจากสภาสถาปนิกได้มา
ตรวจเยี่ยมผลงานนิทรรศการของนิสิต
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน
และได้มีมติรับรองหลักสูตร
สถาปัตยกรรมภายในเมื่อวันที่
7 กรกฎาคม 2554

5 สิงหาคม 2554 เมื่อครบวาระของ
อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
สภามหาวิทยาลัยจึงได้มีมติรับรอง
ในการประชุมและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งเมื่อ
29 กรกฎาคม 2554
ให้อาจารย์ ดร.ธราวุฒิ บุญเหลือ
อาจารย์สังกัดคณะฯเป็นผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีในวาระต่อไป
ตั้งแต่วันที่ 6 สิงหาคม 2554 เป็นต้นไป

2553

ปีนี้ รับผิดชอบ
AR / UD รุ่นที่ 14
CA รุ่นที่ 15
และ IA รุ่นที่ 5

2554

ปีนี้ รับผิดชอบ
AR / UD รุ่นที่ 15
CA รุ่นที่ 16
IA รุ่นที่ 6
และ LA / CM รุ่นที่ 1

2555

2556

2557

2558

2559

เพื่อให้คณะฯมีเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้นและสอดคล้องกับสังคม
และยุคสมัยรวมกับการมีพัฒนาการไปข้างหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ
กรรมการบริหารคณะฯได้มีการจัดให้มีการประชุมคณาจารย์
และบุคลากรเพื่อปรับปรุงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย
ตลอดจนการสร้างอัตลักษณ์และคุณค่าองค์กร
โดยมีจุดเน้นหลัก 4 ด้านได้แก่
การสร้างจิตวิญญาณในการทำงานร่วมกับ (Team spirit)
การเน้นองค์ความรู้แบบบูรณาการ (Integration)
การพัฒนาสร้างสรรค์ (Creativity)
และด้านคุณธรรมและจริยธรรม (Ethics) ซึ่งได้ปลูกฝังสู่คณาจารย์
บุคลากรและนิสิตผ่านกระบวนการต่างๆอย่างต่อเนื่อง
รวมทั้งการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิตอย่างเข้มแข็ง
และมีการทำงานเป็นทีมเพื่อพัฒนานิสิตให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพในอนาคต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
เป็นคณะที่เป็นต้นแบบที่รณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจน
ทั้งด้านการอนุรักษ์พลังงาน การลดและแยกขยะ
ตลอดจนการบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจคณะ

8 มีนาคม 2545
“วันแห่งความสุข”

“.....เราดีใจมากเพราะนับว่าเราได้ทำหน้าที่
บรรลุเป้าหมายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
ไม่ได้ทิ้งภาระไว้ให้ใครก็ตาม
ที่จะมาทำหน้าที่แทนเรา.....”

บทความจาก สารคาม ฉบับที่ 2 (มิถุนายน 2545)

8 มีนาคม 2545 “วันแห่งความสุข”

วันนั้นเป็นวันที่นิสิตรุ่นน้องจัดงานอำลารุ่นพี่ที่จบการศึกษาที่ถือว่าเป็นงานสำคัญเป็นพิเศษ เพราะเป็นการจบรุ่นที่ 1 สาขาสถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชนและเป็นวันที่ คณะกรรมการสถาสถาปนิกมาตรวจรับรองมาตรฐานวิชาการหลักสูตร และให้การรับรองในวันนั้น ซึ่งถือว่าจากนี้ไปผู้จบการศึกษาที่มีสิทธิ์ที่จะสอบใบประกอบวิชาชีพได้เราดีใจมากเพราะนับว่าเราได้ทำหน้าที่บรรลุเป้าหมายเป็นที่เรียบร้อยแล้วไม่ได้ทิ้งภาระไว้ให้ใครก็ตามที่จะมาทำหน้าที่แทนเรา ในคืนนั้นเมื่อเรามีโอกาสให้โอวาทต่อนิสิตที่จบการศึกษา ก่อนที่ถึงพิธีอำลาโดยน้องๆ ที่ประทับใจเป็นอย่างมาก เรามักคำพูดมากมายที่อยากจะพูดแต่ไม่ได้พูดทำให้เสียเวลาช่วงเวลานั้นเป็นอย่างมาก จึงขอใช้ “สารคาม” เป็นสื่อแทนซึ่งอาจจะดีกว่า เพราะสื่อไปถึงคนอื่นๆ ที่ไม่ได้มาร่วมงานด้วยได้ นิสิตรุ่นนี้เป็นรุ่นแรกที่เข้ามาเรียนตั้งแต่ก่อตั้งคณะพร้อมกับนิสิตรุ่นแรกสาขานฤมิตรศิลป์ที่จบไปเมื่อปีที่แล้ว เพราะเป็นหลักสูตร 4 ปีในขณะที่เราก็คือเป็นอาจารย์รุ่นแรกเข้ามาในปีเดียวกัน โดยขออนุญาตครอบครัวเข้ามาสอนเพียง 1 ปีแต่ก็กลับผูกพันมากขึ้น จนกระทั่งมารับหน้าที่เสมือนผู้จัดการคณะในปี 2543 ความไม่พร้อมในทุกๆ ด้านความท้อแท้สิ้นหวังที่ปรากฏบนสีหน้าของบรรดานิสิตและอาจารย์ในช่วงนั้นทำให้เราไม่สามารถละทิ้งไปได้การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ขาดระบบการจัดการและที่สำคัญการมีอาจารย์ประจำเพียง 6 คนกับนิสิตถึง 400 คนนั้นภาระที่อยู่ข้างหน้าเหมือนเข็นครกขึ้นภูเขาทีเดียว มีสิ่งต้องทำมากมายและมีสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นมากมายในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา การจัดระบบการบริหาร การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และอาจารย์ประจำเพิ่มเติมในปีที่หนึ่งของการจัดการนั้น เรามีความเหน็ดเหนื่อย หนักใจเป็นอย่างมาก ความไม่เข้าใจกันของบุคลากรบางกลุ่ม สร้างความสับสนและความไม่มีเอกภาพในคณะฯ ส่งผลถึงความไม่มีเอกภาพของนิสิต

อย่างไรก็ตามเรายินยอมให้อาจารย์หลายคนที่น่าจะเป็นกำลังสำคัญในการศึกษาต่างๆ ไปศึกษาต่อเพราะเราเชื่อว่า การพัฒนาอาจารย์เป็นสิ่งที่จะต้องทำเร็วที่สุด เพื่อส่งผลให้วิชาการของคณะฯ แข็งแกร่งมากขึ้นเช่น อ.ณพศรี ไปเรียนปริญญาเอกที่ญี่ปุ่น อ.พรทิพย์ อ.กตัญญู และ อ.อนุวัฒน์ เรียนปริญญาโทที่สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปีที่ 2 คณะมีความเป็นเอกภาพมากขึ้น อาจารย์เก่าและอาจารย์ใหม่ร่วมแรงร่วมใจกันผลักดันงานด้านต่างๆ ให้เกิดขึ้นและลุล่วงไปเห็นได้จากสีหน้าที่ท้อแท้ของนิสิตโดยรวมอาจารย์ตั้งใจสอน นิสิตตั้งใจเรียน มีกิจกรรมหลากหลายของสโมสรนิสิต มีการแสดงละครของนิสิต มีการจัดนิทรรศการโดยนิสิตชั้นปีต่างๆ ทุกสาขา มี website ของคณะมีวารสาร “สารคาม” เป็นสื่อกลางด้านการประชาสัมพันธ์ มีกิจกรรมวิชาการให้บุคคลภายนอกรับรู้ ถึงกระนั้นก็ตามอุปสรรคและความไม่เข้าใจกันก็ยังมีอยู่บ้างซึ่งอาจเกิดจากบุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีก็ได้ เช่น การโต้ตอบในกระทู้ของสมาคมสถาปนิกสยาม เกี่ยวกับการเรียนการสอนสาขา CA ว่าไปเอาอาจารย์ ID มาสอน ซึ่งจากประสบการณ์ด้านการสอนของ พศ.วิชัย ที่มีมากกว่า 25 ปี และการมีส่วนร่วมร่างหลักสูตร ปรับปรุงหลักสูตร ศิลปกรรม นฤมิตรศิลป์มาหลายแห่งย่อมเข้าใจในความแตกต่างและความเหมือนกันของทั้งสองสาขาดี หากเป็นความสงสัยที่มาจากนิสิตขอเราน่าจะสอบถามป็นในคณะมากกว่าไปตามข้างนอกซึ่งเป็นคำถามที่บ่งต้องการคำตอบ แต่เมื่อเทียบกับสิ่งดีๆ ที่เกิดขึ้นในคณะแล้ว น่าจะถือว่าเป็นเหมือนสะเก็ดเล็กๆ ที่เกิดจากการถูกยุग्กัด เราไม่ต้องตามไปตบตียุง เพราะยุงอายุสั้นอีกไม่กี่วันก็ตายไปเอง และแผลก็ค่อยๆ หายไป

7-9 ก.พ. 45 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ร่วมกับเทศบาลเมืองมหาสารคาม
ร่วมกันจัดโครงการบ้านน้อยๆ ชุมชน
บริเวณสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ อ.เมือง
มหาสารคาม โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็น
ศูนย์รวมชุมชน โดยในงาน

การศึกษ...
การศึกษาของคณะสถา...

สารบัญ

สารบัญ	1
สารบัญ	2
สารบัญ	4
สารบัญ	5
สารบัญ	6
สารบัญ	5

จากการที่มีคนพยายามสร้างความสับสนทำให้บุคคลในวงการสถาปัตยกรรม และวงการวิชาการมีความเข้าใจในทางลบกับเอกภาพและศักยภาพของคณะ เราจึงต้องใช้เวลากับการสร้างความเข้าใจกับบุคคลภายนอกด้วยวิธีต่างๆ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบในทางลบกับการรับรองมาตรฐานวิชาการของสภาสถาปนิก โดยการเชิญอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอื่นมาบรรยายพิเศษเป็นระยะๆ เพื่อให้ได้พบปะกับนิสิตและคณาจารย์ของเรา เช่น คุณนิธิ สถาปิตานนท์ สถาปนิกผู้มีชื่อเสียงและเลขาธิการสภาสถาปนิก คุณประภากร วทานยกุล นายกสมาคมสถาปนิกสยามคนปัจจุบัน รศ.สิทธิพร ภิรมย์รัตน์ พศ.กฤษกร เลื่อนฉวี และ ศ.ดร.วิมลสิทธิ์ ทรายามกูร คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเฉพาะได้มีการเชิญอาจารย์อาวุโสจากสถาบันต่างๆ มาร่วมตรวจและวิจารณ์งานวิทยานิพนธ์ของนิสิต

สาระค่า

8 มีนาคม 2545 "วันแห่งความสุข"

และในปลายเดือนมกราคมที่ผ่านมาได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสภาคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งจากวิธีการนี้ทำให้คณะได้รับการยอมรับจากบุคคลในวงการและสถาบันต่างๆ มากขึ้น อย่างไรก็ตามที่คณะมีวันนี้ได้ เราต้องขอบคุณบุคคลหลากหลายมากมาย เริ่มจากอธิการบดี รศ.ภาวิศ ทอโรจน์ และรองอธิการบดีอาจารย์สกล ฅมบุญ ที่สนับสนุนงบประมาณและอัตราอาจารย์ นับได้ว่าสองปีที่ผ่านมาคณะสถาปัตยกรรมฯ เป็นคณะที่ได้รับอัตราอาจารย์และทุนพัฒนาอาจารย์มากที่สุด ในมหาวิทยาลัย ขอขอบคุณ พศ.กรรณคุณ อัดถากร ที่จัดตั้งหลักสูตร โดยเฉพาะหลักสูตรสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชนที่มีจุดเด่นอยู่ที่ เป็นแห่งแรกและแห่งเดียวที่ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีในสาขานี้ ขอขอบคุณอาจารย์อาวุโส 3 ท่าน

คือ อ.ผ่านฉนวนรงค์ โชติเวช อ.พงษ์สิทธิ์ ชุมสาย ณ อยุธยา และ อ.ศักดิ์ดา ทออุทัยศรี ที่ช่วยเสริมความเข้มแข็งให้กับสาขาสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชน ตลอดจนทำให้เป็นที่รู้จักในหน่วยราชการจังหวัดมหาสารคาม ขอขอบคุณอาจารย์พิเศษอีก 7 ท่าน ที่มาทำหน้าที่ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

7-9 ก.พ. 45 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ร่วมกับเทศบาลเมืองมหาสารคาม
ร่วมจัดนิทรรศการงานประจำปี
บริเวณสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติฯ เมือง

2 พ.ค. 45 คณะกรรมการประเมินคุณภาพ
การศึกษาระดับอุดมศึกษาประเมินคุณภาพ
การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นครั้งแรก

ขอบคุณ พศ.วิชัย ไลละวิทย์มงคล ที่ทุ่มเทเวลาให้กับลูกศิษย์ CA และขอบคุณอาจารย์ประจำทุกท่านที่ให้ความเอาใจใส่ และผลักดันการทำงานวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพและบุคคลสำคัญที่ต้องขอบคุณเป็นอย่างมาก คือ นิสิตชั้นปีที่ 5 สาขาสถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชนที่มีความมุ่งมั่นพยายามผลิตผลงานวิทยานิพนธ์ที่น่าชื่นชม โดยเฉพาะสาขาสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชนที่บางงานได้รับคำชมจาก รศ.ดร.วีระ สัจจกุล คณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าควรได้ 2 ปริญญา สำหรับผลงานสาขาสถาปัตยกรรมหลายงานได้แสดงถึงความทุ่มเท อย่างน่าชื่นชมเช่นกัน แต่ภาพรวมหลายประการสะท้อนให้เห็นว่าคณะควรปรับปรุงระบบการสอนด้านโครงสร้างงาน ระบบอาคารให้ดียิ่งขึ้น ผลงานวิทยานิพนธ์นับเป็นปัจจัยสำคัญที่คณะกรรมการสภาสถาปนิกใช้เป็นตัวอย่างบ่งชี้ในการรับรอง มาตรฐานวิชาการ เพราะถือว่าเป็น End Product ที่เห็นได้ชัดเจน ซึ่งคณะกรรมการได้แจ้งผลการตรวจสอบว่าให้การรับรอง ในวันที่ 8 มีนาคม 2545 หลังจากได้ตรวจสอบหลักสูตร สถานที่ และผลงานวิทยานิพนธ์ พร้อมเสนอแนะให้เพิ่มเติมหนังสือ ตำรา และปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้นิสิต รู้จักนำวิชาด้านระบบอาคารด้านภูมิทัศน์และผังบริเวณมาประยุกต์ใช้ให้สัมฤทธิ์ผลมากขึ้น ซึ่งทางคณะจะได้นำมาปรับปรุงต่อไป สำหรับคนที่อาจารย์กำหนดให้ทำงานต่อก็ไม่ต้องเสียใจ ทำต่อไปเพื่อผลงานของตัวเอง ตัวอย่างไรก็ได้รับปริญญาพร้อมกับเพื่อนๆ อย่างลืมนว่าการะงานของคุณยังไม่จบ การจัดทำหนังสือผลงานวิทยานิพนธ์ การจัดทำชมรมศิษย์เก่า ยังเป็นสิ่งที่รอความร่วมมือกันต่อไปทางคณะกำหนดจะนำวิทยานิพนธ์ไปจัดแสดงในงานนิทรรศการ ครั้งต่อไป เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานอันจะเป็นประโยชน์ทั้งเพื่อคุณเองและรุ่นน้องๆ สำหรับการะงานคณาจารย์ยังมีมากมายต้องอาศัยความร่วมมือกันสร้างพัฒนาการต่อไป

สาร: ความ

ท้ายที่สุดนี้ ขออวยพรให้ลูกศิษย์ทุกคนประสบความสำเร็จ เป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีความรับผิดชอบในการคิด การพูด และการกระทำ ทั้งต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อสังคม ไม่ว่าจะไปอยู่ที่ใดก็ตามยังอยากได้ยินข่าวคราว ขอให้ส่งข่าวกลับมายังอาจารย์และคณะอย่างสม่ำเสมอ

พศ.ทรงคุณ อัทธการ
ผู้ริเริ่มก่อตั้งและร่างหลักสูตร

2539

ความเป็นมา

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังเมือง และนฤมิตศิลป์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ได้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2539 ภายใต้ชื่อ “โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์”

ขึ้นอยู่ในการกำกับดูแลของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตามดำริของอธิการบดีขณะนั้น (รศ.ดร.ภาวิช ทอโรจน์) โดย พ.ศ.ทรงคุณ อธิการบดีเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งและร่างหลักสูตร

และมีอาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ อาจารย์สุปราณี ลักษณะศิโย อาจารย์อำพัน ศิริวงศ์ อาจารย์อำไพ รุ่งวรรณวงศ์

และคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายท่านเป็นผู้ร่วมก่อตั้ง โดยมีการจัดการเรียนการสอน 6 สาขา ได้แก่ สาขาทัศนศิลป์

สาขาดุริยางคศิลป์ สาขานาฏศิลป์ ซึ่งเป็นกลุ่มสาขาทางด้านวิจิตรศิลป์(Fine Arts) และอีก 3 สาขา ได้แก่ สาขานฤมิตศิลป์

สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มสาขาทางด้านประยุกต์ศิลป์ (Applied Arts)

ซึ่งหลักสูตรทั้ง 3 นั้น(AR UD CA)ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2539

โดยสถานที่ตั้งมีได้อยู่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยมหาสารคาม แต่ได้รับความร่วมมือและอนุเคราะห์อาคารเรียนเดิมของ

วิทยาลัยเทคโนโลยีคณาจารย์ เป็นอาคารเรียน 2 ชั้น 1 หลัง และหอประชุมเคียงคะขาวเพื่อใช้เป็นห้องเรียนปฏิบัติการออกแบบ

จนกระทั่งในปี พ.ศ.2541 เพื่อให้มีความคล่องตัวด้านการบริหารจัดการมากขึ้นจึง

ได้มีการแยกโครงการจัดตั้งนี้ออกเป็น 2 ส่วน จึงเกิดโครงการจัดตั้งคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังเมืองและนฤมิตศิลป์ขึ้น*

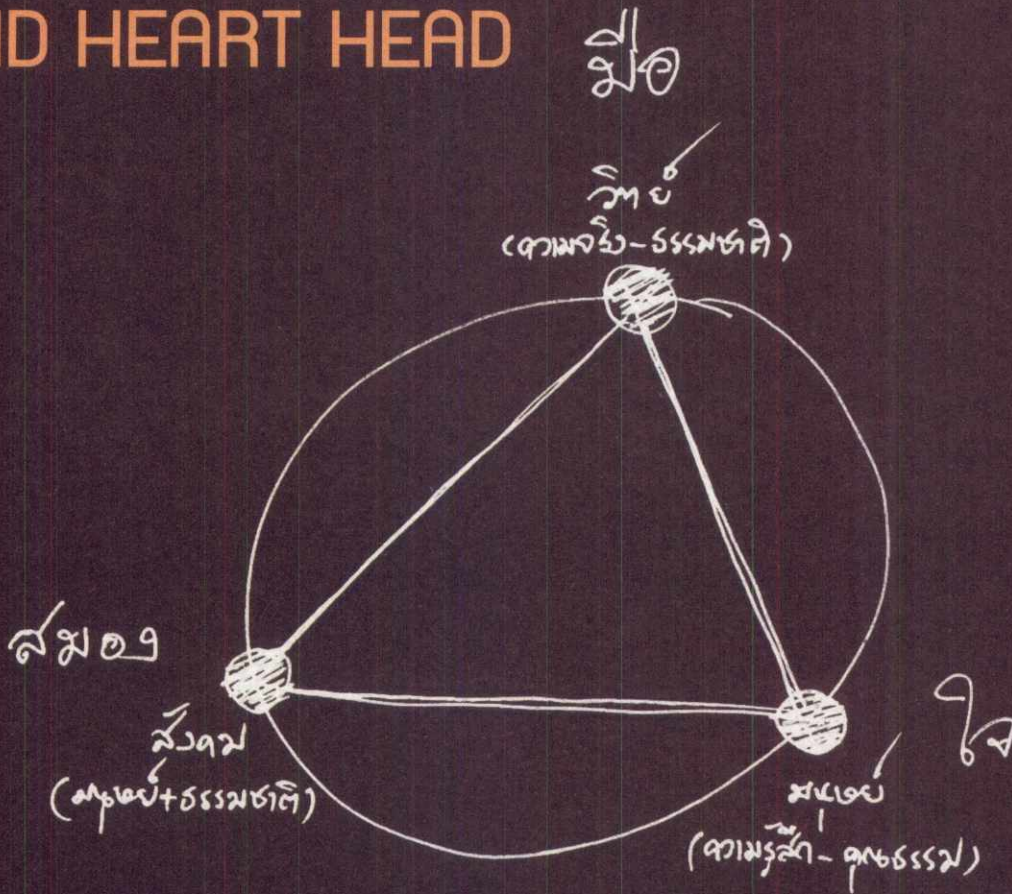
โดยช่วงระหว่างปี 2539-2542 นั้นวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคือ “เพื่อผลิตบัณฑิตวิชาชีพที่เน้นความเป็นเลิศด้านวิชาการ

และเป็นผู้นำทางวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมเมืองและชุมชน

และนฤมิตศิลป์ ซึ่งเป็นทั้งประยุกต์ศิลป์และวิจิตรศิลป์ สำหรับสังคมที่กำลังพัฒนาในด้านศิลปะและเทคโนโลยี”

HAND HEART HEAD

" ฟากใจสอนสิ่งที่ก้าวหน้าที่สุดใช้กับมหาวิทยาลัยแล้วคนด้วย
 (เพราะ) ก้าวหน้าวันนี้ พรุ่งนี้ก็ลืมแล้ว "

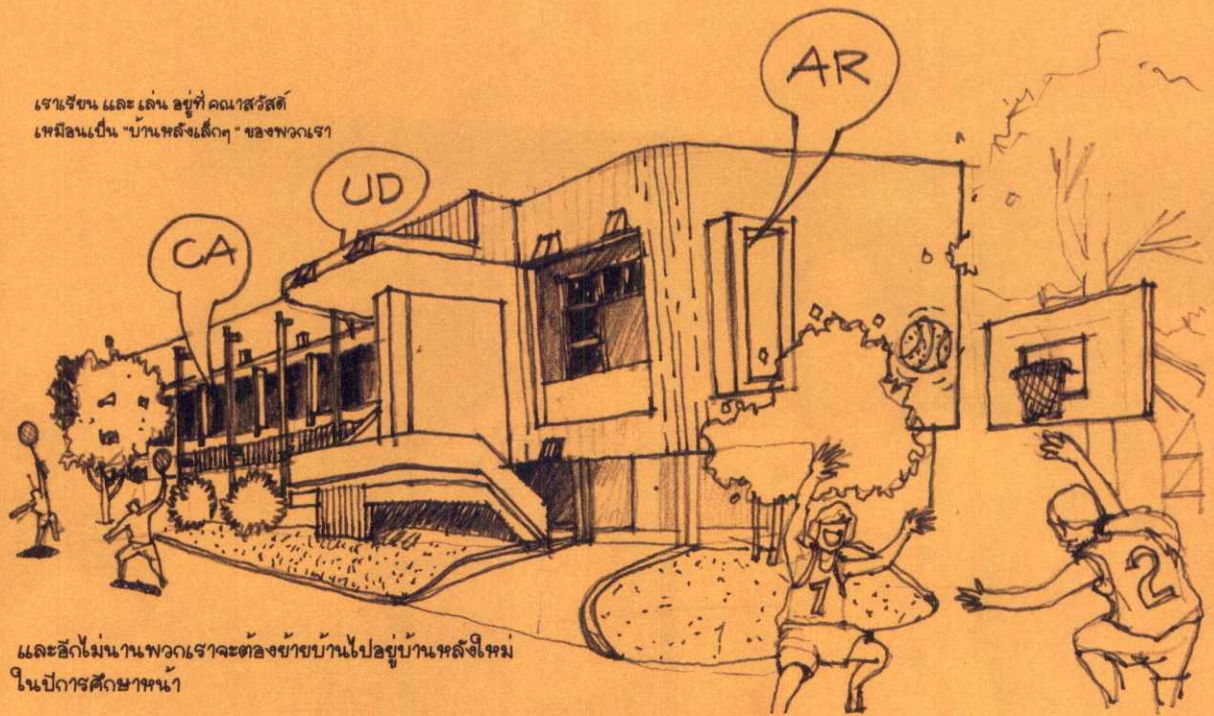
ดำสอนจาก อ. นรุต ๐๔๓๖.๕๕

2540

โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์
 และสถาปัตยกรรมศาสตร์

เราเรียน และ เล่น อยู่ ที่ คณะสัตวศาสตร์
 เหมือนเป็น "บ้านหลังเล็ก ๆ" ของพวกเรา

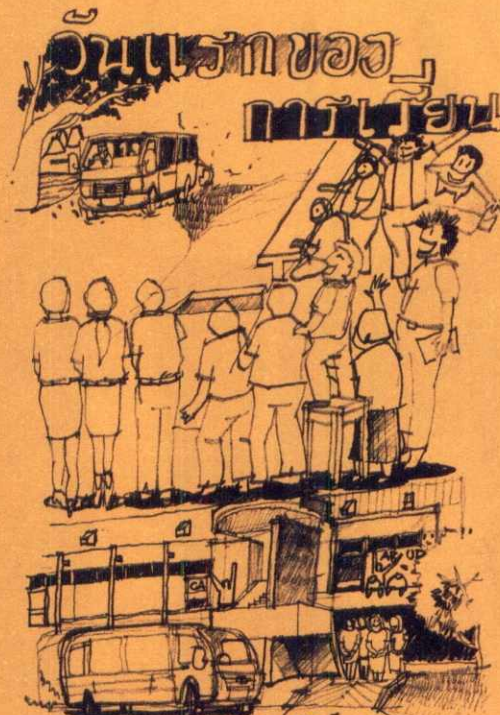

และลึกไม่ทันไร พวกเราจะต้องย้ายบ้านไปอยู่บ้านหลังใหม่
 ในปีการศึกษาหน้า

ช่วงเวลาดังกล่าว
 แม้ว่าจะมีสภาพมหาวิทยาลัยกำกับควบคุมแล้วแต่ทางคณะฯ
 ก็ยังต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคด้านต่างๆมากมาย
 อาทิ ความพร้อมของสถานที่เรียน หอพักนิสิต โรงอาหาร
 ความไม่เพียงพอของครุภัณฑ์ ทั้งโต๊ะเขียนแบบก็ไม่เพียงพอ
 และอุปกรณ์ต่างๆที่จำเป็นสำหรับการเรียนทั้ง 3 สาขา
 และโดยเฉพาะจำนวนอาจารย์ซึ่งขาดแคลนอย่างมาก
 จึงทำให้ทางคณะฯต้องเพิ่มอาจารย์พิเศษจำนวนมากทดแทน

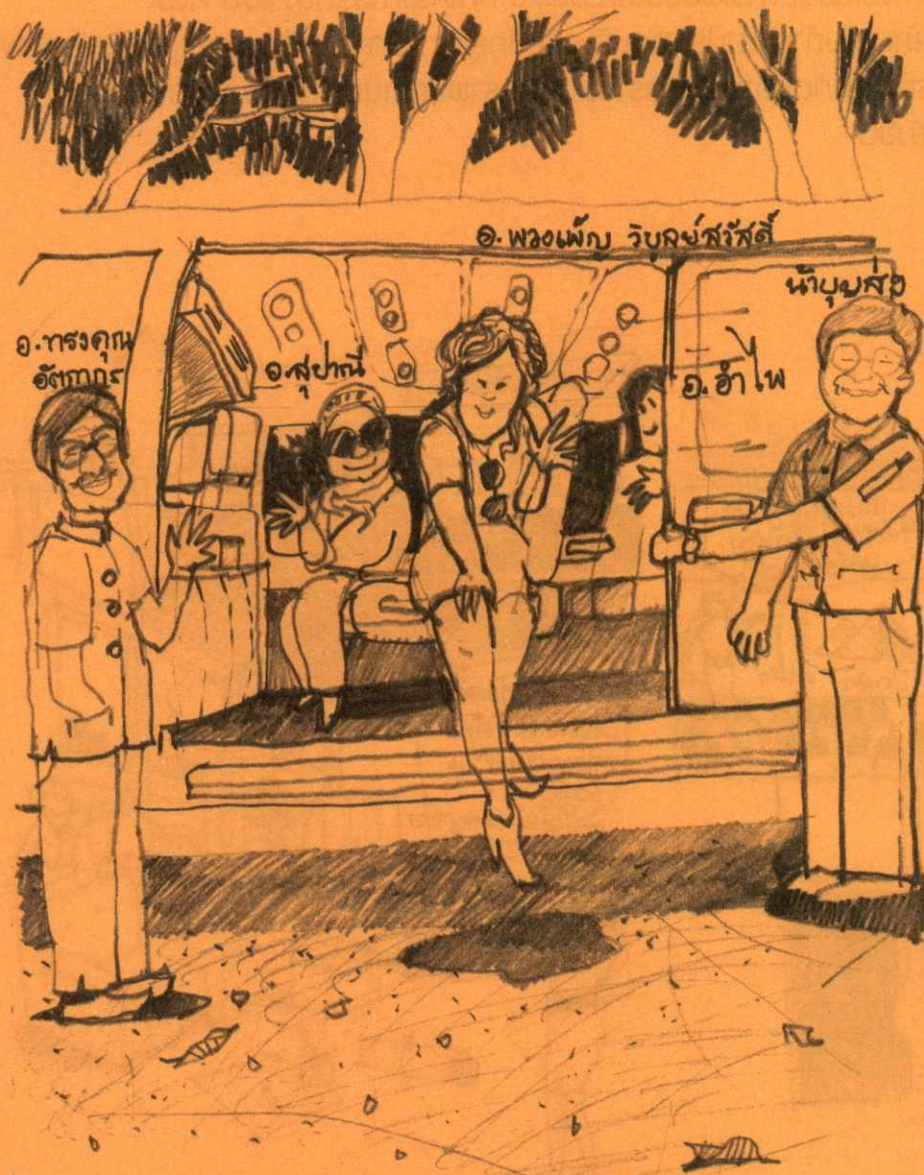
2541

วันแรกของการเรียนของพวกเราได้เริ่มที่อาคารเรียน 2 ชั้นในสี่ตึก
 แห่งหนึ่งในวิทยาลัย คณะสัตวศาสตร์ อาจารย์ที่มาสอนพวกเราด้วยความ
 ยากลำบากมาจากดงภูเขา เพื่อมาสอนพวกเรา

คณะสัตวศาสตร์ 1 มี.ย 41

ต่อมาในปี 2542 จึงได้ย้ายอาคารเรียนจาก
 คณะสตรีมาที่อาคารเรียนรวมศิลปกรรม
 -สถาปัตย์ฯ ณ พื้นที่ตั้งใหม่ของมหาวิทยาลัย
 ณ ตำบลขามเรียง อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม
 ซึ่งในขณะที่ทำการย้ายวิทยาเขต
 (คณะสตรี-ขามเรียง) นั้น
 ทางคณะฯได้เปิดรับนิสิตแล้ว 3 รุ่น
 (นิสิตรหัส 40-42)
 ซึ่งมีนิสิตทั้ง 3 ชั้นปีใน 3 สาขารวมทั้งสิ้นเกือบ
 400 คน

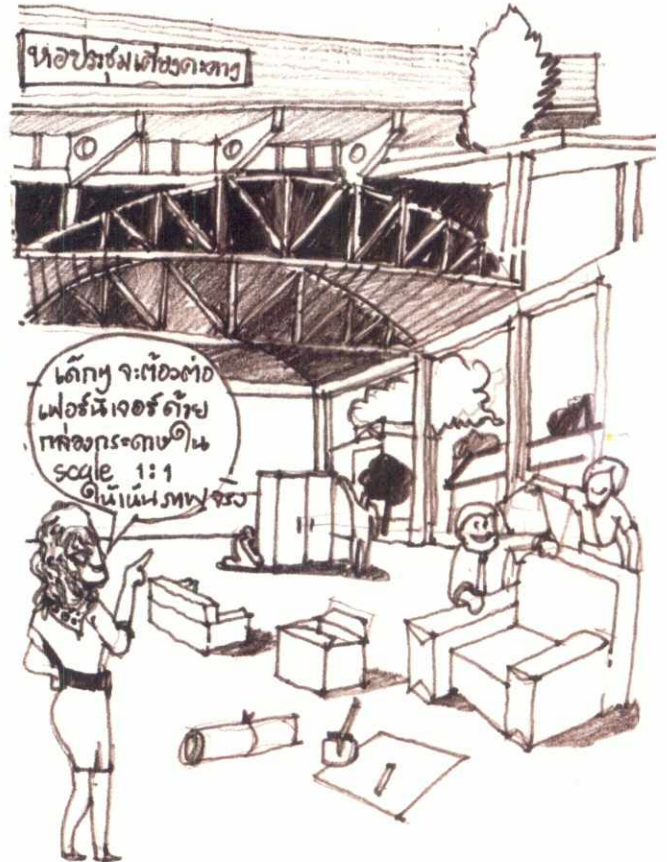
(*ทั้งนี้มีนิสิตชั้นปีที่ 4 ที่เทียบโอนมาจาก
 สาขาทัศนศิลป์จำนวน 5 คน ถือเป็นนิสิตรุ่น
 บุคเบิกซึ่งมีความสำคัญยิ่งจึงมีนิสิตรหัส
 2539 อยู่ 5 คน ซึ่งนิสิตรุ่นก่อตั้งทั้ง 5 คนนี้
 ได้เข้ามาเรียนที่อาคารเรียนคณะศิลปกรรม
 ก่อนและในภายหลังนิสิตรหัส 40-42 จึงได้
 ย้ายตามมา และได้สำเร็จการศึกษาในปี
 การศึกษา 2542)

รถตู้สีเทา TOYOTA มาจอดที่หน้าอาคารเรียน โดยมี น้าบุญส่งเป็น
 คนขับรถ ทันที ที่น้าบุญส่งเปิดประตู คนอาจารย์ผู้มานุกเปิดในชุดแรกๆ
 ก็คือ อ.ทรงคุณ , อ.พวงเพ็ญ, อ.สุภาณี, อ.อ่ำไฟ

ปีพ.ศ.2542-2543 เป็นช่วงที่คณะฯกำลังเตรียมการเพื่อปรับโครงสร้างจากโครงการจัดตั้งเป็น“คณะ” ซึ่งอาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ได้เข้ามารับตำแหน่งประธานบริหารหลักสูตรฯ มีการศึกษาที่ต้องต่อสู้ฟันฝ่ามากมาย ในช่วงนี้ทางคณะฯเองได้เปิดรับอาจารย์มาสังกัดหลายสิบอัตราซึ่งเป็นอัตราพนักงานมหาวิทยาลัยรุ่นแรก จึงทำให้คณะฯเริ่มเป็นรูปเป็นร่างมากยิ่งขึ้น

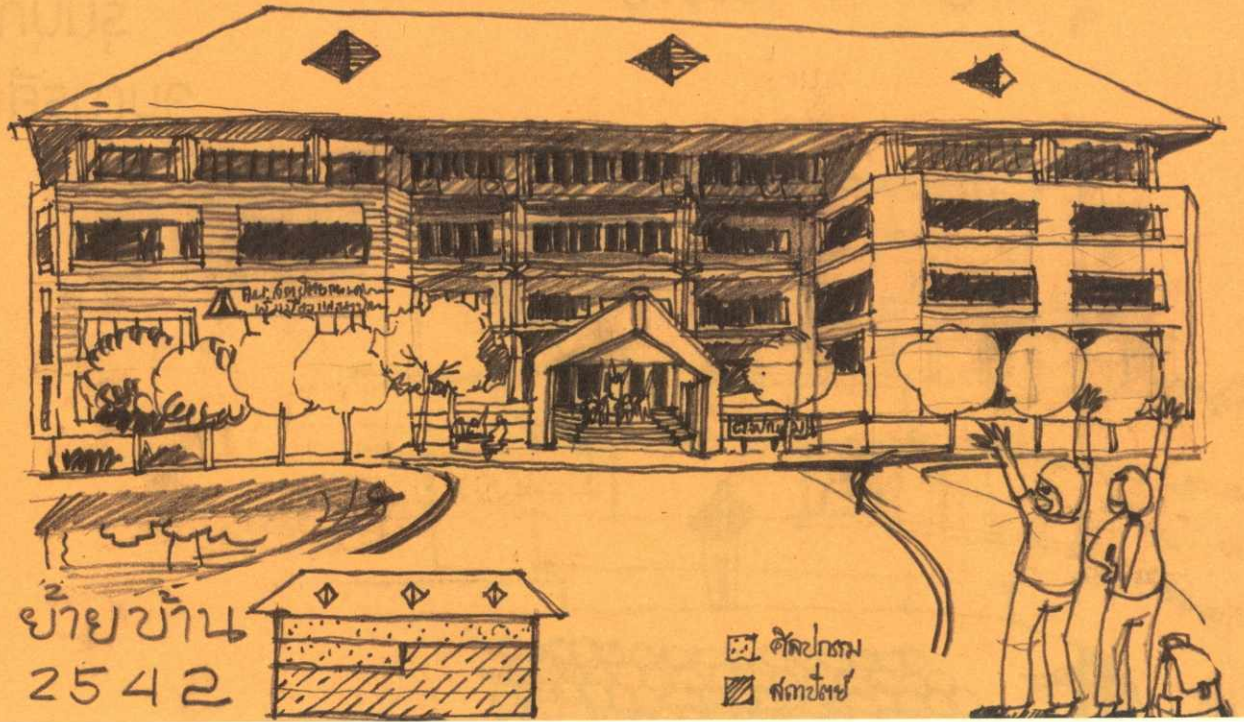
ในห้องแรกๆ ห้องเรียนของเรายังไม่พร้อมในการใช้สอน อาจารย์ก็เลยแนะนำให้นักเรียน หากกระดาษสีต่างมาปิดหน้าต่าง เพื่อที่จะใช้ฉาย เครื่องโปรเจคเตอร์ได้

ในการเรียนสถาปัตย์ (STUDIO) ก็ใช้อาคารหอประชุมเคียงคะฉาง
 ๑. พวงเพ็ญให้ทำงานพวกเรา ต่อเฟอริเนเจอร์ด้วยลึงกระดาษในขนาดจริง เพื่อจะได้เข้าใจในเรื่อง SPACE และสัดส่วนมนุษย์ได้ดี

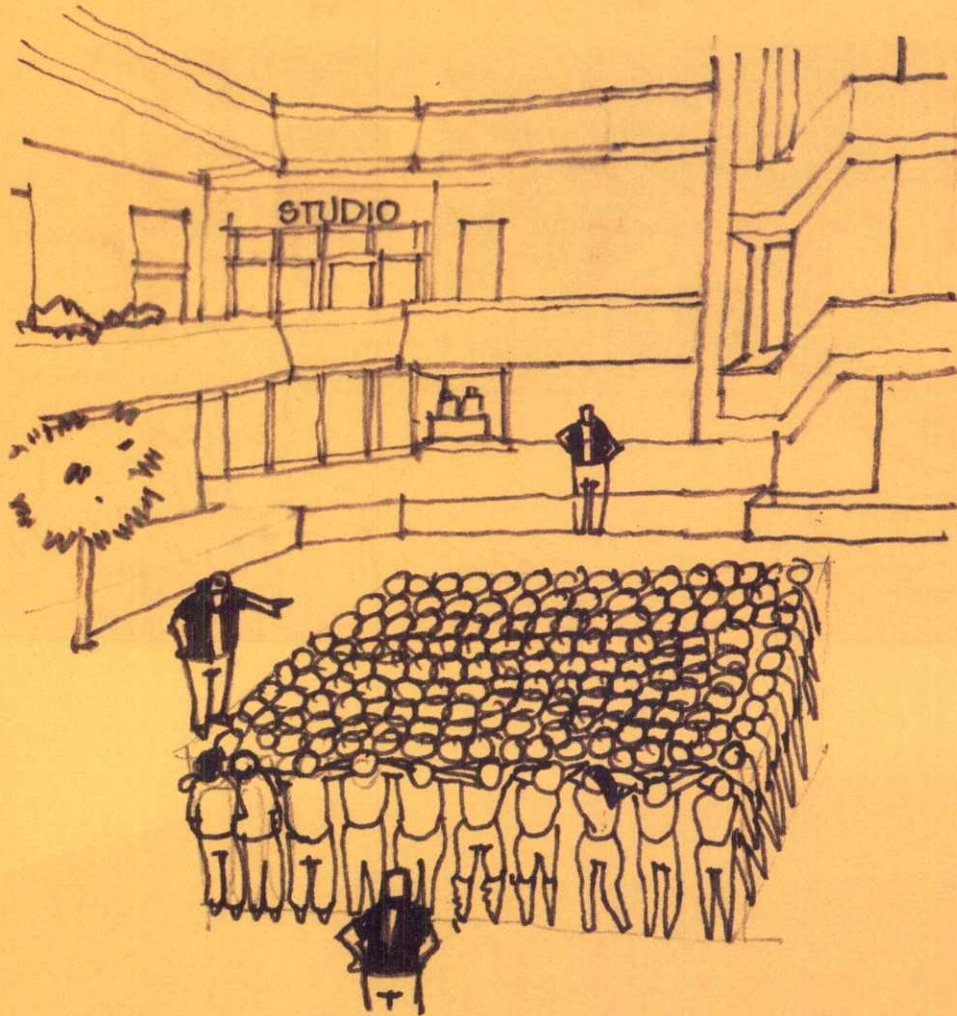
2542

พอเปิดเทอมในปี 2542 พวกเราไปตั้งบ้าน มาอยู่บ้านหลังใหญ่ ร่วมกับ คณะศิลปกรรม
มีเพื่อนบ้านที่ไม่เหงา เหมือนที่คณะวิศวะแล้ว เย เย

ห้องรุ่น 3 มาแล้ว

บัณฑิต CA
รุ่นบุกเบิก
จบการศึกษา

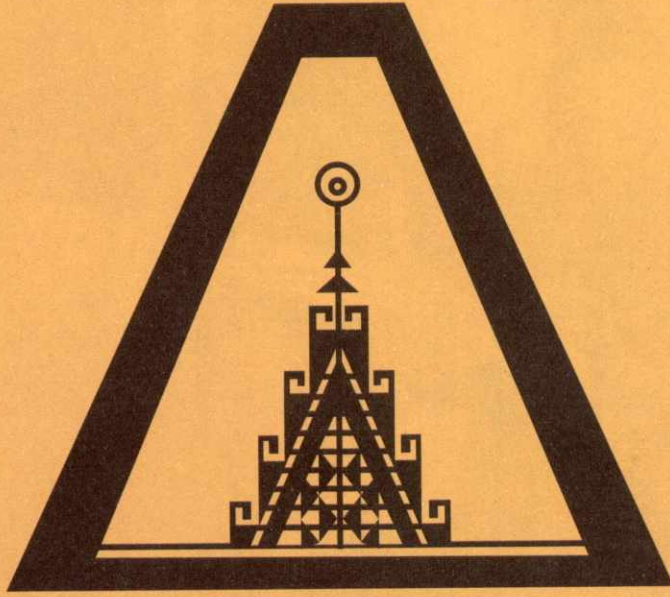

รับน้องรุ่นที่สาม ที่บ้านหลังใหม่ด้วยความรัก.....

เดือนกรกฎาคม 2543 สภามหาวิทยาลัยจึงได้อนุมัติให้มีการจัดตั้งเป็นหน่วยงานหนึ่งในมหาวิทยาลัย เรียกว่า “คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุเมืองและนฤมิตศิลป์” โดยไม่ถือเป็นหนึ่งในส่วนราชการตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พศ. 2537 (ตามความมาตรา 6-7) โดยกำหนดให้หน่วยงานมีหน้าที่จัดการการศึกษาเทียบเท่ากับคณะ ดำเนินงานในรูปแบบการบริหารจัดการในลักษณะนอกระบบราชการที่เน้นความคล่องตัวอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถพึ่งตนเองได้มากที่สุด และให้มีการกำกับควบคุมโดยสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัย มหาสารคามว่าด้วยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุเมืองและนฤมิตศิลป์ พศ.2543

ในขณะเดียวกันนั้นทางคณะฯยังได้รับโจทย์จากสภาวิชาชีพที่มีข้อกำหนดต่างๆอันเป็นการกีดกันที่ท้าทายยิ่งในการผลักดัน ให้คณะฯได้รับการรับรองหลักสูตรและมาตรฐานของการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตที่จบออกไปนั้นสามารถสอบใบ ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมจากคณะกรรมการการควบคุมวิชาชีพสถาปัตยกรรม (ก.ส.) ได้ ดังนั้นทางผู้บริหารของ คณะฯในขณะนั้นจึงมีภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินงานให้มีการรับรองดังกล่าวก่อนที่จะมีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาในรุ่นแรก

นอกจากนี้ประธานบริหารหลักสูตรโครงการจัดตั้งฯยังได้ริเริ่มให้มีการออกแบบตราสัญลักษณ์ของคณะฯขึ้น โดยมีคณาจารย์สาขานฤมิตศิลป์เป็นริ้วแถวสำคัญในการออกแบบและปรับปรุงจนได้ตราสัญลักษณ์ของคณะฯ ที่สามารถสะท้อนภูมิปัญญาท้องถิ่นและความเจริญรุ่งเรืองอย่างเป็นสากล และยังสามารถใช้ตราสัญลักษณ์ดังกล่าวมาจนถึงทุกวันนี้

2543

ปีพศ. 2543-2544 นี้เองทางกลุ่มผู้บริหารของคณะฯ ก็ได้ริเริ่มให้เกิดการวางแผนเพื่อขอบประมาณแผ่นดิน สำหรับการออกแบบและก่อสร้างอาคารเรียน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุเมืองและนฤมิตศิลป์ เนื่องจากเล็งเห็นแล้วว่าในอนาคตนั้นสถานที่จะไม่เพียงพอ เมื่อมีการเรียนการสอนของทั้ง 2 คณะ (ศิลปกรรม-สถาปัตยกรรม) และแม้ว่าการอยู่ร่วมกันนั้นจะแออัด และคับแคบแต่ก็ได้บรรยากาศสนุกสนานและมีมิตรภาพที่ดี เนื่องจากทั้ง 2 คณะมีกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆอย่างต่อเนื่อง ตลอดปี นับเป็นสีสันที่หาได้ยากยิ่ง ตลอดจนเกิดเป็นความสนิทสนมระหว่างคณาจารย์ของทั้ง 2 คณะเอง

2544

4 ปีแห่งการรอคอย .... รอวันลงคำ ว่า "โครงการจัดตั้ง" ในวันที่ 1 ก.ค. 2544 เป็นสถาปนา คณะของเรา และอีกไม่นาน บัณฑิตรุ่นแรกของคณะ ก็จบและออกไป เปิดทางให้กับน้องๆ

มีข่าวลือ มากมาย กับการเปิดสอน คณะสถาปัตยกรรม มหาสารคาม เท่าที่สรุปได้ ก็มีเรื่อง สิทธิของการสอบใบประกอบวิชาชีพ รุ่นพี่เรียกประชุมอย่างเคยคิดว่าเราจะทำยังไงกันต่อไปกับอนาคต

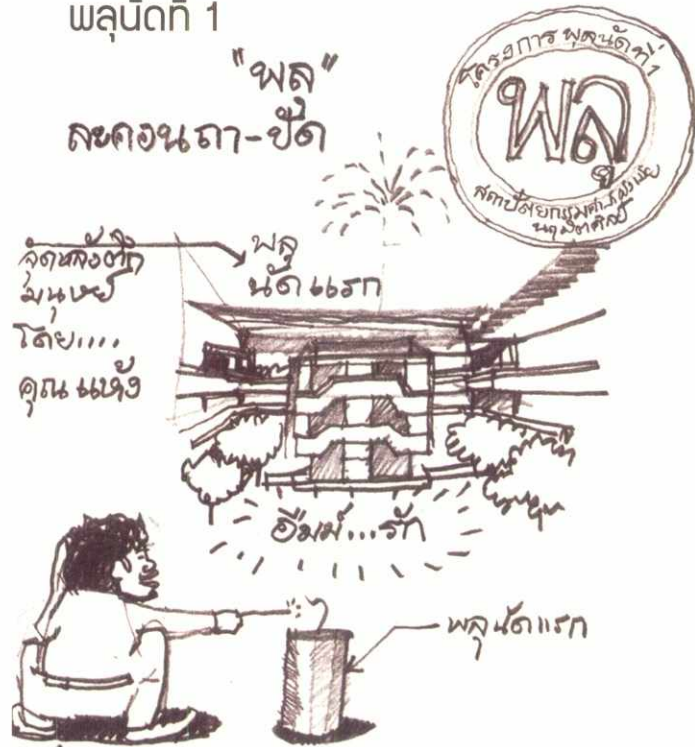
2544

ทางคณะเริ่มมีแผนในการก่อสร้างตึกสถาปัตย์ และทำการออกแบบอาคารเรียนคณะของเราเอง ตัวของบประมาณที่จำกัด และปัญหามากมายเป็นการยากมาก.....แต่แล้วอาคารเรียนคณะเราก็ได้รับการอนุมัติ เย เย่

กำเนิดพลุชนิดแรก
พลุชนิดที่ 1

"พลุ"
ลักษณะถา-ปัด

ในเวลาเดียวกันนิสิตสถาปัต ก็ได้เริ่มมีละครแบบ สถาปัตย์ เป็นเรื่องแรก ชื่อว่า " ลีหมี่...รัก "

บัณฑิต AR / UD
รุ่นแรก รุ่นที่ 1
(จบการศึกษา 2544)

2545

จนวันที่ 8 มีนาคม 2545 คณะอนุกรรมการของสภาสถาบันก็ได้มาตรวจเยี่ยมผลงานวิทยานิพนธ์รุ่นแรกและความพร้อมของคณะในทุกๆด้าน และได้มีมติรับรองหลักสูตรระดับปริญญาตรีสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ และสาขาสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชน ซึ่งเป็นที่น่าภาคภูมิใจยิ่งสำหรับคณาจารย์ นิสิตและบุคลากรของคณะฯ

จุดเปลี่ยนสำคัญอีกประการหนึ่งเกิดขึ้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2545 เมื่อมีการรับรองอย่างเป็นทางการ “คณะ” จึงเป็นคณะอย่างเป็นทางการนับจากนั้นมา โดย “คณบดีคนแรก” ได้แก่ อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ และดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 23 พฤษภาคม ถึง 30 เมษายน 2546 จึงครบวาระและได้ทบทวน พศ.มณิ พณิชการ เป็นคณบดีคนต่อไป

1 กรกฎาคม 2545

“คุณะ” จึงเป็นคนะอย่างวเป็นทาวการนับจากนั้นมา

“คนบตีคนแรก”

อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

23 พ.ค. 45 ถึง 30 เม.ย. 46

หรีอมรับอาจารย์

อ.พวงเพ็ญในตอนนั้น ดำรงตำแหน่งเป็นคนบตีโต้แย้งแก้ปัญหาลอย่างเร่งด่วน สั่งซื้อหนังสือ และขอบริจาคได้หนังสือมาเป็นจำนวนมาก เพื่อให้มีห้องสมุด ซึ่งจะทำให้ผ่านการประเมิน ความพร้อมของคนะ

ทางคนนะได้รับอาจารย์เพิ่มให้เพียงพล กับ ปริมาณนิสิตทุกท่าง ล้วนไฟแรง และเต็มที่กับการสอนให้กับพวกเรา

2546

เปลี่ยนคน:บด

อาจารย์ มณี

ในปี 2546 อ.พวงเพ็ญ หมตวาระ โดยมิ อ.มณี เข้ามาเป็นคนบดคนใหม่

ช่วงเวลาดังกล่าวนี้ทั้งคณาจารย์และนิสิตต่างก็พร้อมให้อาคารหลังใหม่ที่จะเป็นอาคารเรียนของคณะฯ เองนั้นก่อสร้างเสร็จ สำหรับการออกแบบอาคารหลังนี้ สถาปนิกหลักได้แก่อาจารย์วิเชษฐ รัชมันชัยและอาจารย์สันตนาภิรมย์เกียรติ ร่วมกับคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญอีกหลายท่านทั้งนี้ได้ใช้เวลาออกแบบราวหนึ่งปี(ระหว่าง 2546-2547) และดำเนินการก่อสร้างระหว่างปี 2547-2550 ภายใต้งบประมาณ 93,454,000 บาท โดยมีแนวคิดการตอบสนองการใช้งานของผู้ใช้อาคารเป็นสำคัญทั้งด้านการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมทุกประเภท และต้องการให้เป็น “สถาปัตยกรรมที่สอนหนังสือได้” โดยการวางแนวคิดการออกแบบอาคารให้นิสิตสามารถเรียนรู้ได้จากทุกส่วนของอาคาร ทั้งด้านสัดส่วนของงานสถาปัตยกรรม มวล-ที่ว่าง โครงสร้างและงานระบบ และพฤติกรรมมนุษย์ เป็นต้น และเป็นอาคารที่อาจกล่าวได้ว่าสวยงามที่สุดหลังหนึ่งในมหาวิทยาลัยฯ

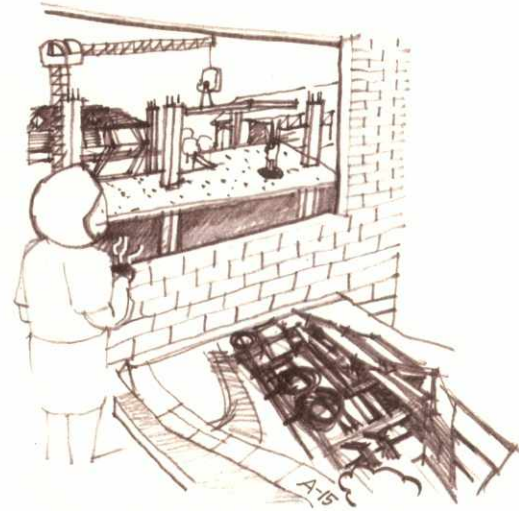
2546

พศ.มณี พณิชการ
ดำรงตำแหน่งคณบดีคนต่อไป
(1 พ.ค. 46 ถึง 30 เม.ย. 50)

2547

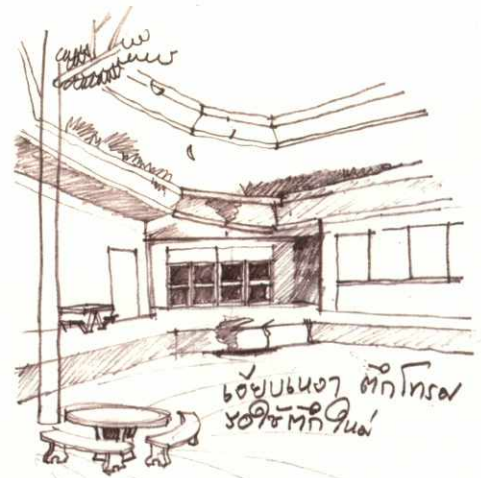
ห้วงเวลาจากปี 2547-2553 เป็นต้นมาความเป็นคนได้ก่อตัวเป็นปีกแห่งแข็งแรงแกร่งมากขึ้นเป็นลำดับ และนำมาซึ่งผลงานของคณาจารย์และนิสิตอย่างมากมาย ทั้งจากสาขานฤมิตรศิลป์ในผลงานการออกแบบต่างๆ ทั้งด้านแฟชั่นและการออกแบบสื่อกราฟฟิคซึ่งได้รับรางวัลทั้งระดับประเทศและนานาชาติ รวมทั้งผลงานของสาขาสถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมเมืองและชุมชนซึ่งสร้างผลงานที่เป็นชื่อเสียงและเกียรติภูมิให้คณะฯ และมหาวิทยาลัย-ประกอบด้วยมีจำนวนอัตราคณาจารย์เพิ่มขึ้นมาก และมีอาจารย์หลายท่านที่สำเร็จการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกกลับมา

เป็นช่วงเวลาที่มีมหาวิทยาลัยมีอาคารที่ดำเนินงานก่อสร้างมากมาย รวมถึงอาคารเรียน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิพิธภัณฑ์และนฤมิตรศิลป์ด้วย ช่วงเวลาของการรอลดลง

2548

25 พฤศจิกายน 2548 เมื่อสภามหาวิทยาลัย มีมติรับรองหลักสูตรสถาปัตยกรรมภายใน (Interior Architecture) คณะฯ จึงได้เปิดรับนิสิตสาขาใหม่เป็นลำดับที่ 4 ขึ้นโดยรับนิสิตสถาปัตยกรรมภายในรุ่นแรก (IA 1) ในปีการศึกษา 2549 มีนิสิตจำนวนประมาณ 40 คน (ทั้งนี้เทียบเท่ากับ AR-UD รุ่น 10 และ CA รุ่น 11)

เป็นช่วงเวลาแห่งการรอลดลงที่ยังดีใจใหม่ ๆ ที่ให้ศักดิ์แก่การปรับปรุงบรรยากาศภายในตักดูเซียมแรกๆ คงจะความสดชื่นกับการเข้าไปอาคารเรียนหลังใหม่

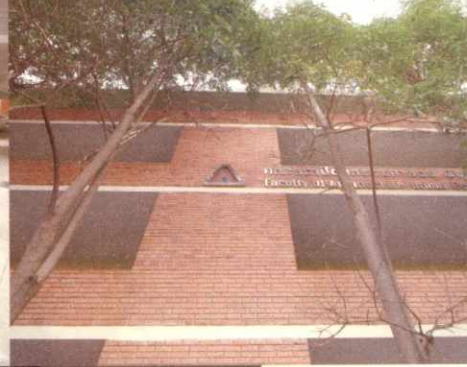
2549 ทางคณะได้รับเกียรติ
จากสภาคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ให้เป็นเจ้าภาพการจัดประชุม
สภาคณบดีโดยมีวาระ 1ปี

นิสิตสาขาใหม่ลำดับที่ 4
Interior Architecture

2549

2550

จนปลายปี 2550 ในช่วงที่กำลังเตรียมตัว
ย้ายอาคารเรียน คณะฯ ก็ได้เปิดหลักสูตร
ปริญญาโทครั้งแรก (มีดร. อุฬารัตน์ นพเกตุ
เป็นประธานหลักสูตร) โดยเป็นหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)
ซึ่งได้รับการอนุมัติหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัย
เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2550 และได้เปิดรับ
นิสิตระดับมหาบัณฑิตเป็นครั้งแรก
จำนวนทั้งสิ้น 10 คน แต่เนื่องจากปัจจัยหลาย
ประการทั้งด้านความต้องการของตลาด
และระบบการบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ
จึงทำให้สามารถรับนิสิตระดับปริญญาโท
ได้เพียงรุ่นเดียวและต้องปิดหลักสูตร
โดยทางคณะฯ ได้หารือกันในการกำหนดแนวทาง
ใหม่ที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของสังคมมากยิ่งขึ้น

2550 เปลี่ยนศตวรรษครั้งที่ 2

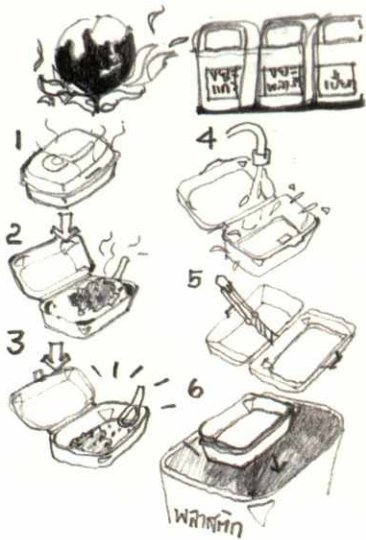
ปลายปี 2550
เตรียมตัวย้ายอาคารเรียน

6 สิงหาคม 2550 อาจารย์ พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ กลับมาดำรงตำแหน่งในวาระที่ 2

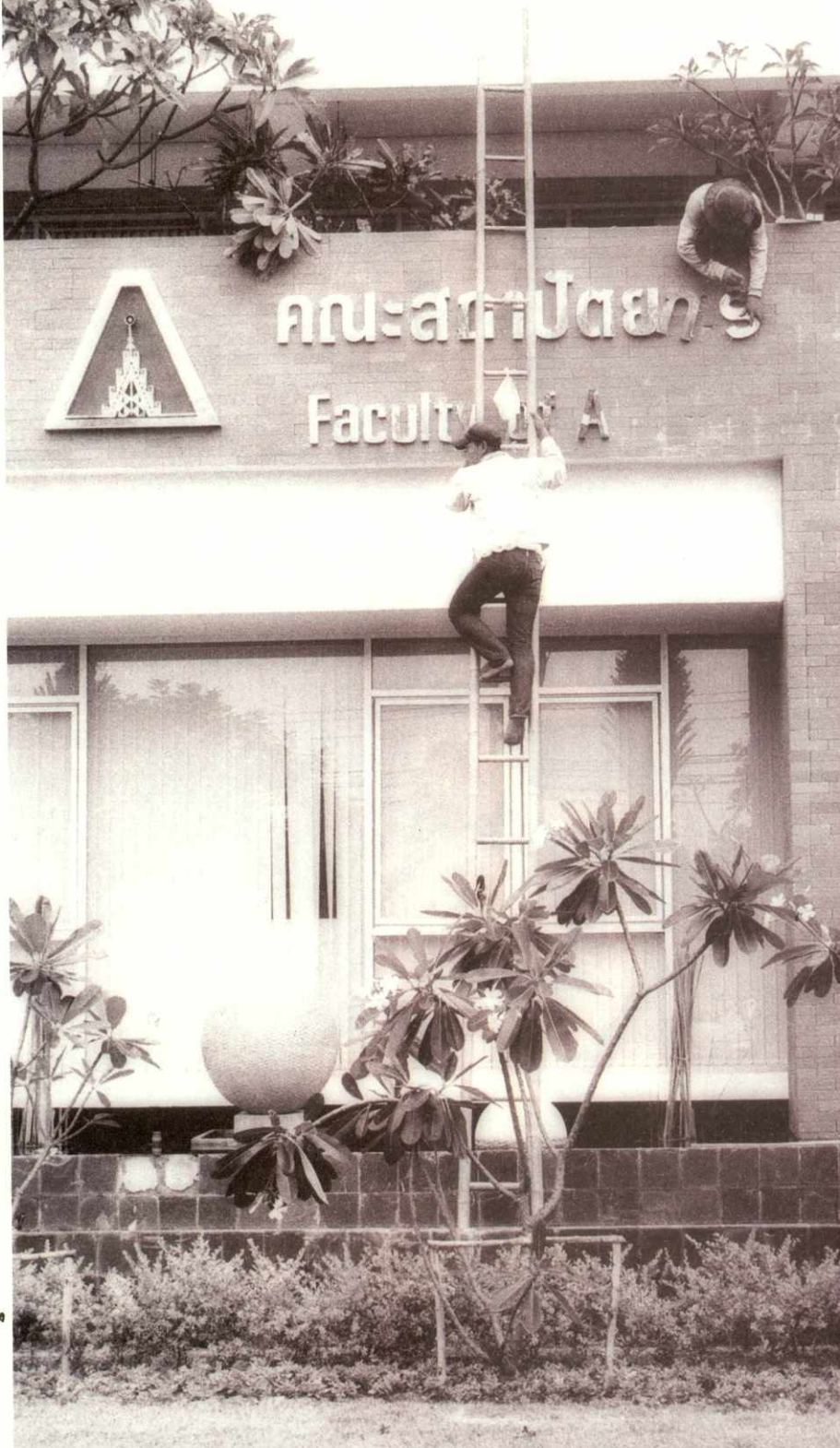
ช่วงเวลานั้นนับว่ามีการเปลี่ยนแปลงของคณะฯ หลายประการ ทั้งหลักสูตรใหม่ในระดับปริญญาตรี
ปริญญาโท การหมดวาระของคณบดี (พศ.มณี พนิชการ) และการย้ายอาคารเรียน ฯลฯ
และปัญหาอุปสรรคอีกหลายประการ จนวันที่ 6 สิงหาคม 2550 สภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ได้มีมติแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีท่านต่อไปซึ่งได้แก่อาจารย์ พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
ที่ได้กลับมาดำรงตำแหน่งในวาระที่ 2 (6 ส.ค. 50 ถึง 5 ส.ค. 54)

การกลบฝังมากขึ้นของ อ.พวงเพ็ญ มาพร้อมกับการเข้ามาใช้อาคาร
 ใช้งานหลังใหม่ (เป็นบ้านที่ออกแบบไว้ ใหญ่มาก) โดยที่มาพร้อมกัน
 แนวคิดอาคารสีเขียว

ทุกอย่างที่ อ.พวงเพ็ญ ปฏิบัติให้ดูเป็นแบบอย่าง ล้วนเป็นการปลูกฝัง
 จิตสำนึกแก่นิสิตทั้งนั้นเลย

2551

และได้มีพิธีเปิดอาคารเรียนหลังใหม่ในชื่อ

“อาคารเรียน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ฝั่งเมือง และนวัตกรรมศิลป์”

อย่างเป็นทางการ

เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551

โดยมีท่าน

อาจารย์ทรงคุณ อัทธการ

ท่านอธิการบดี

พศ.ดร. ศุภชัย สมบัติโต

รองศาสตราจารย์

ดร.บรรณโกภิชฐ์ เมฆวิชัย

อาจารย์ศักดิ์ดา ทองอุทัยศรี

และแขกผู้มีเกียรติอีกหลายท่าน

ให้เกียรติมาร่วมพิธี

โดยได้ถือป็นวาระครบรอบ 12 ปีคณะ

ไปด้วยในโอกาสเดียวกันนี้

รถตู้คันใหม่มาทดแทนคันเก่า
ที่ได้ใช้มาอย่างยาวนาน (ร่วม 11 ปี)
โดยยังมีพนักงานขับรถคนเดิม
คือ นายบุญส่ง ววเชื้อ

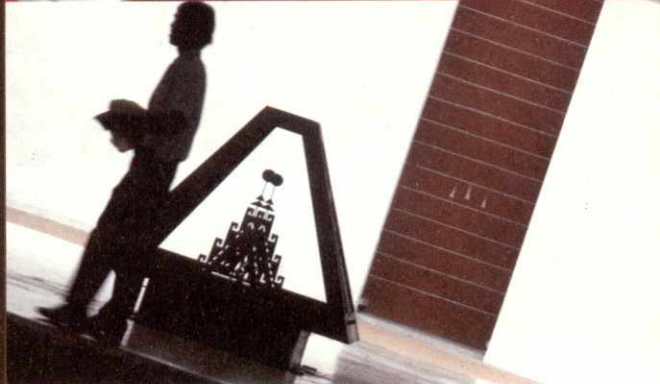

2552

2553

2554

ปีการศึกษา 2554 คณะฯได้เปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรีเพิ่มเติมอีก 2 หลักสูตร ได้แก่หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมและหลักสูตรการจัดการ การก่อสร้าง และได้เปิดหลักสูตรปริญญาโทใหม่ในระดับบัณฑิตศึกษาได้แก่หลักสูตรผังเมืองมหาบัณฑิต (Master of Urban planning) ซึ่งทำให้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ เป็นคณะที่มีความหลากหลายของหลักสูตรในระดับปริญญาตรี ด้านการออกแบบมากที่สุดในภูมิภาคอีสาน (ระดับปริญญาตรี 6 หลักสูตร และระดับมหาบัณฑิต 1 หลักสูตร)

16 มิถุนายน 2554
กรรมการจากสภาสถาปนิกได้มา
ตรวจเยี่ยมผลงานนิทรรศการของนิสิต
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน
และได้มีมติรับรองหลักสูตร
สถาปัตยกรรมภายในเมื่อวันที่
7 กรกฎาคม 2554

เดือนกุมภาพันธ์ 2554 เพื่อให้คณะฯ มีเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้นและสอดคล้องกับสังคมและยุคสมัยรวมทั้ง
 การมีพัฒนาการไปข้างหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ กรรมการบริหารคณะฯ ได้มีการจัดให้มีการประชุมคณาจารย์
 และบุคลากรเพื่อปรับปรุงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตลอดจนการสร้างอัตลักษณ์และคุณค่าองค์กร
 โดยมีจุดเน้นหลัก 4 ด้านได้แก่
 การสร้างจิตวิญญาณในการทำงานร่วมกัน (Team spirit)
 การเน้นองค์ความรู้แบบบูรณาการ (Integration)
 การพัฒนาสร้างสรรค์ (Creativity)
 และด้านคุณธรรมและจริยธรรม (Ethics)
 ซึ่งได้ปลูกฝังคณาจารย์ บุคลากรและนิสิตผ่านกระบวนการต่างๆ
 อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตอย่างเข้มแข็ง
 และมีการทำงานเป็นทีมเพื่อพัฒนานิสิตให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพในอนาคต

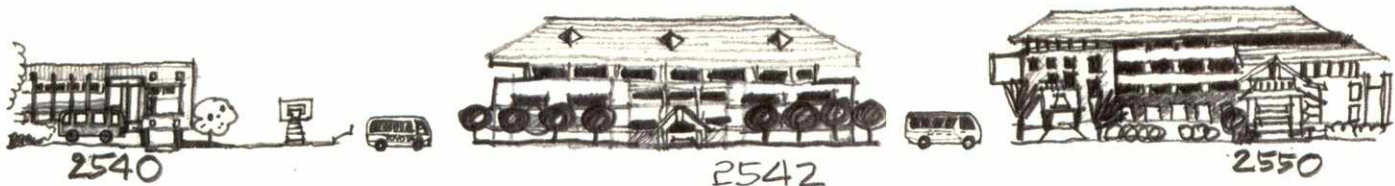

RCH

T.I.C.E.

นอกจากนี้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ยังเป็นคณะที่เป็นต้นแบบที่รณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังทั้งด้านการอนุรักษ์พลังงาน
 การลดและแยกขยะ และได้บรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจคณะฯ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและรักสิ่งแวดล้อม

และแล้วก็มาถึงเวลาของการ
ส่งต่อความรักและหน้าที่ ที่ยิ่งใหญ่
ให้กับคนเบตคนใหม่ (ดร. ธีรารุณี)

5 สิงหาคม 2554 เมื่อครบวาระของอาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
สภามหาวิทยาลัยจึงได้มีมติรับรองในการประชุมและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งเมื่อ 29 กรกฎาคม 2554
ให้อาจารย์ ดร.ธีรารุณี บุญเหลือ อาจารย์สังกัดคณะฯเป็นผู้ดำรงตำแหน่งคนเบตในวาระต่อไป
ตั้งแต่วันที่ 6 สิงหาคม 2554 เป็นต้นไป

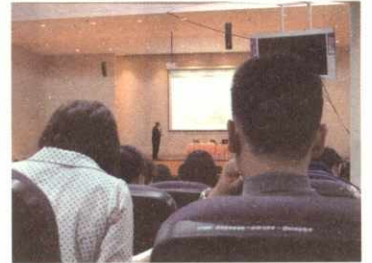
จากก้อนอิฐเศษพวงรุสิดิน จากก้อนดินเศษทรายแม่กบไม้ใหญ่
นำมาก่อ หล่อหลอม รวมลงไป เป็นตึกใหญ่ สูงสง่าเยี่ยฟ้าดิน
จากหนุ่มสาวมาดแรงแผนความคิด ร่วมประดิษฐ์สร้างสรรค์เป็นงานศิลป์
ก่อประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ให้แผ่นดิน แม่เสียสิ้นแต่ยิ่งใหญ่ในใจคน
จากดวงใจดวงน้อยค่อยสำนึก ร่วมพูนใจรวมใจไฟสร้างสรรค์
แม่กำลังจ่ายน้อยคอยทุกวัน สถาปัตยกรรมที่พึ่งพิงนั้นไม่ไกล

VISION

IS

POSS

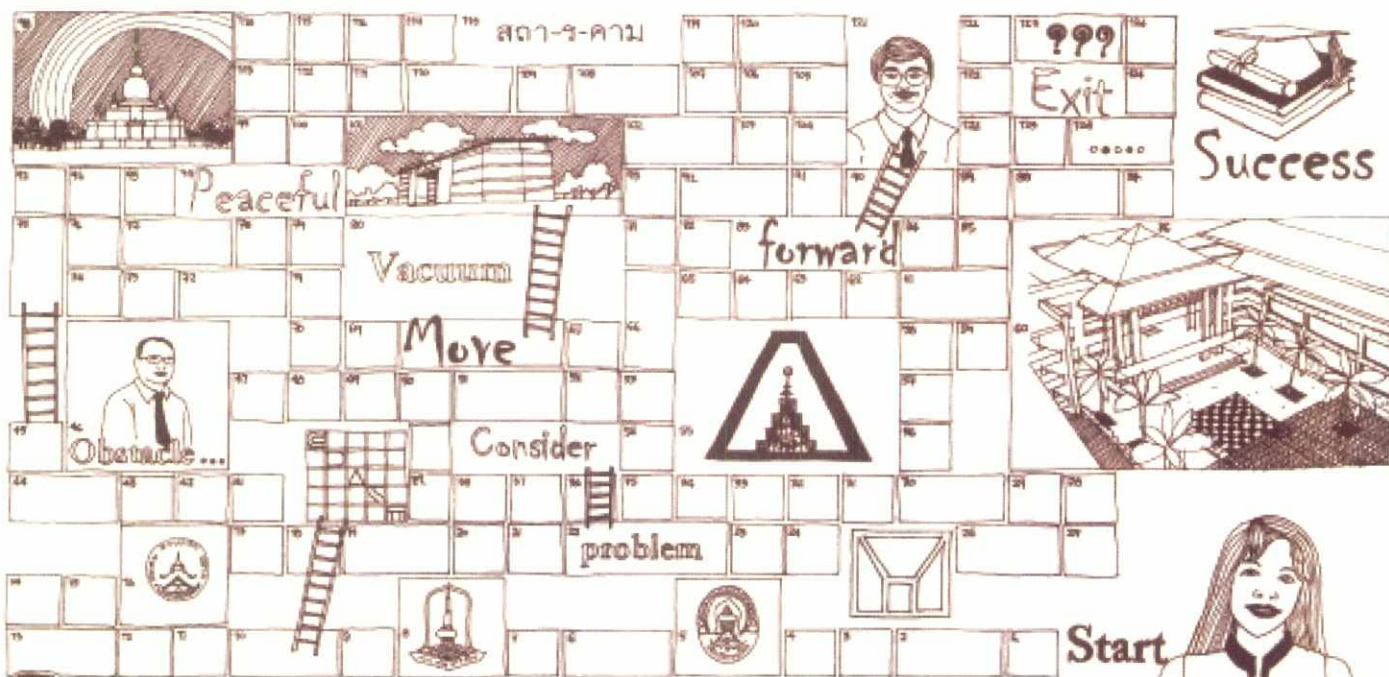
คุณทวี บุตรสุนทร
12 กรกฎาคม 2552
ณ.คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พังเมืองและนฤมิตศิลป์

IBLE

TABLE OF SUCCESS

Team :

Aug 1 08 08 2011.

Leadership is action not position

ความเป็นผู้นำอยู่ที่การกระทำไม่ใช่ตำแหน่ง
Donald H McGannon

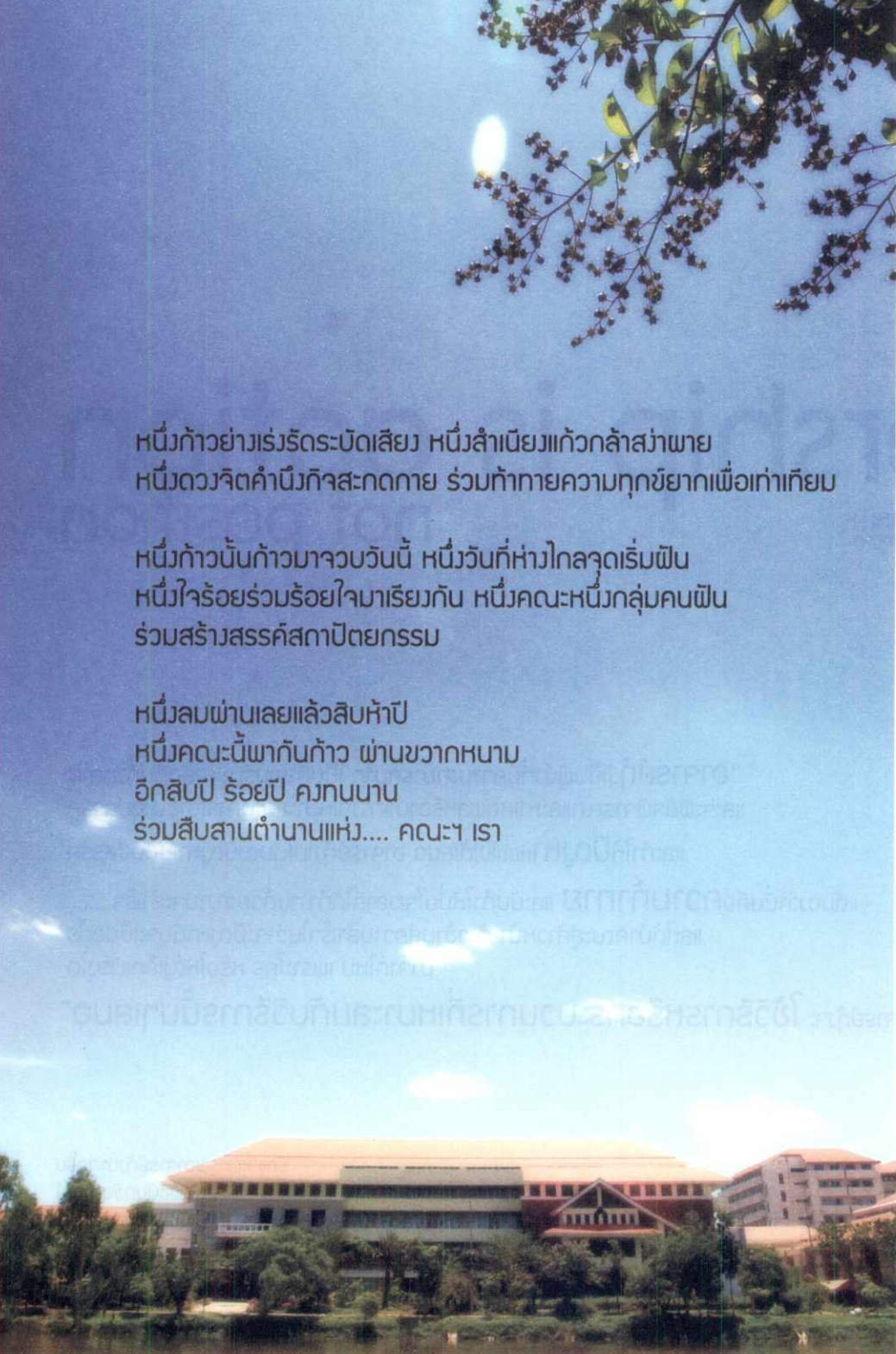
“อาจารย์ก๊วงเป็นผู้นำที่มีความสามารถมาก เป็นที่ยอมรับของลูกทีมทั้งหลาย
และจะมีนิยามวิจารณ์และหาเหตุผลหรือแนวทางที่เหมาะสมในการเอาชนะอุปสรรค
และทำให้ปัญหาหมดไปได้เสมอ อาจารย์ก๊วงไม่ได้มองปัญหาเป็นอุปสรรค

แต่มองว่านั่นคือ**ความท้าทาย** และมันทำให้มันใจเวลาที่ได้ทำงานด้วยว่างานจะสำเร็จ.....
และได้นำคณะสู่ก้าวหน้า ก้าวข้ามสู่ความสำเร็จไม่ว่าจะปัญหานั้นจะเป็นอะไร
มาจากไหน เพราะใคร หรือใหญ่เล็กเพียงใด

และที่สำคัญอาจารย์ก๊วงจะ **ใช้วิธีการหรือกระบวนการที่เหมาะสมกับวิธีการนั้นๆเสมอ”**

รักและเคารพอาจารย์ก๊วงมากครับ
วิชชฎ รัชมันกชัย (โอส)

สถาปนิกผู้ออกแบบอาคารเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ผังเมืองและนฤมิตศิลป์
อดีตอาจารย์ สาขาสถาปัตยกรรมและอดีตผู้อำนวยการสาขาสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หนึ่งก้าวย่างเร่งรัดระดับเสียง หนึ่งสำเนียงแก้วกล้ำสำพาย
หนึ่งดวงจิตคำนึงกิจสะกดกาย ร่วมทำทลายความทุกข์ยากเพื่อเท่าเทียม

หนึ่งก้าวนั้นก้าวมาจวบวันนี้ หนึ่งวันที่ห่างไกลจุดเริ่มฝัน
หนึ่งใจร้อยร่วมร้อยใจมาเรียงกัน หนึ่งคณะหนึ่งกลุ่มคนฝัน
ร่วมสร้างสรรค์สถาปิตยกรรม

หนึ่งลมพ่ายเลยแล้วสืบทอด
หนึ่งคณะนี้พากันก้าว ผ่านขวากหนาม
อีกสิบปี ร้อยปี คงทนนาน
ร่วมสืบสานตำนานแห่ง.... คณะฯ ไร

กลอน 15 ปี แต่ พี่ๆ

ณพาศิ นพเขต
ศค.54

ยิ่งเราให้ เรายิ่งได้รับ

The more you give, the more you take

อาจารย์พวงเพ็ญ เป็นผู้มีความเป็นผู้นำในการศึกษาวิจัย ทั้งจากบุคลิกของท่านที่เป็นนักคิด นักสังเกต มุ่งมั่นในการแสวงหาองค์ความรู้ และการเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง อันเป็นลักษณะอันเป็นเลิศของนักวิจัย อาจารย์เป็นผู้นำในการศึกษาวิจัยและดำเนินโครงการพัฒนาต่างๆ มากมายอันเป็นคุณูปการอย่างยิ่ง ทั้งเป็นรากฐานสำคัญในกระบวนการสร้างองค์ความรู้ในการเรียนการสอนของคณะฯ และประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคม ท้องถิ่น และประเทศ ในการถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยต่างๆ เหล่านั้นสู่สังคม

อาจารย์พวงเพ็ญ เป็นผู้ให้ความสำคัญกับการวิจัย ดังจะเห็นได้จากการดำเนินการศึกษา วิจัยและดำเนินโครงการต่างๆ โดยเป็นผู้นำในการก่อตั้ง “ศูนย์วิจัยและพัฒนาสร้างสรรค์ (Research and Creative Development Center: RCDC)” ซึ่งเป็นศูนย์ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการทางด้านวิชาการและเสริมสร้างการเรียนรู้ในคณะฯ โดยท่านมีวิสัยทัศน์ในการนำความรู้สู่สังคมให้คณะฯและมหาวิทยาลัยมีการะหน้าที่ในการบริการความรู้ และแสวงหาความรู้ด้วยการวิจัย ไม่ใช่มีการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว การวิจัยนั้นนำความรู้สู่ท้องถิ่นรวมถึงระดับชาติและนานาชาตินำไปสู่การจัดการความรู้และบูรณาการสู่การเรียนการสอน

หลัก ๓ ประการสู่ความสำเร็จ

๑.อธิษฐาน... “ขอ” และต้องขออย่างจริงจัง

๒.“เชื่อ” เมื่อขอแล้วต้องเชื่อ คือเชื่อว่าทำได้

๓.เมื่อเชื่อในสิ่งที่ขอแล้ว ต้องจินตนาการถึง “ภาพ” นั้นได้

พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

จากการบรรยาย 11 กพ 2552 - สำหรับนิสิตปี4ที่กำลังจะไปฝึกงาน

“BEGIN
WITH THE END”

ความหมายของจินตนาการ คือ ภาพ ในอนาคต
คนที่ประสบความสำเร็จ จะมองเห็นภาพในอนาคตของตัวเอง

บุญสูง... ประยูร
หรือ ๖๗

อ. กวี ชอปป
สิ่งแวดล้อมที่ดี ปสกสว,
ได้รักษาสิ่งแวดล้อม-ชนที่ในดม =
สวยงาม เป็นที่นิยมชมชอบจาก
บุคคลทั่วไป

เยี่ยม
๒

ถ้าปิด
สอยจิ้ง ๒

แม่

ประยูร

บุญสูง

๒๒

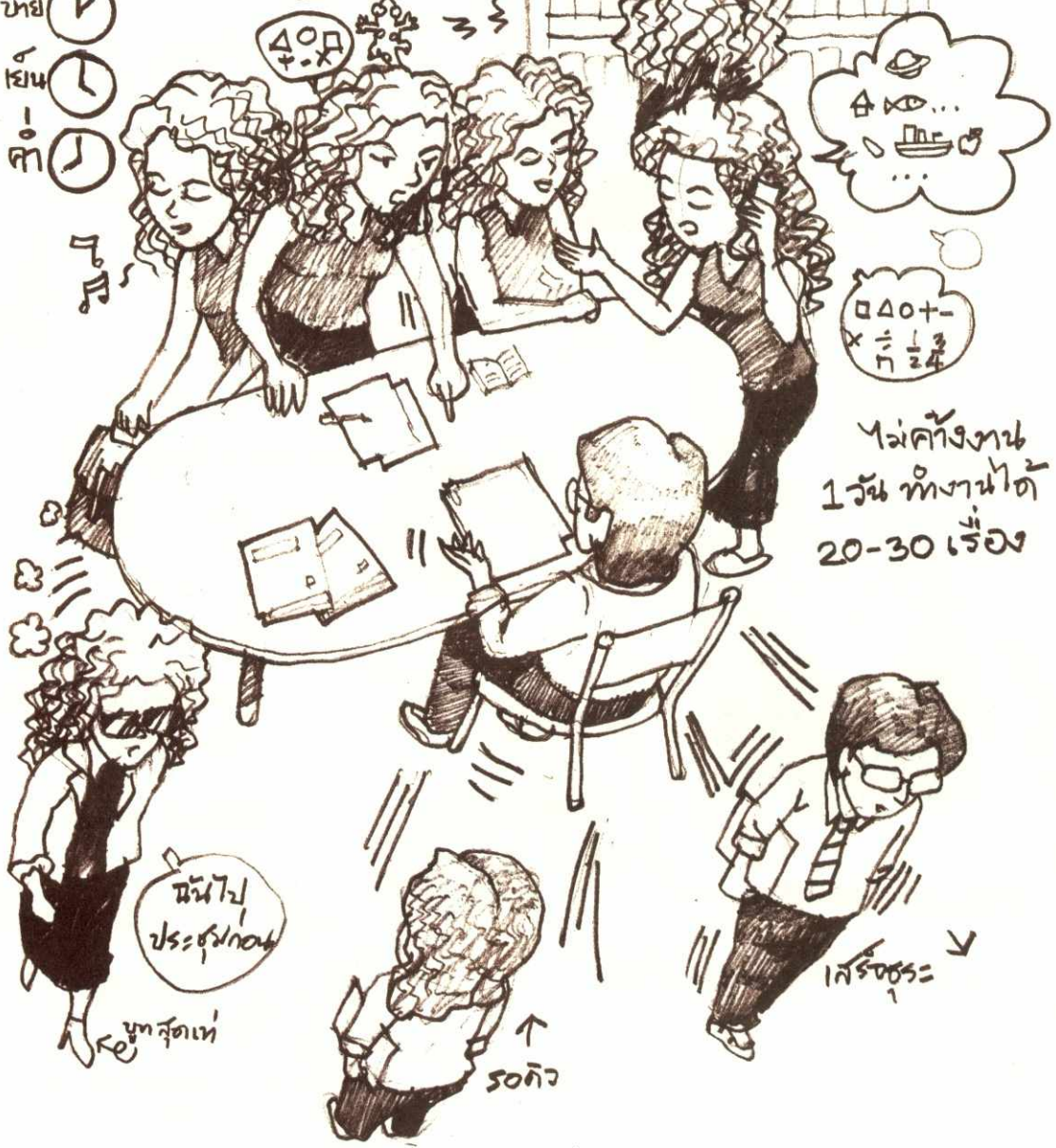
- ๑๕๖ (clock icon)
- ๑๕๗ (clock icon)
- ๑๕๘ (clock icon)
- ๑๕๙ (clock icon)
- ๑๖๐ (clock icon)
- ๑๖๑ (clock icon)

ว. ก. ๑

ช. ๑๑๑

ท.ท.ท.

กั กั กั

☺...
☺...
☺...

๓๕๐+-
x 1/3
ก 24

ไม่ค้างงาน
1 วัน ทำงานได้
20-30 เรื่อง

ฉันไป
ประชุมแล้ว

Ke มุขสุดแท้

เสร็จแล้ว

↑
50 กั

• อาจารย์ใส่ใจตนเอง

ตัวอย่าง

1. ตั้งชื่อสวยงาม

... ดูแล้วขุดลึกภาพ
ใส่ใจตนเอง

!! อ. กิ่ง สาว 2 หน้า !!

อาจารย์ พวงเพ็ญ วิทยุรักษ์ศักดิ์

ใส่ใจดี =
กับฉันด้วย

น้ำดื่มที่เขากิน
ต่อวัน 20 แก้ว
= 10100 แก้วต่อ

แรงบันดาลใจที่ได้
จากอาจารย์ กิ่ง

• ... ใส่ใจผู้ร่วมงาน

ทุกคนควรใส่ใจทางใต้
ดูดี น่ารัก ...

แยกขยะ
ให้

• ... ใส่ใจงาน =
เป็นต้นทำแนวคิดใน
หลาย ๆ ส่วน

Global Warming

- เพิ่มสีเขียว
- ลดแบบสีเข้ขาว

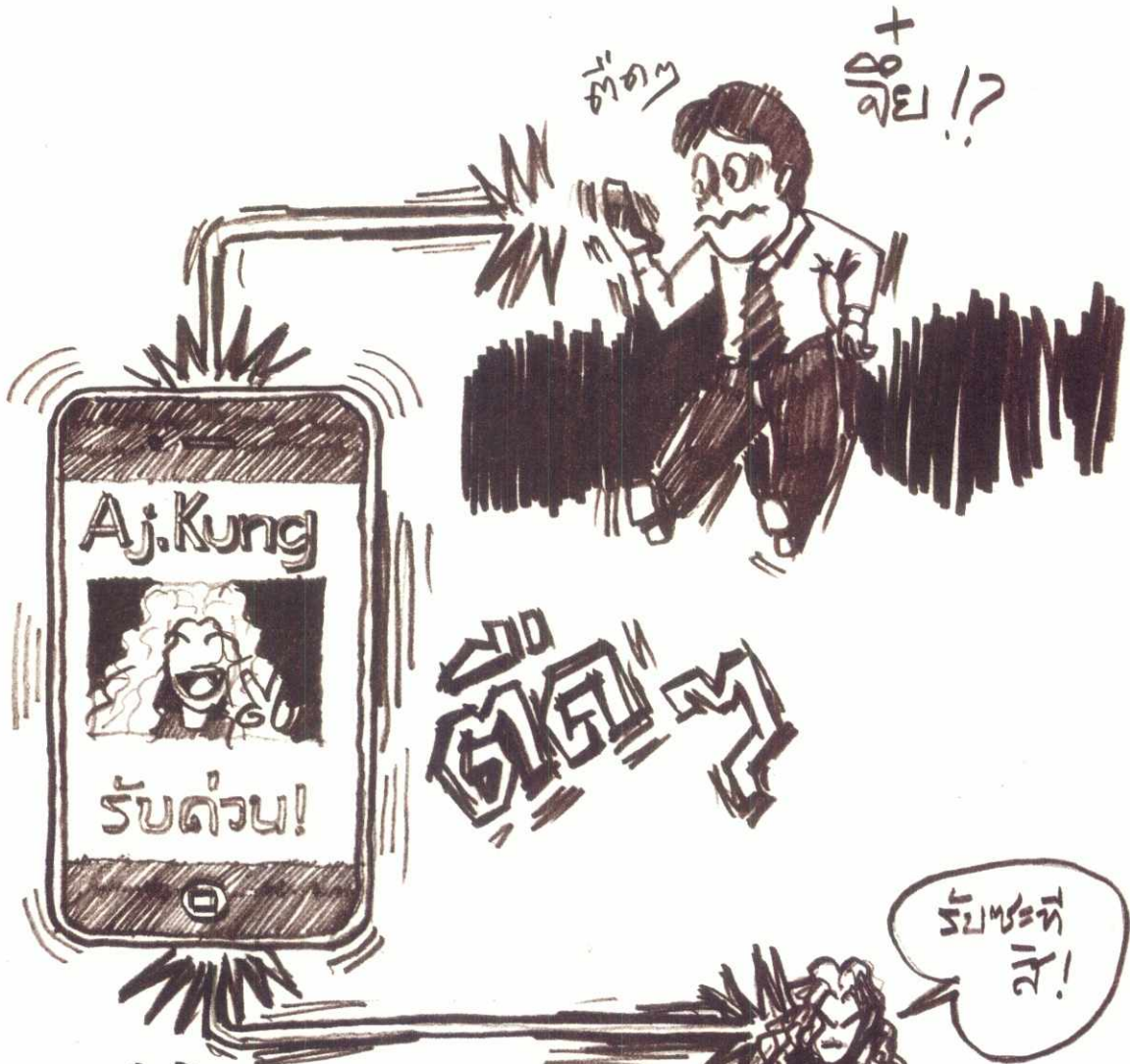
คิดสั้นได้ พึ่งทำใจสั้นแล้ว

มีสติแบบนั้น

ตั้งเป้าหมายให้ชัด

และตั้งใจให้ได้

ส.กุง รีบด่วน! ไม่วุ่น

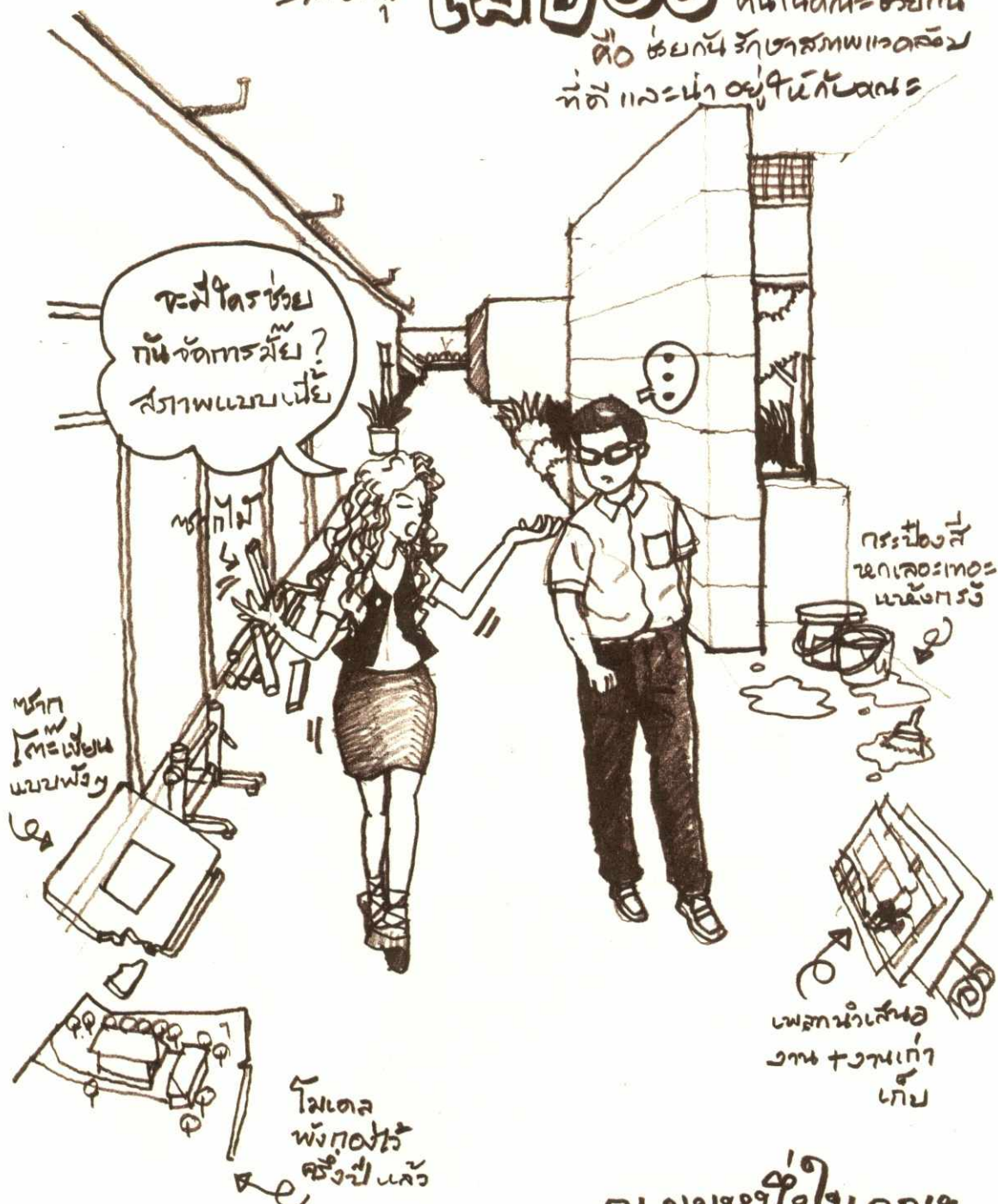
การทำงานที่ไม่ต้องรีบร้อน
ล่าช้า ทำให้ต้องอดทน

รับซะทีสิ!

ชก ชก!

วันที่ ๑๑.๑๖
ไมซ์อู และสมาชิกใน
 ดนตรีในดนตรีช่วยกัน
 คือ ช่วยกันรักษาความปลอดภัย
 ที่ดี และน่าอยู่ทุกวันนี้

ทำอะไรช่วย
 กันจัดการเสีย?
 สภาชุมชน

ซาก
 ทีวีที่
 แตก
 แตก
 แตก

กระป๋องสี
 ตกและ
 กระจก
 แตก

เพดานน้ำ
 รั่ว
 ทั่ว
 ทั่ว
 ทั่ว

โมเดล
 พัง
 ทีวี
 ทีวี

ชมรมหนึ่งในคณะ

อุปสรรค ขวางกั้น...

สิ่งสำคัญคือ...
ความมุ่งมั่น
ทำไว้...

อ. กวี

ชอบ

พรุ่งนี้ทำงานด้วยความมุ่งมั่น

"กตัญญูไม่ปล่อย" เพื่อในงาน
ประสบความสำเร็จ

“ การจะไปถึงเป้าหมายแห่งความสำเร็จนั้น ต้องไม่มีคำว่า.....ไม่/อย่า ”

๑๑ เคล็ดลับ กำจัดจุดอ่อน

๑. ให้อภัย
๒. แม่เมตตา
๓. การให้ความรัก
๔. คิดเป็นบวก พูดเป็นบวก และแสดงออกเชิงบวก
๕. การยอมรับในสิ่งที่แย่ที่สุด
๖. รู้จักถอยเพื่อตั้งหลัก
๗. ปลีกวิเวกบ้าง
๘. ระบายความรู้สึก
๙. สุขภาพแข็งแรง
๑๐. ทำงานอดิเรก
๑๑. สำนึกรู้คุณคน

พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
จากการบรรยาย 11 กพ 2552 - สำหรับนิสิตปี4ที่กำลังจะไปฝึกงาน

เราได้ขอให้ผู้จัดทำหนังสือนำข้อเขียนที่เราได้เขียนเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2545 ซึ่งมีชื่อเรื่องเดียวกันคือ

“วันแห่งความสุข”

มาลงไว้ในวันนี้ด้วยทั้งหมดเพราะมีเนื้อหาบอกเล่าอดีตและความรู้สึกในอดีตของเราที่ผ่านไปเป็นอย่างดี หลายคนที่เคยอยู่ในเวลานั้นควนิ่ภาพออก หลายคนเข้ามาใหม่ น่าจะเข้าใจมากขึ้นคณะสถาปัตย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นงานที่มีความหมายกับชีวิตของเราเป็นที่สองรองจากงานปริญญาตรีที่เราเคยทำนานถึง 25 ปี แม้ในปัจจุบันก็ยังมีคนถามอยู่เสมอว่า เกิดอะไรขึ้นและทำไมจึงไปเป็นอาจารย์ที่อีสาน เพราะภาพของเราคือ ชาวกรุงที่ทันสมัย คล่องแคล่วเคยเป็นกรรมการผู้จัดการโครงการระดับ 10,000 ล้านบาทแล้วเราก็มารู้เหมือนกันว่าตอนที่อายุ 50 ปี ดาวดวงใดพาเรากลับไปรับเงินเดือนราชการที่มหาวิทยาลัยที่ไม่มีใครรู้จัก และเงินเดือนทุกเดือนก็หมดไปกับค่าเครื่องบินไปกลับทุกอาทิตย์เรามีความเชื่อว่าตัวตนของเรานั้นโดยเนื้อแท้แล้วเป็นคนที่ตั้งเป้าหมายและพยายามทุกทาง ที่จะบรรลุ เป้าหมายนั้น ๆ ใน 15 ปีที่มหาสารคามเรามีเป้าหมายที่บรรลุไปมากพอควร ตั้งแต่การได้รับจัดตั้งเป็นคณะโดยสภาสถาปนิกในปี 2545 การได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารในปี 2546 การย้ายเข้าและจัดระบบการใช้อาคารในปี 2550 การที่หลักสูตรพื้เมืองได้รับการรับรองจากสภาสถาปนิก การเปิดหลักสูตรปริญญาโทหลักสูตรสถาปัตยกรรมภายใน ภูมิสถาปัตยกรรม และการจัดการก่อสร้างซึ่งได้ชื่อว่าเราเป็นคณะแรกในภาคอีสานที่มีหลักสูตรครบถ้วนและเติบโตเร็วที่สุด ทั้งหลายทั้งปวงนั้น เกิดขึ้นด้วยการตั้งเป้าหมายทั้งสิ้น ในขณะที่ยังมีเป้าหมายเล็กๆอีกมากมายที่เราตามเก็บไปในระหว่างทางทุกคนคงจำได้ว่าเราได้ถอนตัวออกมาครั้งหนึ่งเมื่อเห็นว่าได้บรรลุเป้าหมายหลักแล้ว การกลับเข้าไปใหม่ นั้น เพื่อจัดการกับเป้าหมายครั้งสำคัญที่เป็นเป้าหมายสุดท้าย คือการจัดโครงสร้างการบริหารที่เข้มแข็ง บริหารโดยอาจารย์กลุ่มที่มีอาวุโส ไม่น้อยกว่า 10 ปี อาจารย์กลุ่มนี้ได้เติบโตจากเด็กน้อยเป็นหนุ่มใหญ่ มีความตระหนักรู้และรักในถิ่นฐานบ้านเรือนของตน คณะสถาปัตย์คือบ้านของพวกท่านทุกคนกลไกของคณะสถาปัตย์ ที่ประกอบด้วยอาจารย์ 6 คน ฝ่ายสนับสนุน 3 คน ในปี 2543 กับอาจารย์กว่า 60 คน เมื่อรวมฝ่ายสนับสนุนแล้วมีจำนวนถึง 80 คน ในปี 2554 นั้นมีความแตกต่างกันหรือไม่ นี่เป็นคำถามที่ฝากไว้ให้พวกเราคิดเราเดินกลับมาทำหน้าที่คณะบดีอีกครั้งในเดือนสิงหาคม 2550

20 สิงหาคม 2554

“วันแห่งความสุข”

เพื่อจัดการระบบการใช้อาคาร หลังใหม่ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี สัมกับเป็นตึกของสถาปัตยกรรมที่ทุกคนภาคภูมิใจ และสะท้อนถึงศักยภาพ
ในวิชาชีพ อาจารย์จำได้หรือไม่ว่าได้รับจดหมายแสดงความรู้สึกเศร้าใจ กับสภาพอาคารหลังเดิมจากเรา คงไม่มีใครเก็บไว้
เราไม่รู้ว่าผู้อ่านจะมีความรู้สึกอย่างไร เพราะไม่มีใครพูดถึงหรือพูดถึงเราสักคน ตลอด 4 ปี ที่ผ่านมาระหว่างเราได้พยายาม
ถ่ายทอดความรู้สึกร่วม ในการดูแลรักษาอาคารให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี สวยงาม สะอาด มีระเบียบ
เราเชื่อว่าคนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สวยงาม สะอาด จิตใจก็จะสวยงามและสะอาดไปด้วย
เรากำหนดให้อาจารย์ หัวใจให้ลงไปสู่ลูกศิษย์ เราว่าเราไม่ประสบความสำเร็จ ในเรื่องนี้
สิ่งที่กลับมาคือความมีเย็บตัวเดิมหลายคนถามเราว่าทำไมเราไม่อยู่ต่ออีกวาระหนึ่ง
ตามที่คุณบดที่ไปบักจะทำกัน เราตอบว่า หากมีอะไรที่เราทำสำเร็จก็ยอมสำเร็จแล้วใน 4 ปี
อะไรที่ไม่สำเร็จก็อยู่ต่อไปอีก 4 ปี ก็ไม่สำเร็จอยู่ดี การทำงานของคุณบดยอมมีกับคนชอบ
และคนไม่ชอบ การอยู่ต่อไปอีก 4 ปี จะเป็นการทรมาณคนที่ไม่ชอบเรามากเกินไป
วันที่ 6 สิงหาคม 2554 เป็นวันที่เราหมดวาระคุณบดซึ่งเราเชื่อว่าเราไม่ต้องกลับไปอีก 15 ปี
ที่อยู่มาจะนานพอที่จะฟังชื่อไรควไว้ให้กับคนที่อยู่ได้บ้าง คงจะมีใครได้ตัวอย่างความมุ่งมั่นเหมือน
หมาดๆที่กัดไม่ปล่อยไว้บ้างไม่มากนักน้อย

ท้ายที่สุดนี้ เราขออวยพรให้บุคลากรในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พิษณุโลกและนฤมิตรศิลป์
มีความสุข มีความสบายใจ รักใคร่เอื้ออาทรกันเหมือนครอบครัวใหญ่ เราพร้อมจะให้ความสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน
ไม่ว่าจะอีกนานเท่าใดจนกว่าจะตายจากกันไป
สำหรับคุณบดคนใหม่ คือ อาจารย์ ดร.ธรรวณี บุญเหลือ นั้น นอกจากมั่นใจในความรู้ความสามารถแล้วสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้น
คือ ความมีจิตใจดี มีความเป็นธรรม ย่อมประสบความสำเร็จในการทำงาน
เรารู้ว่า ยังมีอีกหลายๆ คน ในคณะที่สามารถเป็นคุณบดได้ ถ้าทีมของผู้บริหารทำงานประหนึ่งทุกคนเป็นคุณบด
เราจะเป็นคนที่มีความก้าวหน้าเท่ากับ TICE อันเป็นค่านิยมที่กำหนดร่วมกัน
อย่างไรก็ตามเราขอขอบคุณในความเสียสละของคุณบดและทีมงานรองคุณบด ผู้ช่วยคุณบด ชุดใหม่ รวมถึงทีมงานบริหารชุดเดิม
ที่หมดวาระไปแล้ว ที่ได้ทุ่มเทให้กับคณะมาโดยตลอด อย่างที่เคยพูดเสมอ ๆ ว่าถึงไม่มีตำแหน่งอยู่ที่ชื่อ ตำแหน่งนั้นยังอยู่ที่ใจ
พบเห็นอะไรที่ควรทำควรปรับปรุงก็ให้เสนอแนะและช่วยทำ จำไว้ว่า INTEGRATION คือการก้าวก้าวกันอย่างสร้างสรรค์
ก่อนจะจบบทความหรือข้อความนี้ ปัจจัยสำคัญที่หล่อเลี้ยงให้เราทำงานอย่างมุ่งมั่น คือลูกศิษย์ทุกคน ทุกรุ่น ทั้งที่เคยและไม่เคยสอน
ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นในคณะรวมทั่วข้อเสียต่าง ๆ ย่อมเป็นประโยชน์โดยตรง กับลูกศิษย์ของเรา ในการประกอบการงานทั้งเบื้องนี้
และเบื้องหน้า จึงขอให้ทุกคนเจริญรุ่งเรือง ทำดี คิดดี มีความสุข

พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์
20 สิงหาคม 2554

20 สิงหาคม 2554 "วันแห่งความหวัง"
ด.พ. พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ เป็นวันที่มีจดหมายมาถึงชีวิตของเรา
พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

มุ่ง
มัน
ทุก
เมื่อ
สร้างคน พลังงาน บ้านหลังหนึ่ง
ใจ เหมือนใคร หลายคนว่า
คำสั่ง เสริมกำลัง ให้แตกตื่น
คิดได้ ไม่เคยปล่อย ให้ผ่านไป

อยู่
เหนือ
กาล
เวลา
กับงาน พसान กับชีวิต
กว่าเหนือ คือขั้นตอน การติดตาม
เปลี่ยน ปรับวิธี ให้ทันใช้
ทำ สุขกับงาน กับผู้คน

ริ
เริ่ม
ล้ำ
หน้า
แรกเริ่ม รักษา สิ่งแวดล้อม
ปลูกไม้ สรรสร้าง ความสบาย
ผ่าน ความคิดอ่าน การสอนศิษย์
ที่ เป็นตัวอย่าง สอนวิธี

แก้ว
กล้า
ยาว
นาน
มอง ทั้งภาพรวม และรายละเอียด
แตกต่าง กล้าคำ และกล้าชน
นิก แต่ละก้าว รอยเท้าอยู่
มา และจะต่อ ไปอีกนาน

ด้วยเข้าใจ ลึกซึ้ง กิ่งปัญญา
ที่เริ่มมา จะพัฒนา ขึ้นต่อไป
หยุดอย่างอื่น เร่งงาน พาลสิ้นไหล
ในทันใด ส่งตรงสู่ ผู้เหมาะทำ

สนุกคิด สนุกทำ ตั้งคำถาม
งานได้ความ หรืออาจได้ วิเคราะห์คน
กันสมัย ยืดหยุ่นปรับ ยอมรับผล
และพญ กับปัญญา อย่างทำกาย

การเก็บออม ทรัพยากร ไม่สูญหาย
ลดทำลาย นำกลับใช้ ชยะดี
สอนให้คิด บันดาลใจ ไม่ละหมี
สร้างวิถี ที่ต่าง ทางของตน

ทุกกระเบียด ระบบมา นำจวน
ไม่ต้องสน เอาใจใคร ใส่ใจงาน
พร้อมรับรู้ เจตนา และสืบสาน
ตอบคุณท่าน ด้วยพลังงาน แทนสัญญา

อ.มะ-ปรา
from Liverpool in July 11

ก้องเกียรติ

สถาปัตยกรรม

ทั่วแคว้นแดนเราเนาอยู่
เซ็ดชูก้องเกียรติสถาบัน
จะไม่ให้ใครมาหยามกัน
ศักดิ์ศรีเรานั้นหาใครเทียม
จะกู่ก้องทั่วฟ้ามหาสมุทร
ให้ดังที่สุดทั่วปฐพี
จะทำให้เป็นแดนสุนทรีย์
ทั่วหล้าฟ้านี้มีหนึ่งเดียว
ชาวสถาปัตยกรรมใครกรไกร
นฤมิตรภูมิใจ สถาบันเรา
เหนือยลนพิกาย ในร่มจามจุรี
พี่น้องสามัคคี มิมีวันลืมเลือน

การเรียนแนวศิลปศาสตร์
ในมหาวิทยาลัยอเมริกัน

ดร.ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์

เมื่อเร็วๆ นี้ ได้รับเชิญไปพูดให้คณาจารย์สาขานิติศาสตร์ฟัง ในโอกาสสัมมนาในประเด็นว่าหลักสูตรนิติศาสตร์ควรให้ความสำคัญกับวิชาทั่วไปเพียงใดเมื่อเทียบกับวิชาเฉพาะหัวข้อที่ผู้จัดสัมมนากำหนดให้พูด คือ สอวปีกับการเรียนรู้เรื่องขอมมนุษย์ ทั้งนี้เพราะรู้ว่าเรามีประสบการณ์ในการเรียนแนวศิลปศาสตร์จากมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งให้ความสำคัญกับวิชาทั่วไปมาก จึงขอนำเรื่องนี้มาคุยให้ฟัง พร้อมทั้งแนะนำมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในการเรียนแบบนี้ เพื่อจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่กำลังคัดเลือกมหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ ให้ลูกหลาน

การเรียนแนวศิลปศาสตร์ในที่นี้หมายถึง **Liberal Arts Education** ซึ่งเป็นปรัชญาการศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยชั้นนำของสหรัฐฯ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเก่าแก่ใช้เป็นแนวทางให้ความรู้แก่นักศึกษา (มหาวิทยาลัยเหล่านี้เรียกตัวเองว่าเป็น Liberal Arts College) โดยในสองปีแรก จะยังไม่แยกให้นักศึกษาสังกัดสาขาวิชาหรือคณะใดคณะหนึ่ง แต่เรียนรวมกัน โดยต้องเรียนสาขาวิชาต่างๆกระจายออกไปในสามกลุ่มสาขาวิชา คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เมื่อขึ้นปีที่สาม จึงเลือกที่จะเรียนสาขาวิชาใดเป็นสาขาเอก แต่กระนั้นก็ดี ในปีที่สาม และปีที่สี่ นักศึกษายังอาจเรียนวิชาในสาขาอื่นเพิ่มเติมได้อีก ๓ วิชาเท่าที่มีจำนวนวิชาในสาขาเอกพอเพียงตามที่กำหนดไว้

การเรียนแบบนี้อาจเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีความรู้ในวิชาทั่วไปมาก ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ (Humanities) เป็นความรู้เกี่ยวกับคุณภาพ ของความเป็นมนุษย์ เช่น สาขาวิชาภาษา วรรณคดี ปรัชญา ศาสนา ศิลปะ และดนตรี กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (Social Science) ให้ความรู้เกี่ยวกับสังคมและพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา มานุษยวิทยา เป็นต้น ส่วนกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (Science) มีทั้งสาขาหลัก คือ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา และสาขาย่อย เช่น ดาราศาสตร์ และธรณีวิทยา มหาวิทยาลัยแนวศิลปศาสตร์แห่งต่างๆมีข้อกำหนดแตกต่างกันออกไปว่า นักศึกษาจะต้องเรียนที่สาขาวิชาในแต่ละกลุ่ม โดยทั่วไป มักจะเป็นสองถึงสามสาขาวิชา ดังนั้น รวมแล้วนักศึกษาจึงมีโอกาสได้ความรู้ทั่วไป มากถึงหกหรือเก้าสาขาวิชา

ปรัชญาการเรียนแนวศิลปศาสตร์มีรากฐานมาตั้งแต่มยุคกลาง (Middle Ages) คำว่า liberal arts มาจากคำภาษาละตินว่า artes liberalis ซึ่งแปลว่า pertaining to a free man ลักษณะการเรียนกำหนดว่า ผู้ใฝ่หาความรู้ต้อง เรียนวิชาหลัก ๗ วิชา คือ ไวยากรณ์ ตรรกะ เลขคณิต เรขาคณิต ดาราศาสตร์ ดนตรี และ การพูด ความรอบรู้ในวิชาการหลายด้านจะทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีบุคลิก ขี่นและเป็นนักคิด แตกต่างไปจากคนที่หาความรู้ไปเป็นวิชาชีพโดยตรง เมื่อนำแนวคิด นี้มาประยุกต์กับระบบศึกษาในปัจจุบัน การเรียนแนวศิลปศาสตร์จะสร้างความรอบรู้เกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรมทุกด้าน อันเป็นพื้นฐานที่จะเสริมสร้างสุนทรียภาพให้แก่ชีวิต และยังเป็น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักศาสตร์ต่างๆอย่างหลากหลาย เพื่อที่จะตัดสินใจได้ว่า มีความชอบหรือความถนัดในสาขาวิชาใด ก่อนจะเลือกมาเป็นสาขาวิชาเอกในการเรียนสองปี สุดท้าย (แนวทางนี้นับว่าแตกต่างจากระบบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของไทย ที่เร่งรัด ให้เด็กต้องตัดสินใจในทันทีที่จบชั้นมัธยมศึกษาว่า จะเข้าเรียนสาขาวิชาใดและในบางสาขา ยังแยกเป็นสาขาย่อยลงไปอีก)

การเรียนแนวศิลปศาสตร์แม้จะเป็นแนวทางที่ใช้กันมา เป็นเวลานาน แต่ก็ถูกวิจารณ์ว่า การเรียนวิชาทั่วไปหลายวิชา ทำให้นักศึกษาไม่มีความรู้ลึกซึ้งในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง ไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน จะสู่นักศึกษา ที่เรียนวิชาเฉพาะตัวแต่ต้นไม่ได้ แต่ผู้ที่สนับสนุนการเรียน แนวนี้แย้งว่า การมีความรอบรู้ในหลายสาขาวิชาเป็นประโยชน์ แก่ผู้เรียนรู้ในการดำรงชีวิตโดยทั่วไป ไม่ใช่เรียนเพื่อเอาไปใช้ ทำงานเท่านั้น อีกทั้งการเรียนในสาขาวิชาเอกในสองปีสุดท้าย มีขอบเขตที่กว้างขวางและลึกซึ้งพอเพียงที่จะใช้เป็นพื้นฐานใน การทำงาน หรือเรียนต่อในชั้นสูงต่อไป เพราะในระบบการ ศึกษาของสหรัฐฯ สาขาที่เป็นวิชาชีพหลายสาขา เช่น แพทย์ (medical school) กฎหมาย (law school) และบริหารธุรกิจ (business school) เป็นการเรียนในระดับ ปริญญาโทหรือเอก มีได้แยกเป็นสาขาวิชาเฉพาะตัวแต่ละระดับ ปริญญาตรีเหมือนในบ้านเรา และเปิดโอกาสให้ผู้ที่เรียนชั้น ปริญญาตรีในแนวศิลปศาสตร์มาสมัครเข้าเรียนได้ (มีผู้เข้าใจผิดว่า การเรียนแนวศิลปศาสตร์เป็นการเรียน ในสายศิลปะ แต่ความจริงแล้ว เป็นทั้งสายศิลปะและวิทยาศาสตร์ ควบคู่กัน รวมทั้งมีหลักสูตรเตรียมแพทย์ เพื่อให้นักศึกษา ไปเรียนต่อวิทยาลัยแพทย์ในชั้นต่อไปได้ โดยนักศึกษาไม่จำเป็นต้องเลือกสาขาวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ เป็นสาขาเอก จะเป็นสาขาวิชาจากกลุ่มอื่นก็ได้ เพียงแต่ต้องเรียน วิชาทางวิทยาศาสตร์ให้ครบถ้วนตามข้อกำหนดของวิทยาลัย แพทย์ ขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาของไทย กำลังกระตุ้นให้วงการศึกษารวมไทยเห็นคุณค่าของการเรียน ตามแนวทางที่เขียนในบทความนี้ โดยใช้ศัพท์ว่าเป็นหลักสูตรศิลปะวิทยาศาสตร์)

ประสบการณ์ในการเรียนแนวศิลปศาสตร์ของเรา เป็นความพึงพอใจที่ได้มีโอกาสสร้างความรอบรู้ให้ แก่ตัวเอง เนื่องจากเราเป็นนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ มาก่อนและมีเป้าหมายว่า จะเรียนต่อระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาที่ต้องใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ควบคู่ไป กับสังคมศาสตร์ เมื่อตอนที่เรียนชั้นปริญญาตรีจึง เป็นโอกาสที่จะได้แสวงหาความรู้ในสาขาวิชาอื่น ก่อนที่จะต้องมุ่งเรียนเฉพาะวิชาในสาขาที่เลือกไว้อีก มากมายหลายปี เราพบว่าสาขาวิชาในกลุ่มมนุษย -ศาสตร์ เป็นเรื่องที่น่าสนใจและสนุกเป็นพิเศษ ดังนั้น ในบางสาขาวิชาจึงมีได้เรียนเพิ่มวิชาเบื้องต้น ตามข้อกำหนดเท่านั้น แต่เรียนวิชาอื่นต่อเพื่อไปอีก เช่น ในสาขาศิลปะ หลังจากวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ ก็เลือกเรียนต่อไปถึงศิลปะยุคอิมเพรสชันนิสต์ และสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ หรือในสาขาดนตรี หลังจากเรียนวิชาพื้นฐานดนตรีไปแล้ว ก็ตามไปเรียน วิชาที่เจาะลึกถึงซิมโฟนี คอนแชร์โต และโอเปร่าด้วย ที่จริงแล้ว มีวิชาที่น่าสนใจให้เลือกมากมายเกินโควตา ลงทะเบียนในแต่ละเทอม วิธีการที่ช่วยให้ได้เรียนวิชา ต่างๆอย่างหลากหลาย คือ ขอเข้าไปนั่งฟัง (audit) โดยไม่ได้ลงทะเบียนเข้าเรียนเอาคะแนน วิธีนี้ทำให้ได้รับ ฟังการบรรยายที่ให้ความรู้ ได้รายชื่อหนังสืออ้างอิง สำหรับไปหาอ่านเองเมื่อมีเวลา โดยที่ไม่ต้องพะวงเรื่อง การสอบหรือเขียนรายงานส่งอาจารย์ นอกจากความรู้ที่ได้จากในชั้นเรียนแล้ว มหาวิทยาลัย แนวศิลปศาสตร์โดยทั่วไปจะมีโปรแกรมที่ให้ความรู้แก่ นักศึกษานอกห้องเรียนอย่างหลากหลาย เช่น การแสดงดนตรี การแสดงละคร การอ่านบทกวี งานแสดงพลานศิลปะ และการบรรยายพิเศษหรือการ อภิปรายในหัวข้อวิชาการต่างๆ

มหาวิทยาลัยแนวศิลปศาสตร์ให้ความสำคัญกับเรื่องการร่างกายควบคู่ไปกับทางจิตใจ ดังนั้นจึงมีข้อกำหนดให้นักศึกษาต้องหัดเล่นกีฬาในสัปดาห์แรกด้วย แต่ในมหาวิทยาลัยเก่าแก่หลายแห่งเคยมีข้อกำหนดที่ฟังดูแปลกอย่างหนึ่ง คือ นักศึกษาจะต้องว่ายน้ำเป็นและต้องผ่านการทดสอบก่อนจะบได้รับปริญญาจากมหาวิทยาลัย ที่มาของข้อกำหนดนี้โยนไปถึงเหตุการณ์เรือไททานิคจม (อันเป็นเรื่องราวออดอิตเมื่อมีการสร้างหนังฟอร์มใหญ่ออกมาจนกวาดรางวัลตุ๊กตาทองไปมากมายเมื่อหลายปีก่อน) กล่าวกันว่า มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งก็เพิ่งเรียนจบจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดจมน้ำตายในเหตุการณ์นั้นด้วย ทำให้ผู้พ่อซึ่งเป็นมหาเศรษฐีเศร้าใจมากและรู้สึกว่าเป็นการสูญเสียทรัพย์สินมากมายที่ผ่านการเรียนรูมาเป็นอย่างดี จึงยกมรดกให้มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดสร้างหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย โดยมีเงื่อนไขว่า มหาวิทยาลัยต้องกำหนดให้นักศึกษาทุกคนผ่านการทดสอบว่ายน้ำ เพื่อที่จะไม่สูญเสียชีวิตในเหตุการณ์เรือล่มอีก จากนั้นมหาวิทยาลัยอื่นจึงดำเนินการในแนวเดียวกัน

มหาวิทยาลัยในสหรัฐที่เน้นการเรียนแนวศิลปศาสตร์มักเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ตั้งมานานแล้ว กลุ่มนี้เรียกรวมกันว่า ไอ์วี่ลีก (Ivy League) ประกอบด้วย ฮาร์วาร์ด เยล ปรีนสตัน ดากนีส บราวน์ คอร์เนล โคลัมเบียและเพนซิลเวเนีย มหาวิทยาลัยทั่วไปนี่เป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ มีการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอก แต่ในระดับปริญญาตรีจะเป็นแนวศิลปศาสตร์ (ผู้ที่เข้าเรียนชั้นปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จะถือว่า เข้าเรียน Harvard College ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Harvard University) มหาวิทยาลัยอีกประเภทหนึ่งเสนอเฉพาะหลักสูตรปริญญาตรีในแนวศิลปศาสตร์เท่านั้น จึงเป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก และมักใช้ชื่อว่า college มหาวิทยาลัยที่จัดเป็นชั้นนำ ได้แก่ วิลเลียมส์ แอมเฮอร์ส และสวอนมอร์ นอกจากนี้ในสมัยก่อนจะมีมหาวิทยาลัยขนาดเล็กหลายแห่งที่รับเฉพาะนักศึกษาหญิงล้วน ที่มีชื่อเสียงเก่าแก่เจ็ดแห่งถูกเรียกรวมว่า กลุ่ม Seven Sisters แต่ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ทำให้หลายแห่งเข้าไปรวมตัวกับมหาวิทยาลัยชายชั้นนำ เช่น แรดคลิฟฟ์เข้าร่วมกับฮาร์วาร์ด เพิ่มโบรกรวมกับบราวน์ และบาร์นาร์ดรวมกับโคลัมเบีย ส่วนวอชิงตันเปลี่ยนเป็นสหศึกษา ยังมีเพียงสามแห่งที่ยังมรเอกลักษณะนี้ของความเป็นมหาวิทยาลัยหญิงล้วนอยู่ คือ เวลส์ลี สมิธ และแมทท์ โฮลโยค

มหาวิทยาลัยที่เอ่ยถึงทั้งหมดตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของประเทศสหรัฐทั้งสิ้น ส่วนทางฝั่งตะวันตก มีมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ที่มีชื่อหลายแห่ง เช่น สแตนฟอร์ด และมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่เบอร์กลีย์ ที่มีได้เป็นมหาวิทยาลัยแนวศิลปศาสตร์โดยตรง เพราะรับนักศึกษาเข้าไปเรียนในสาขาวิชาชีววิทยาอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ปีแรกด้วย (เช่น ด้านวิศวะกรรมศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์) แต่ก็มีข้อกำหนดให้นักศึกษาชั้นปริญญาตรีต้องเรียนวิชาที่หลากหลายพอควรเพื่อสร้างความรอบรู้ (เรียกว่า Breadth Requirement) แต่มีมหาวิทยาลัยแนวศิลปศาสตร์โดยตรงที่น่าสนใจกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มมหาวิทยาลัยเคลร์มอนต์ที่ประกอบด้วยเคลร์มอนต์แมคเคนนา โพลีนา ฮาร์วีมิดด์ พิตเซอร์ และสคริปปี มหาวิทยาลัยขนาดเล็กห้าแห่งนี้มีอาณาบริเวณ (campus) ที่ต่อเนื่องกัน รวมทั้งมีโปรแกรมการเรียนร่วมกัน นักศึกษาจึงมีวิชาให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง

ผู้ปกครองท่านใดที่สนใจจะส่งลูกหลานไปเรียนมหาวิทยาลัยแนวศิลปศาสตร์ที่สหรัฐ ควรต้องทำการบ้านเพิ่มเติมจากที่เล่าให้ฟังไว้ เช่น ศึกษาดูว่าเป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่หรือเล็ก เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใกล้นครใหญ่หรืออยู่ในเมืองเล็กๆ ความยากง่ายในการสมัครเข้าเป็นอย่างไร แต่สมัยนี้หาข้อมูลได้ค่อนข้างสะดวก เพราะมหาวิทยาลัยต่างๆ มักมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจ ที่สำคัญคือ ควรแวะไปดูมหาวิทยาลัยด้วยตนเองว่าจะชอบหรือไม่ มหาวิทยาลัยที่มีชื่อส่วนใหญ่มักมีแคมปัสที่สวยงามร่มรื่นและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงเก่าแก่ไปได้ก็เก๋วพักพ่อนหย่อนใจไปในตัว

เกี่ยวกับผู้เขียน - ดร.ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์

เรียนจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยวิลเลียมส์ ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยเอ็มไอที ประเทศสหรัฐอเมริกา เคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการแห่งประเทศไทย และเคยรักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ความทรงจำ 7 ปี

ณ มหาสารคาม

อภิชัย ประจวบสาร (อ.ตัว)

ไม่มายเลยที่จะเล่าเหตุการณ์ที่ผ่านมามาตลอดการทำงานเป็นอาจารย์ที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มบส. ให้จบภายในหนึ่งหน้ากระดาษ A4 เพราะตลอดระยะเวลาการทำงาน 7 ปี ที่นี้มีเรื่องราวเกิดขึ้นมากมาย

แต่สิ่งที่สร้างความประทับใจสำหรับคนที่มาทำงานเป็นอาจารย์ที่นี่คือ อาคารสถานที่ สภาพที่พบตอนแรกคือความร้อน แล้งขอมหาวิทยาลัย ต้นไม้ที่เพิ่มปลูกข้างทางยังไม่โต แดดแรงแขย่งทำให้สิริแตกหลายว

คณะสถาปัตย์ยังต้องขอใช้อาคารร่วมกับคณะศิลปกรรมศาสตร์ แบ่งกันคนละครึ่ง แม้จะคับแคบไปบ้าง

แต่ข้อดีของการใช้ตึกร่วมกับคือ ได้รู้จักเพื่อนอาจารย์ และคณะศิลปกรรมมากขึ้น ได้รู้เวลาชอมดนตรี ชอมรำ มับสนุก สนับหวั่นไหวไปทั่วอาคารแค่นั้น ส่วนเวลาเด็กสถาปัตย์ทำวิทยานิพนธ์ทำโปรเจกนั้นรักแค่นั้น และยังตอนสาขาแฟชั่นเดินแบบ ก็ได้พุ่มฮุ่นหนาฟุ้ง เป็นบรรยากาศความคิดคึกคักที่หาที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว เพราะกิจกรรมแต่ละคณะจัดกันบ่อยมาก ลานกลางคณะเลยกลายเป็นพื้นที่สีเขียวที่หญ้าไม่เขียวงดงามเหมือนคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย

ช่วงแรกแม้จำนวนอาจารย์ประจำจะน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณนิสิต

แต่นิสิตก็ได้รับความเมตตาจากอาจารย์พิเศษมากหน้าหลายตาทำให้ความรู้ เหล่าอาจารย์ประจำเลยพลอยได้รับอานิสงค์ไปด้วย นิสิตรุ่นแรกแม้สถานที่เรียนจะไม่พร้อม สติติโอต้องเวียนกันใช้ จัดนิทรรศการแต่ละครั้งต้องรีบอร์ตมาจัด

ห้องเรียนบางห้องไม่ระบบปรับอากาศ ตัวขนย้ายไม้ค้ เครื่องฉายสไลด์ ตามตารางจวน แต่เพราะแรงกดดันเหล่านี้ นิสิตและอาจารย์จึงช่วยกันสร้างชื่อด้วยการส่งแบบประกวดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับคณะ

นิสิตรุ่นแรกที่จบไปทำงานได้รับคำชื่นชมในเรื่องของความขยันและตั้งใจ เพราะได้รับความกดดันว่า หากทำไม่ดี รุ่นน้องก็พลอยลำบาก

ช่วงต่อมาก็มีการเปลี่ยนแปลงใหญ่จวบถึงปัจจุบันคือตอนย้ายตึกคณะ ด้วยความล่าช้าของการก่อสร้าง

คณะดีดั่งก็มานขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อช่วยดูแลและเร่งให้งานก่อสร้างอาคารเสร็จเรียบร้อย

และวางแผนในการย้ายครุภัณฑ์จากตึกศิลปกรรมมาตึกใหม่ อาศัยแรงจากคนงานไม่พอ ต้องให้นิสิตแต่ละชั้นปีช่วยกัน ยก ย้าย จัดโต๊ะเก้าอี้ เหนื่อยกันไป เพราะความร่วมมือร่วมใจของทุกคน ในที่สุดเราก็ได้ห้องสมุดใหม่ ห้องทำงานใหม่ ห้องเรียนใหม่

คอร์ทกลางใหม่ ทุกอย่างใหม่หมดยกเว้นรถตุ๊กคณะและน้ำบุญส่ง

(ตอนที่ผมจากมายังเป็นคันเดิม ไม่ทราบว่าจะตอนนี้เปลี่ยนคันใหม่ เปลี่ยนคนขับแล้วหรือยังครับ)

ปัจจุบันแม้ไม่ได้มีโอกาสทำงานที่นี่ แต่ก็ยังเฝ้าและผูกพันกัน ยึดคิดก็อยู่เสมอ เชื่อว่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พึงเมืองและนุภิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ภายใต้การทำงานที่มุ่งมั่นของเหล่าคณาจารย์ทั้งหลาย

จะสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพรับใช้สังคมและพัฒนาชาติสืบไป

บันทึกข้อคิดทิ้ง

เรียน อ.พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์

ด้วยข้าพเจ้านายอภิชัย ประจาสาร อดีตพนักงานวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ (และอื่นๆอีกหลายสาขาวิชา) ปัจจุบันมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการทั่วไปภายในบ้าน ฟ้านักอยู่ที่ เมืองเซฟฟิลด์ ประเทศอังกฤษ ด้วยความที่จากมานานเป็นเวลากว่าสามปี ทุกครั้งที่นึกถึงชีวิตการทำงานที่นั่น ยังรู้สึกถึงความสุข ความอบอุ่นที่ได้รับจากคุณบดีและเพื่อนร่วมงานเสมอ โดยเฉพาะคุณบดีที่เป็นทั้งเจ้านายคอยตามงาน เป็นครูคอยให้ความรู้และเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ความรู้ความสามารถสั่งสอนอบรมศิษย์ เป็นเหมือนเพื่อนร่วมงานที่คอยให้คำปรึกษาและเปรี๊ยะบดวิ้นแม่ที่ให้ความเอื้ออาทรแก่ลูก ยิ่งจำความรู้สึกครั้งแรกที่เจอคุณบดีได้ว่า คุณบดีเปรี๊ยะบดวิ้นมาก ๆ แต่ตัวเก๋หัดเอาอายุไม่ออก ท่าทางคล่องแคล่ว ตอนไต่ร่วมงานครั้งแรกๆรู้สึกเกร็ง พอทำงานไปสักพักจึงรู้ว่าอ.กุ่มใจดี เป็นกันเองกว่าที่เห็นตอนแรกมากมาย ก็น่าย นื้อกลลววันบวกรั้งกินแค่ผลไม้แอบเปิ้ล ข้าวโพด (น่าจะเป็นเคล็ดลับความงาม) มีหลายเรื่องที่ยังจำเอาไว้เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ปัจจุบันหากเจอปัญหาหนักจะคิดว่าถ้าอ.กุ่มเจอปัญหานี้ จะแก้ปัญหายังไร ก็ทำให้สามารถผ่านอุปสรรคนั้นๆไปได้

ท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคุณบดี อาจารย์พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์ ที่ให้โอกาสและทุกสิ่งแก่ข้าพเจ้าและเหล่าเพื่อนอาจารย์และนิสิตทั้งหลาย แม้ในช่วงเกษียณวัย ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์ไม่เกษียณตามไปด้วย คิดว่าอาจารย์ยังมีโปรเจกอีกเยอะ อย่างไรก็ตามก็อยากให้อาจารย์พักผ่อนบ้างนะครับ จะได้มีสุขภาพแข็งแรงและยังมีประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติต่อไปนานๆ

ด้วยความเคารพและคิดถึง
อภิชัย ประจาสาร

ตัวแทนรุ่น 1

นายเมธา คล้ายแก้ว

ตัวแทนรุ่น 1 คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พังเมือง และนฤมิตรศิลป์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

15 ปี
อาจจะดูยาวนาน

15 ปีอาจจะดูยาวนานมาก สำหรับ คนที่กำลังจะ “เริ่ม” แต่สำหรับ พวกเรา ที่มีโอกาส ได้ เข้ามาแสวงหาความรู้ ซึมซับ วิถีชีวิต

และมีรูปภาพ ณ สถานที่แห่งนี้ ที่ๆ พวกเราอาจจะเรียกได้เต็มปากว่า **“เป็นบ้านหลังที่สองของพวกเรา”**

นับเป็นเวลาที่รวดเร็วเหลือเกิน หากย้อนไปถึงเวลาที่ **“เริ่มต้น”** ของพวกเรา อย่างแรกเลย ต้องกราบขอบพระคุณ
ทางมหาวิทยาลัยฯ และท่าน อาจารย์ ทรงคุณ อธิการ ประธานผู้ก่อตั้งคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยมหาสารคามแห่งนี้
ที่เปิดโอกาสให้พวกเรา ได้มาเดินตามความฝันของพวกเรา ได้เรียนในคณะที่เราใฝ่ฝันไว้มาแต่แรก
และได้ศึกษาเล่าเรียนจบมาทำในอาชีพ วิชาชีพ ที่พวกเราอยากทำ และอยากเป็น
ในปีแรกๆ ที่พวกเราได้เข้ามาเรียนนี้ นับว่าเป็นช่วงเวลาที่ดีช่วงเวลาที่ค่อนข้างลำบาก ในหลายๆ เรื่อง เช่น บุคลากรผู้สอน และสถานที่เรียน

พวกเราต้อง **ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด** เช่น ห้องเรียน และห้องทำงาน (Studio)
ที่ทางมหาวิทยาลัยหยิบยื่นให้แต่เพียงเล็กน้อย อาจารย์ที่ประจำและไม่ประจำ เราได้ตีกรเรียนเก่าที่ ss.เทคโนโลยีคลาวด์สตูดิโอ เราได้ห้อง
Studio ที่โรงเก็บของหรือห้องเรียนเก่า ที่พวกเรา ช่วยๆ กันทำ ซ่อม และปรับปรุง จนสามารถที่จะกลับไปใช้กันได้
วันเวลาล่วงเลยผ่านไป พวกเรารอคอย อย่างไม่เคยหมดหวังที่จะได้รับโอกาสและสิ่งดี ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับคณะฯ ของพวกเรา
อาจารย์หลายๆ ท่าน ได้เข้ามาช่วยพวกเรา ช่วยสอน ช่วยแนะ และมาช่วยเติมเต็มให้กับความฝัน และคณะของพวกเรา ซึ่งที่สำคัญ

ที่พวกเราไม่เคยเลยที่จะลืมถึงพระคุณท่านอาจารย์ พวงเพ็ญ วิบูลสวัสดิ์ ผู้ซึ่ง มาดำเนินการ **เติมความสมบูรณ์**
ในทุกองค์ประกอบ ในสิ่งที่ควรจะเป็น ของคณะฯ หนึ่ง ท่านได้เสียสละ แรงแผ่นแรงใจ เวลาส่วนตัว สรรหา
เพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดตั้งคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ หรือแม้กระทั่ง ช่วยต่อสู้ให้ในเรื่องของการให้สภาสถาปนิก รับรองหลักสูตร
ของทางคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จนทำให้บัณฑิต อย่างพวกเราฯ
สามารถไปสอบเพื่อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ได้ทั้งสองสาขา คือ สถาปัตยกรรมหลัก และสถาปัตยกรรมผังเมือง
ตลอดเวลาที่ผ่านไป ขว่ขวายที่พวกเราได้รับทราบ ไม่ว่าจะรับนักศึกษาเข้ามาเรียนแล้วที่รุ่น

จบไปแล้วที่คน...พวกเรายังเห็นท่านอาจารย์พวงเพ็ญ ยังคงเป็นอาจารย์ผู้ซึ่งเป็น **“ผู้ให้”** และเป็น **“หัวใจของหัวใจ”**
ในการพัฒนาคณะฯ หรือมาช่วยประสานวิชาให้ได้อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน และในวาระที่ท่านจะหมดวาระในการเป็นคณบดีฯ หรือ

ตำแหน่งอื่นใด ในเวลาอันใกล้นี้ พวกเรา **ในฐานะรุ่นแรก** คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“ขอกราบสวัสดี” ในพระคุณอันใหญ่หลวง และขอกราบขอบพระคุณ ที่ให้โอกาส และ
ให้ความรู้จุกจิกมากมายที่หาที่สุดไม่ได้ พวกเราจะจดจำคำที่ท่านอาจารย์สอน ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

และชีวิตการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังคำสอนของอาจารย์ที่ว่า **“จงเป็นดั่งแก้วน้ำที่เต็มไม่เคยเต็ม”**
ซึ่งหากพินิจพิเคราะห์ให้ละเอียดแล้ว จะเห็นว่า เป็นประโยคที่ใช้ได้เสมอ ไม่ว่าเราจะทำงานมาแล้วนานกี่ปี อ่านหนังสือมาแล้วกี่เล่ม
“ความรู้ เป็นสิ่งที่เรียนไม่หมดสิ้น”

ด้วยความเคารพและนับถืออย่างสูง

ขอให้อ. กิ่งมี ความสุข
สุขภาพแข็งแรงนะคะ
กราบพระคุณค่ะ

POMP

ผมขอรับว่าเราทำได้

"รักอ. กิ่ง"
FOREVER

มงคล ดาน

คิดถึง อาจารย์ผางนัยเสมอ...
ชีวิตอาจารย์ → ผู้นำผ่าน วิชาใจ
ครูอาจารย์ → รักสิ่งแวดล้อม
❤️ อาจารย์กิ่ง → สอน ทั้ง วิชาในอ. กิ่ง
วิชาสุขขามด้วยนะ
อ. กิ่ง

ขอให้อ. กิ่งมีสุขภาพแข็งแรง
และสวัสดีปีใหม่คะ
ปล. รัก + เคารพอาจารย์เสมอค่ะ

ขอให้อ. กิ่งแป๋วและรักอาจารย์...
แะ = คอไฟ ล้างรถทุกเช้า
แะ = ดบ.
รักแะ = เคารพ เหม.
แะ = ดบ

The Idol ตลอดเวลา =
ขอให้อาจารย์กิ่ง สุขภาพแข็งแรง
แข็งแรง มีสุขภาพมากมาย
มากมาย =
รักเคารพและนับถือ =
• อ. กิ่ง •

ขอให้นักเรียนทุกคนแข็งแรง
และมีความสุขในชีวิตทุกคน
อ. กิ่ง

คิดดัง

• นั่งสื่อ
 อดแล้ว
 จำได้บ้าง
 ฝัน
 • คิดสอน
 จะจำไว้
 ทอดวางในคณะ
 ก็เพราะ อ. กู๋

ธรรม = ชาติ (ใหม่)
 ชีวิตช่วงดี
 ไมได้ช่วงดี
 อ. กู๋ จะไป
 ต่างๆ ที่ไหน
 เป็นคนธรรมดา
 เร็วหรือ
 ขอกราบเรียนจงง...
 ด้วยความเคารพ... ๖๖๖๖๖๖

เมื่อใดที่ใจฉันเสีย "ระฆังสตี"
 ก็จะได้เกิด ๘. กู๋ เสร็จ คบ

คน
 อ. กู๋ ผู้มีสติ

รักและการเปลี่ยนแปลง
 ของชีวิต กู๋ สุภาพบุรุษ
 ๐๙.๐๘.๕๔

รักด้วย

รัก

๙.๙๙.๕๕ ถึง
 นึกขึ้น

ขอให้อาจารย์ กู๋ สุขภาพแข็งแรงนะ
 ยาย

เมื่อเราปลื้มใจ เราจะรัก
 อะไรก็สำเร็จ อ. กู๋ ทำในใจ
 กล้าปลื้มใจ

ขอขอบคุณ
 - เต๋อ -

"อ. กู๋ ปี กี่แล้ว... รักเหมือนเดิม"
 รักและเคารพ อ. นพ. กู๋
 (คนสอน ยุทธศาสตร์)

ขอบคุณ อาจารย์
 ที่มอบสิ่งดี ๆ แหว่ดี
 ดี ๆ มากมายให้ผม
 นอกเหนือ

๑๐.. ๑๑/๑๖

นำพรแต่ อ. กู๋
 ขอให้ สุขภาพแข็งแรง
 ยาย ยืนยาว
 สุขภาพ รุ่งโรจน์ ตลอด
 อ. กู๋

คิดถึง

ขอบคุณ อ. กุ้ง
สำหรับ "โอกาส และ
แรงบันดาลใจ"

Uma #
(อ้อ)

วัดศพ อาจารย์ เริ่มที่
อิศราที่ดี ที่ อ. กุ้ง ได้มอบให้ครับ

W Clin

66ส่งมอบงาน ครอบงำ อ. กุ้ง

66ส่งมอบงาน ครอบงำ อ. กุ้ง

66ส่งมอบงาน ครอบงำ อ. กุ้ง

๖๖

๑) วันแรกที่เจออาจารย์ กุ้ง ที่นครพนม
"ลูกคนไหนเป็นขี้... หนีลูกเป็นเปิดทอผล
ลูกคนไหนเป็นขี้... หนีลูกเป็นเปิดทอผล"

ป.ร. โศกข์ชัย (ในวันนั้นทำไม่ได้
รับโอกาสในชีวิตอีกจากคุณ)

๖๖

ขอขอบคุณ อ. กุ้ง

มากครับ ที่ให้โอกาสผม
ได้มาทำงาน และดูแล
เอาใจใส่... ให้อภัยผม
ดีมากเลยครับ.

๖๖

ขอขอบคุณ ในความเมตตา
การให้โอกาสและคำแนะนำ
จาก อาจารย์ พวงเพ็ญ
ตลอดระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา
Santigee Pong.
AR 1๖๖

...บทเรียน ที่สอนสั่ง
บทเรียน ที่สั่งสอน
บทเรียน ที่สั่งสอน
และ... สรรพสิทธิ์...

รักและเคารพ อ. พวงเพ็ญมาครับ

1๖๖/๖๖.
(ในชื่อ พริยพณห์)

๖๖ ขอขอบคุณ อ. กุ้ง
ที่ทำให้นาย อดิศักดิ์
ได้มีชีวิตอย่างมีความสุข

ขอบคุณจรรยาคุณ

๖๖

||| ขอขอบคุณที่ทหารชั้น
ในแนวถึงที่สุด ๆ ... ค่ะ |||

รักอาจารย์
มากครับ

๒๐๒๐ ครับ

คิดถึง

พอได้รู้ข่าวของครู +
ของคุณครูครับ

Grit.

๑. พวงชมพู =
ทรงกลมพวงชมพู ส. กิ่งตรงๆ ใบโตหนา สีเขียวเข้ม ใบหนาเหมือน
ใบต้นตำบองหลวงเทศ
ใบโตกว่า ๕ นิ้ว ดอกพวงชมพูเป็นพุ่ม และสีมีกลิ่นหอมที่แรง
กลิ่นหอมมาก ส. กิ่ง มีสีชมพูอ่อนเหมือนใบไม้ สีชมพูเข้มใน กลีบดอก

อ. อ. อ. อ. อ.

ขอขอบพระคุณ อ. กิ่ง ในทุกๆ อย่าง
อาจารย์เป็นครู... ที่ให้ผมรู้
อาจารย์เป็นผู้บังคับบัญชา...
คอยสอนงาน
อาจารย์สร้างแรงบันดาลใจ...
และอีกมากมายที่อาจารย์เห็น
... ขอขอบคุณครับ...

กราบขอบพระคุณ ที่อาจารย์ กิ่ง
ทำใน ชีวิตผมเปลี่ยน...
... มีสิ่งดีๆ เกิดมาในชีวิต
จากครูได้ เป็นอาจารย์

"
ขอพร = คุณ กับ อาจารย์ กิ่ง
สำหรับหน้าผาก..
แล้วขอฝากเนื้อฝากตัว
สำหรับชื่อ ๆ ไปด้วยนะ.."
= นก =
• กายทิพย์ •
• PS = อาจารย์ไม่ได้อ่านชื่อ
- หน้าผากทำใจเกิด.. ^^

๒. กล้วย ร้อยอย่างสูงๆ
ชื่อ อ. มีสุราษฎร์ธานี

พิภพ
พิภพ บัณฑิต

ขอขอบพระคุณ อ. กิ่ง มากด้วย สำนึกในใจ
ที่ให้ครูได้ช่วยเหลือกับท่าน ครูสอนผมให้วิชาของ
อาจารย์ กับคุณครู มีคนได้ช่วยชีวิตผมได้
ดำรงชีพในบ่ออาจารย์ในอนันต์
ขอให้อ. กิ่ง สุขสันต์ทุกวันที่มีกับคุณครู
ที่อ. กิ่ง สุขกับชีวิตในบ่ออาจารย์ที่มีคุณครูสอน
ให้รู้เรื่อง มีคนช่วยชีวิตผมด้วย

คิดถึง นกสีชมพู

กับ อ. กิ่ง
ขอขอบคุณ อ. กิ่ง ที่ให้ชีวิต และ ทำให้นึก
ได้เรียน: สอนวิชา ทำทำงาน ที่มีเส้น ที่ทำจน
ที่แรกของคน นก: เส้นที่แรกที่มี: ทำใจจากทุก

ขอขอบคุณ
คิดถึง นกสีชมพู

น้าบุญส่ง วงษ์ช่าง

สัมภาษณ์ : ลุงเป็นคนที่ไหน
 น้าบุญส่ง : เป็นคนสารคามนี้แหละ อยู่ท่าขอนยาง ไกลๆ
 สัมภาษณ์ : ลุงมาทำงานยังไง
 น้าบุญส่ง : ขับรถมอเตอร์ไซด์มา เป็นเดียวก็ทิ้ง

สัมภาษณ์ : ลุงเล่าประวัติการทำงานของคุณให้ฟังหน่อย ตั้งแต่แรกจนถึงปัจจุบัน
 น้าบุญส่ง : ช่วงแรกทำงานที่คณาวิสต์ (ม.เก่า) ทำงานที่คณะเกษตร กิ่งดูแลต้นไม้หรือแม่แต่ช่วยสอนในภาคปฏิบัติแค่นี้สิ ตอนนั้น อายุประมาณ 30 ปีได้ ก่อนหน้านั้นไปทำงานที่กรุงเทพฯ เป็นคนขับ รถเมล์ แต่ด้วยมีครอบครัวจึงได้ย้ายมาทำงานที่มหาสารคาม ตอนที่ทำงานที่คณะเกษตรได้เงินเดือนครั้งแรก 400 บาท บวกกับที่ได้สอนก็ถึง 15,000 บาท ต่อเดือน จากนั้นก็เริ่มมีปัญหา จึงได้ออกมาซึ่งเป็นช่วงที่ ม.ใหม่ เปิดรับตำแหน่ง ช่าง, คนขับรถ พอดีจึงได้มาสมัคร ตำแหน่งนี้เป็นของส่วนกลาง สมัครตำแหน่งช่าง แต่ได้ตำแหน่งคนขับรถ และย้ายมาตามรถตู้ที่ให้ทางคณะสถาปัตย์ มาใช้ ซึ่งตอนนั้นอาจารย์ทรงคุณเป็นคนบังคับ

สัมภาษณ์ : ทำงานกับอาจารย์ทรงคุณ เป็นอย่างไรบ้าง
 น้าบุญส่ง : ดี แท้จริงใจดี แต่กว่าจะได้กลับก็ค่อนข้างเลยเวลาไปมาก
 สัมภาษณ์ : มีคนบอกว่าลุงเป็นคน 4 แผ่นดิน ลุงรู้สึกอย่างไร
 น้าบุญส่ง : 4 แผ่นดินคืออะไร (.....ทำหน้าบึ้ง!!!!)

สัมภาษณ์ : ก็ประมาณว่าลุงเป็นคนที่เข้ามาทำงานตั้งแต่ยุคแรกๆ ที่มีการตั้ง คณะสถาปัตย์ฯ ขึ้นมาและได้ทำงานกับคุณบดินทร์คนแรกจนถึงคน ปัจจุบัน รู้สึกอย่างไรบ้างคะ
 น้าบุญส่ง : รู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานหลวง เข้ามาทำงานที่คณะสถาปัตย์ฯตั้งแต่อายุ 43 ปี ปัจจุบัน 58 ปีแล้ว ตอนมาสอบมีคนสมัครทั้งหมด 7 คน ลุงอายุเยอะที่สุด สวस्थ्यเลือกเพราะอายุลุงเยอะนี่แหละ (หัวเราะ เบา เบา)

สัมภาษณ์ : ให้ลุงกล่าวถึงคุณบดินทร์แต่ละท่านหน่อยคะ ว่าทำงานกับแต่ละท่าน เป็นอย่างไรบ้าง
 น้าบุญส่ง : “อาจารย์ทรงคุณ” ไปกับแกตลอดเวลา เลิกก็ไม่ค่อยได้เลิกตาม เวลา เก้าโหล่ แกจะพาไปดัดด้วยเกือบทุกที่ทั้งเรื่องงาน และอาจจะมีส่วนที่สับสนบ้าง พาไปเลี้ยงข้าวบ้างตามโอกาส จะขับรถไปจากสถาบันวันแกบจะไม่ได้พักก็มี แกเป็นคนใจดี ดุกับลูกน้อง “อาจารย์ มณี” แกดี ใจดี ใจเย็น ไม่รู้จัก มอมรานให้เสรีก็เสรีได้เลย

“อาจารย์พวงเพ็ญ” แรกาเกรงใจ เพราะเห็นว่าแกเป็นคนกรุงเทพฯ เป็นคนที่ รวดเร็ว ต่องทันใจ ติดตามงานที่สั่งไว้เสมอ เป็นสไลด์คนเบื้อง จบนอก เลยให้รู้สึกเกรงบ้าง แต่เดี๋ยวนี้ก็ปรกติ เป็นธรรมดา

สัมภาษณ์ : เจออาจารย์กุ่มครึ่งแรก ลุงรู้สึกอย่างไร ??
 น้าบุญส่ง : (ลำเอียงอีสาน) โง่ .....!!!!

“แม่ใหญ่พวง” แต่งโตได้ .... จีบ!! หลาย

ซึ่งขนาด พมสีแดง คือหมอบพระทิพย์

ทรงพม.....เอาแต่ละทรง มีแต่ทรงเท่านี้ๆ

.....ลุงบ่กล้าอย่างน้า

(พูดไปอมยิ้มไป แต่ไม่ทิ้งกับหัวเราะ)

หมู่คณะอื่นเห็นเลยถามว่า “คุณบดินทร์เจ้าคือจิบแท้” ลุงเลยตอบว่า “เขาเป็นคนกรุงเทพฯ” (เป็นที่เข้าใจตรงกัน) สมัยนั้นยังบ่ทันได้ลี้ป่านใด เลยบ่ค่อยได้ตัวน้า”

สัมภาษณ์ : สมัยก่อน กับสมัยนี้ อาจารย์กุ่มเปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง
 น้าบุญส่ง : แต่ก่อนการแต่งตัวจะจีบ เปรี๊ยะ กว่านี้ ก็คงตามเวลาและอายุ ปัจจุบันก็ดีขึ้น ดูสุภาพขึ้นกว่าเดิม ส่วนด้านการทำงาน ก็เป็นคนทำงานเก่ง ต้องเร็วให้ทันใจ สิ่งอะไรไว้ต้องดีตามนั้น แต่ก่อนเป็นอย่างไร ปัจจุบันก็เป็นอย่างนั้น ทำให้ตัวเองต้องกระตือรือร้นตามด้วย ก็เป็นเรื่องที่ดี

สัมภาษณ์ : ตลอดช่วงเวลาที่ได้ทำงานกับอาจารย์กุ่ม ลุงได้เรียนรู้อะไรบ้าง
 น้าบุญส่ง : หรือมีอะไรที่อยากบอกให้เขาเป็นแบบอย่าง ในมุมมองของลุงอวสัมภาษณ์ :

น้าบุญส่ง : ความขยัน คล่องแคล่ว รวดเร็ว ตามสถิติ เป็นคนที่กล้าทำ กล้าสั่งงาน สนใจสิ่งแวดล้อม

รักใส่ใจตั้งแต่ในใจคนละ คือ ลุงก็ได้เรียนรู้ เรื่องการจัดวางตำแหน่งในการปลูกต้นไม้ในคณะ ว่าจะปลูกที่ไหนอย่างไร และลุงก็เป็นคนปฏิบัติ ตามที่แจกออก

แค่นี้ได้ เรียนรู้การดูแลต้นไม้จากลุง

“อันนี้คือได้เรียนรู้จากกันและกัน”
 (ความจริงแล้ว ไม่มีใครกล้าสั่งให้ปลูก นอกจากแก ลุงก็ปลูกได้ แต่ไม่กล้า ฮ่าๆ หรือจะ ขำขำ) บริเวณรอบๆคณะ ถ้ามีตอมที่ขยิบไม่ขยิบขยุ่ม แกก็จะบอกให้เอาต้นไม้ไปปลอกร ให้บรรยากาศมันดูเขียวขจี ร่มรื่น อันนี้คือสิ่งที่แกทำได้ ไม่รู้ว่าจะมีใครทำได้แบบนี้หรือเปล่า

สัมภาษณ์ : ในยุคการบริหารของอาจารย์กุ่ม ลุงเห็นอะไรที่เปลี่ยนไปมาจากเมื่อก่อนไหม
 น้าบุญส่ง : คงเป็นเรื่องการจัดการ ด้านวิชาการ ดูแล้วดีเกินมีสติมีคุณภาพขึ้น และด้านสิ่งแวดล้อม ภายในคณะที่เห็นได้ชัดจากการปลูกต้นไม้มากมาย

สัมภาษณ์ : ลุงได้อะไรจากการทำงานที่คณะเราบ้างคะ
 น้าบุญส่ง : ได้มีเงินเดือน ได้โบนัส ได้ทำงาน (หัวเราะ)
 สัมภาษณ์ : (หัวเราะตาม)

สัมภาษณ์ : หน้ากิจการของลุงเมื่อก่อนกับตอนนี้แตกต่างกันไหมคะ
 น้าบุญส่ง : เมื่อก่อนเป็นคนขับรถ ได้เงินเดือน 6,700 บาท 1 เดือนนี่เป็นคนสวน ดูแลต้นไม้ ได้เงินเดือน 5,080 บาท (หัวเราะ) เพราะสายตารึ่มไม่ค่อยดี เลยขอเปลี่ยนหน้าที่ดีกว่า มาเป็นคนสวนแทน แต่ก็ยังมีที่ขยันมีวินัยเดือนอยู่ ยังพอได้มีงานมีเงิน ถ้าถึง 60 ปี แล้วเขาจ้างต่อ ลุงก็อยากทำต่อไปเรื่อยๆ ดีกว่าไม่มีงานทำ อยู่บ้านเฉยๆ

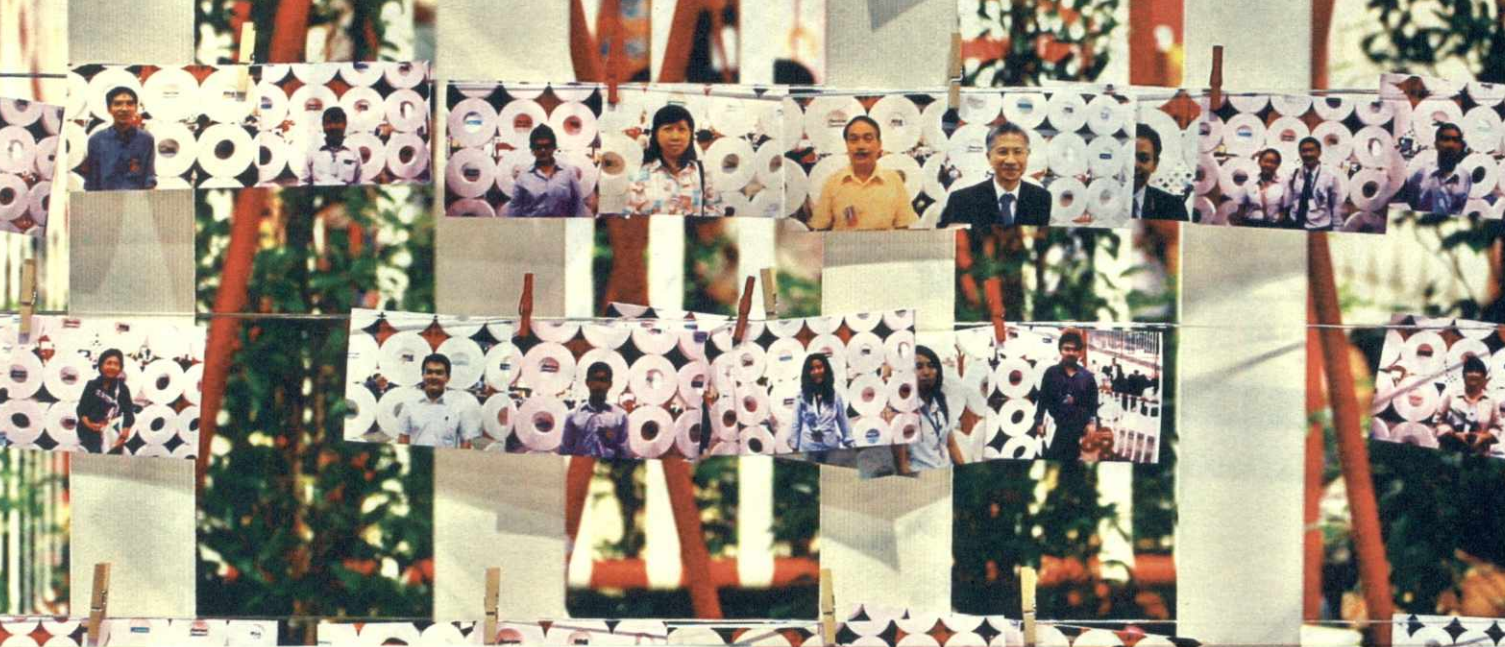
ลุงมีอะไรที่จะฝากเป็นแนวคิดในการทำงานไหมคะ
 อะไร?? .... ที่ทำให้ลุง “ทำหน้าที่ได้ยาวนาน” ตั้งแต่ยุคแรกจนถึงยุคปัจจุบันคะ
 น้าบุญส่ง : ก็ไม่มีอะไรมา ลุงทำงานได้กับทุกคน ไม่ว่าใครจะเป็นคนบด ลุงก็ทำงานให้ได้ดีหมด

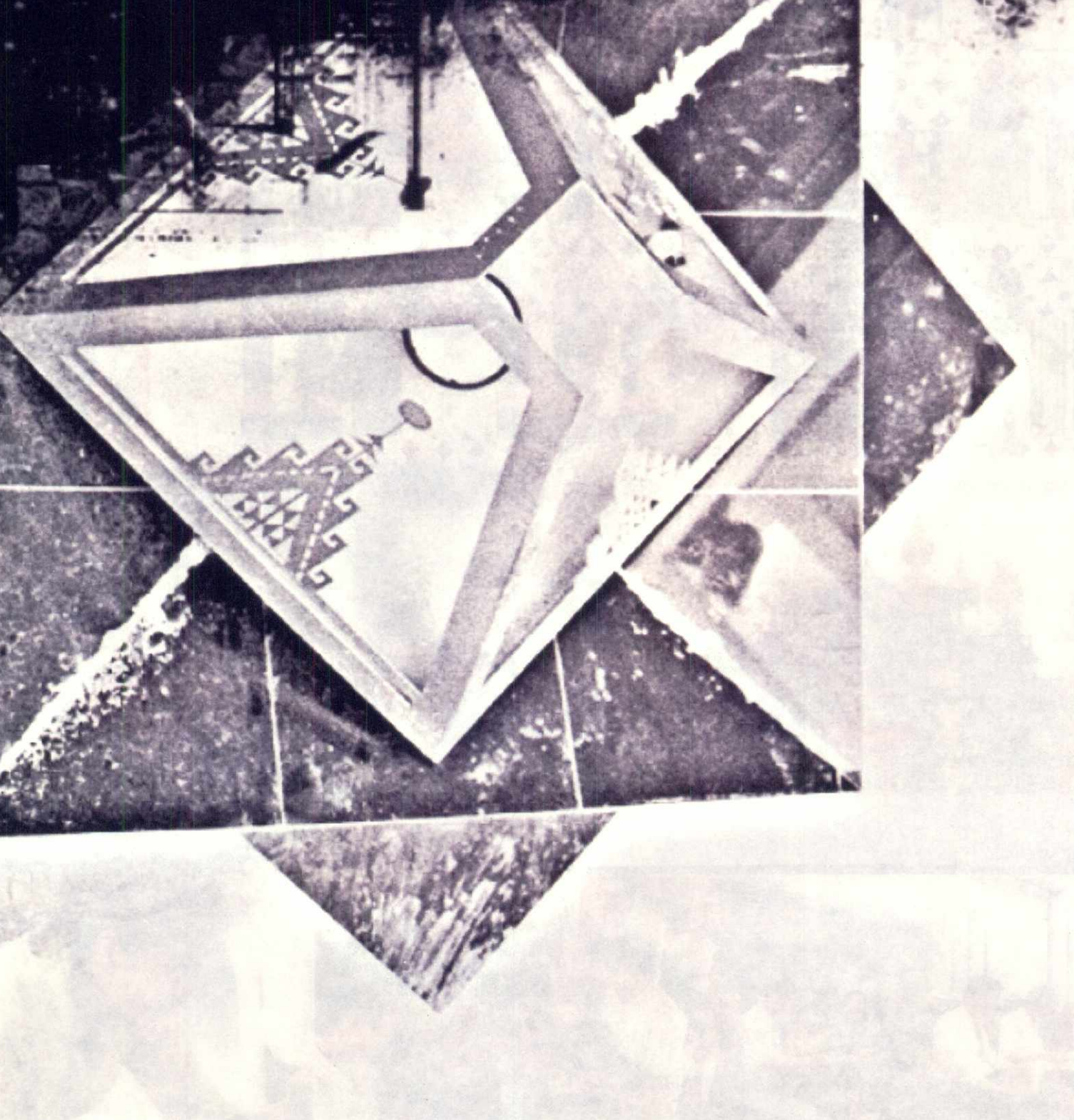
“ เป็นไฟลั่วลม ”

GLOSSARY ISAN

- ***หมายเหตุ
- แม่ใหญ่พวง แฉงโตโต้ จิวน หลาย = อาจารย์พวงแดงแดงโตโต้กับสมวัยมาก ๆ
- แม่ใหญ่ = เป็นคำนำหน้าชื่อแก่ของผู้ที่เคารพ อายุมากกว่า (ไม่ใช่น้องได้หมายสิ่ง ยาย)
- พวง = พวงแดง เรียกว่าแบบอย่าง
- จิวน = ในที่นี้คือ เก้า กับสมัย ปรารถนาริยว ดูดี
- ฉิมขนาด = ฉิม คือ กับสมัย เมธิยว จิตๆ (คนจะความหมายกับฉิมมธธาในคำเร็ว วิชา)
- ขนาด = มากๆ เยอะๆ
- คือ = เหมือน คล้าย
- เสา = เป็นสรรพทานบุรุษที่ 3 ใช้กับบุคคลที่เคารพนับถืออย่างมากกว่า เป็นคำสุภาพตรงกับภาษาไทยคือ ท่าน
- ลุงมักล้าข่าน่า = ลุงมักล้าข่าน่าด้วย
- ข่าน่า = ตอน (ไม่ใช่ ข่าน่า)
- ลิม = ลักษณะอาการที่มีความสนใจหรือสนใจสูงสุด (จดเสียงเหมือน Link)

ผู้สนับสนุน

Stonehenge

โรงพยาบาลศิริราช
จังหวัดขอนแก่น

ร้านวัฒนา ชมรมศิษย์เก่า

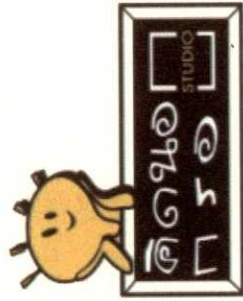

วันแห่งธรรมชา
รภาพที่ยั่งยืน

ผู้สนับสนุน

TM
Thai Modern Travel

Stonehenge

โรงพยาบาลศิริราช
จังหวัดขอนแก่น

ร้านวัฒนา ชมรมศิษย์เก่า

1. วัตถุประสงค์

2. ขอบเขต

3. วิธีการ

4. ผลการดำเนินงาน

5. ปัญหา

6. ข้อเสนอแนะ

7. สรุป

8. หมายเหตุ

9. วิจารณ์

10. วิจารณ์

11. วิจารณ์

12. วิจารณ์

13. วิจารณ์

14. วิจารณ์

15. วิจารณ์

16. วิจารณ์

17. วิจารณ์

18. วิจารณ์

19. วิจารณ์

20. วิจารณ์

1th
ARCH
ANNIVERSARY

COPYRIGHTS (2011)
FACULTY OF ARCHITECTURE URBAN DESIGN AND CREATIVE ARTS
MAHASARAKHAM UNIVERSITY